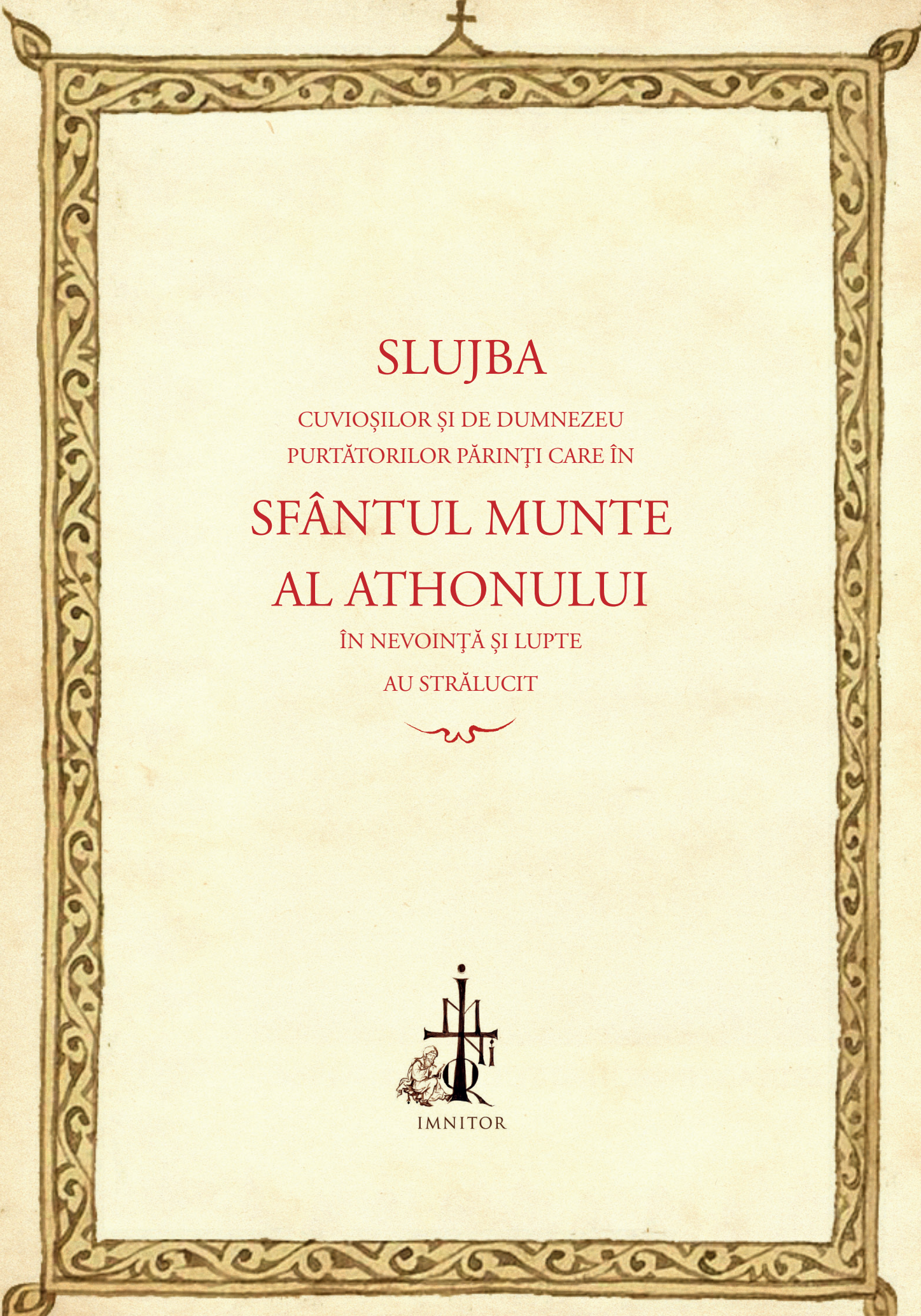

SLUJBA

CUVIOȘILOR ȘI DE DUMNEZEU
PURTĂTORILOR PĂRINȚI CARE ÎN

SFÂNTUL MUNTE AL ATHONULUI

ÎN NEVOINȚĂ ȘI LUPTE
AU STRĂLUCIT

IMNITOR

TROPĂRUL

Glasul 1, asemenea cu:

Locuitor pustiului... (Τῆς ἐρήμου πολίτης...)

Părinții din Athos' și îngerii cei în trup,' mărturisitorii,
cuvioșii,' mucenicii, ierarhii toți,' în imne și cântări fie
cinstiți,' urmând și noi virtuțile lor,' iară toată mulțimea'
monahilor din Munte să strige într-un glas:' Slavă Celui
ce v-a încununat,' slavă Celui ce v-a sfințit,' slavă Celui
ce-n primejdiile noastre' folositori arătat-v-a.

CONDACUL

Glasul al 4-lea, asemenea cu: *Cel ce te-ai înălțat pe Cruce...*

(Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ)

E cuvioșii cei din Muntele Athos,' care aici au viețuit în-
gerește' și ca alt cer l-au arătat, mulțimea de monahi' în-
tr-însul adunându-se,' să-i cinstim întru laude,' toți stri-
gând acestora:' Dintru toată nevoia' și ispitirea scapă-ne
pe noi,' mulțime a Părinților,' lauda Athonului.

MEGALINARIA

E cei din Athon, dascăli și păstori,' pe toți cei din obște'
și aleșii nevoitori,' pe mărturisitorii,' cuvioșii, ierarhii'
ce-au strălucit în Munte' în imne să-i lăudăm.

ÎN DUMINICA A DOUA DUPĂ POGORÂREA SFÂNTULUI DUH
SĂVÂRȘIM

SLUJBA

CUVIOȘILOR ȘI DE DUMNEZEU
PURTĂTORILOR PĂRINȚI CARE ÎN

SFÂNTUL MUNTE AL ATHONULUI

ÎN NEVOINȚĂ ȘI LUPTE AU STRĂLUCIT

Tălmăcită după canoanele imnografiei bisericești
din evlaviosul îndemn și cu sprijinul cuprinzător al
preacuvioșilor părinți români
din Sfântul Munte

IMNITOR

SERIA IMNOGRAFICA

Slujba a fost alcătuită după cea a
Sfântului Nicodim Aghioritul
păstrând canoanele imnografiei bisericești,
adică respectând forma prozodică
proprie fiecărei specii a genului imnografic.

Grafica: Răzvan Bădescu
Melurghisirea: Ilie-Rareș Cîmpean
Slavele au fost traduse după Matei Vatopedinul
și Teofan Vatopedinul
Idiomelele Litiei după Grigorie Simonopetritul
Tehnoredactarea: Mihai Telescu
Mulțumiri pentru ajutor la traducere lui Ilie Stănuș

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am... punem 4 stihiri,

Glasul al 2-lea, asemenea cu:

Când de pe lemn... (Ότε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν)

ând ați ridicat, Părinților,' pe-ale voastre umere crucea' și v-ați gătit a intra' în această stadiu a nevoițelor,' și de trup lepădatu-v-ați,' de lume, și toate' relele meșteșugiri' voi risipitu-le-ați,' atunci, dar, ale dracilor cete' strigau între ele cu plânset:' „Prietenii, toată puterea noastră stinsu-s-a!”

ând ați pus, precum zice David,' sfintele suișuri în inimi,' Preacuvioșilor,' și viață asemenea ați dus cu îngerii,' și spre vârf înălțatu-v-ați,' al desăvârșirii,' cea pe care oamenii' o pot primi în dar,' atunci, dar, îngereștile cete' întru bucurie strigat-au:' „Cum cei în trup fără' de trup arătat-u-s-au?”

ând voi în acest loc preacinstit*' întru slava Domnului nostru' ați ridicat mănăstiri,' și cu nevoițele împodobitu-le-ați,' și liman arătat-le-ați' pentru mântuirea' sufletelor tuturor,' Preacuvioșilor,' atunci, dar, au rămas cetăți goale,' iar pustietatea din Athos' s-a făcut cetate a monahilor.

ând în chip rău unii s-au supus,' dintr-o lașă frică 'nșelată,' latinofronilor' și în Munte au slujit ei cu ereticii,' atunci,

* În afara Athosului zicem: Când voi în Athosul preacinstit...

Preacuvioșilor,' cu râvna credinței' de la voi ați lepădat'
reaua unire a lor,' de-aceea multe feluri de chinuri' ați
răbdat până la moarte,' dobândind cununa mucenicilor.

Slavă..., glasul 1

Veniți, toate cetele monahilor,' carul de război cel
încăpător al lui David,' cel mânat de miimea virtuților,'
să lăudăm pe Părinții cei din Athon,' pe cuvioși și ierarhi,
pe cuvioșii mucenici și pe sfințiții mucenici,' deopotrivă
pe toți cei numiți și nenumiți.' Căci aceștia cu adevărat
prin fapte și cuvinte,' prin felurimea nevoinței celei pe
potriva îngerilor' și prin harurile cele de la Dumnezeu
sfinți arătat-s-au,' iar Muntelui i-au dat numire de
sfințenie,' și ale căror moaște Dumnezeu cu minuni
slăvit-le-a,' cu bune miresme și cu miruri.' Și acum,
nemijlocit stând ei înaintea lui Hristos, Cel ce i-a slăvit,'
solesc cu sânguință pentru noi,' cei ce săvârșim cu dorire
acest praznic luminos al lor.

Și acum..., asemenea

Praznic feciorelnic facem astăzi, fraților, să salte zidirea,' să
dănțuiască neamul omenesc,' căci ne-a chemat Preasfânta
Născătoare de Dumnezeu,' comoara cea neîntinată a
fecioriei,' raiul cel cuvântător al Celui de-al doilea Adam,'
locul în care s-au unit cele două firi,' praznicul negoțului
aducător de mântuire,' cămara în care Cuvântul S-a
nuntit cu trupul,' ceea ce este cu adevărat nor ușor,' care
L-a purtat cu trupul pe Cel de pe Heruvimi,' cu ale ei
rugăciuni, Hristoase Dumnezeule,' mântuiește
sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Glasul al 2-lea, asemenea cu:

Casa Efratului... (Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ...)

 urățindu-vă' treimea sufletească' prin a virtuților treime,* biserici ale Treimii,' Părinților, arătat-v-ați.

Stih: Lăuda-se-vor cuvioșii într-o slavă și se vor bucura într-o așternuturile lor.

 hipuri virtuților,' dreptare nevoinței,' cumpene înfrânării,' Părinților din Munte,' de toți voi cunoscut-v-ați.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în Biserica cuvioșilor.

 ărturim noi toți' preasfântul har al vostru,' căci către mântuire' îndreptat-v-ați calea,' de-Dumnezeu-purtătorilor.

Slavă..., glasul al 5-lea

 , fericită mulțime a Părinților din Munte,' cine te va lăuda după vrednicie?' Căci voi, pe Ioan Botezătorul, pe Pavel Tebeul' și pe Antonie cel Mare urmându-i întocmai,' în pământul pustiu și neumblat al Athonului sălășluit-v-ați,' primindu-L pe Dumnezeu, Cel ce v-a mântuit;

* Treimea sufletească și treimea virtuților, adică rațiunea care se curăță prin rugăciune, iușimea prin iubire și pofta prin înfrânare, așa cum zice purtătorul de Dumnezeu Maxim. (notă a Sfântului Nicodim Aghioritul)

și, îmboldiți fiind de harul dumnezeiesc,' peste tot în Munte ați așezat sfinte lăcașuri' și mulțimi de monahi în pășuni mântuitoare ați hrănit;' dar și acum pentru noi, turma voastră, soliți' ca să fim izbăviți din toată nevoia' și să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei

Fericimu-te, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară,' și te slăvim credincioșii după datorie,' pe tine cetatea cea neclătinată, zidul cel nesurpat,' folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Acum slobozește... și celelalte, apoi

TROPĂRUL

glasul 1, asemenea cu:

Locuitor pustiului... (Τῆς ἐρήμου πολίτης...)

Fărinții din Athos' și îngerii cei în trup,' mărturisitorii, cuvioșii,' mucenicii, ierarhii toți,' în imne și cântări fie cinstiți,' urmând și noi virtuțile lor,' iară toată mulțimea' monahilor din Munte să strige într-un glas:' Slavă Celui ce v-a încununat,' slavă Celui ce v-a sfințit,' slavă Celui ce-n primejdiile noastre' folositori arătat-v-a.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

Avril zicând ție, Fecioară, „Bucură-te!“,' împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor' întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David,' arătat-te-ai mai desfătăată decât cerurile,' ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău.' Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine,' slavă Celui ce a ieșit din tine,' slavă Celui ce ne-a slobozit pe noi prin nașterea ta.

LA VECERNIA MARE

După Psalm, cântăm *Fericit bărbatul...*, starea întâi.

La *Doamne, strigat-am...* punem 10 stihiri și cântăm 6 ale Învierii, glasul 1, și 4 ale Cuvioșilor, glasul al 4-lea, asemenea cu:

Ca pe un viteaz... (Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν)

Toată ceata monahilor, ' într-un gând adunați-vă, ' prăznuire vrednică întocmind acum, ' căci pe noi, iată, chematu-ne-au ' la duhovnicescul prânz, ' bucurându-ne cu ei, ' cei ce-n Athos luptatu-s-au, ' Cuvioși Părinți, ' punând înaintea noastră multe ' nevoințe peste fire, ' pe care înșiși purtatu-le-au.

E mulțimea Părinților, ' strălucită, a Muntelui, ' care-n toată lumea trimite lumina lor, ' înmiresmate grădini fiind ' și crini ai Athonului ' preafrumoși cu-adevărat, ' sad cu rod care bucură, ' verde pururea, ' ale harului râuri curgătoare, ' toată ceata de călugări ' s-o ferim, căci datorii suntem.

Ei ce-n trup fără de trup au fost, ' plăcuți oameni ai Domnului ' ce-au sfințit Athonul în toată latura, ' turnuri arzânde-ale Muntelui ' ce roată în jur îi stau ' Născătoare de Dumnezeu ' cu bucurie și dragoste, ' căci pe-aceasta ei ' au văzut-o-n răpiri și contemplații, ' pe cinstiții Părinți ai noștri ' ca niște fii să-i cinstim noi toți.

Fe ai cerului casnici buni,' să cinstim pe odraslele' cele ale Muntelui cel cu nume sfânt,' pe ierarhi și pe pustnici sfinți' și cu mucenicii toți,' pe cei ce-au mărturisit,' cei știuți, de asemenea,' cu cei neștiuți,' pe cei care din Athos răsărit-au' și-au ajuns în toată lumea' a mântui multe suflete.

Slavă..., glasul al 6-lea

Strălucit-a astăzi, mai mult decât bolta cea cu multe stele,' praznicul cel nou al Părinților din Athos,' luminând cugetele iubitorilor de sărbătoare;' veniți, așadar, monahilor din Munte și voi, cei din lume,' în cântări de laudă să zicem:' Bucurați-vă, cei ce, în trup fiind, ați biruit pe demonii cei netrupești' și pe pământ ați urmat viețuirea îngerilor;' Bucurați-vă, apărători și locuitori ai Athosului,' mijlocitori preatari ai întregii lumi;' Bucurați-vă, cei ce după Născătoarea de Dumnezeu' sunteți ai noștri ocrotitori,' în tot chipul binefăcători și povățuitori;' mijlociți, dar, la Domnul ca să miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei,

Dogmatica glasului 1

Pe ceea ce este slava a toată lumea...

Vohod: *Lumină lină...*

Prochimenul *Domnul a împărățit... și apoi*

PĂREMIILE

Din Înțelepciunea lui Solomon citire:

(3, 1 - 9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedeapsire și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi și pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a

ispitit pe dânșii și i-a aflat Luiși vrednici. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit pe ei și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci, și ca scânteile de paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare pentru aleșii Lui.

Din Înțelepciunea lui Solomon citire:

(5, 16 – 6, 3)

Reptii în veac vor fi vii și la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dânșii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăția podoabei și stema frumuseții din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va râvna lui drept armă și va întrarma făptura spre izbândă asupra vrăjmașilor. Îmbrăca-se-va în platoșa dreptății și-și va pune drept coif judecata cea nefățarnică. Lua-va drept pavăză nebiruită sfințenia, va ascuți mânia cumplită drept sabie și, împreună cu Dânsul, lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor, bine ochite, săgețile fulgerelor și, ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia Lui, ca dintr-o mașină zvârlitoare de pietre, încărcătură de grindină se va arunca. Întărâta-se-va asupra lor apa mării și râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii dumnezeiești și ca un vifor îi va vântura pe ei, și fărădelegea va pustii tot pământul și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziți dar, împărați, și înțelegeți; luați învățătură judecători ai marginilor pământului. Luați aminte cei ce stăpâniți mulțimi și cei ce vă trufiți cu ocârmuirea mulțimii neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea și puterea de la Cel Preaînalt.

Din Înțelepciunea lui Solomon citire:

(4, 7 - 15)

Reptul, de va ajunge să se sfârșescă, întru odihnă va fi. Căci bătrânețele sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele care se numără cu numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și viața neîntinată este vârsta bătrânețelor. Bineplăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit; și trăind printre păcătoși, s-a mutat. A fost luat, ca nu cumva răutatea să schimbe mintea lui, sau

vicleșugul să înșele sufletul lui. Pentru că mâhnirea răutății în-negrește cele bune și neînfrânarea poftelor schimbă mintea fără de răutate. Săvârșindu-se peste puțin timp, a plinit ani îndelungați. Căci a bineplăcut Domnului sufletul lui. Pentru acesta s-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății și noroadele au fost văzând și înțelegând, nici punând în cuget așa ceva, că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

Idiomela, glasul 1

Lucură-te întru Domnul, Athonule cu nume sfânt, raiul duhovnicesc și preafrumos al Născătoarei de Dumnezeu. Că iată, la poalele tale au înflorit crini pururi verzi și preaînmiresmați, iar în văile și limanurile tale, odrăslit-au pomi ce se întind până la cer, cu umbra desfătându-ne, care dau roadele cele fără de moarte ale Duhului: adunarea cea sfințită a tuturor cuvioșilor tăi, care și pe tine te sfințește și care acum este înaintea-șezată spre a fi lăudată. Pentru aceasta adunând monahii cei dintru tine și pe cei din lume alăturați, cu bucurie prăznuiește și cu mulțumire strigă Stăpânei și Apărătoarei tale: Te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce m-ai mărit pe mine și ai dat fiilor mei Părinți cerești, cu ale căror rugăciuni, întreaga viață fiind acoperiți, dobândesc de la Fiul tău mare milă.

Același glas

Cuvioșilor Părinți,' care în acest Munte* ați dus luptele nevoinței,' voi din tinerețe crucea lui Hristos ridicat-ați,' prin care lumea pentru voi răstignitu-s-a' și voi pentru lume: trupește de ea despărțindu-vă' și duhovnicește față de ea omorându-vă; de aceea, îndoită cunoscând făptuirea Crucii,' îndoită și suirea către aceasta făcutu-v-ați:' prin făptuire și contemplație,' avântându-vă spre desăvârșirea cea cu puțință oamenilor;' iar acum, în ceruri slăviți fiind împreună cu Hristos,' precum împreună cu El ați și pătimit,' rugați-vă pentru ale noastre suflete.

Glasul al 2-lea

Este această nouă și luminată prăznuire?' Ce sunt aceste nou-răsunătoare cântări ce se cântă în biserică?' Ai Muntelui toți cuvioșii după datorie astăzi sunt sărbătoriți;' că aceștia, acest loc nelocuit' l-au arătat locuit cu mănăstiri și cinstite lăcașuri;' și învățăturile și felurile viețuirii lor' moștenire, ca niște părinți iubitori de fii, ni le-au lăsat;' să păzim, dar, fraților, ca niște fii iubitori de părinți,' această părintească moștenire nevătămată;' să nu stricăm acest loc, precum smochinul cel neroditor,' ci privind cu înțelegere la săvârșirea egumenilor noștri,' să le urmăm credința și luptele,' ca împreună cu ei să dobândim bunătățile cele veșnice.

Același glas

Părinților de-Dumnezeu-înțelepțiți,' precum Moise și Ilie râvnind viața de pustie,' cu dreptate ați dobândit, precum aceia, și vederea lui Dumnezeu;' căci în Muntele Athonului,' precum într-un alt munte Sinai' și Carmel locuind,' ați intrat în întunericul cel mai presus de lumină' și în adierea de vânt subțire a contemplării în Duhul,'

* În afara Muntelui zicem: care în Muntele Athonului...

despicând norul cel gros al materiei; și prin necunoașterea și nevedere v-ați învrednicit a-L vedea și a-L cunoaște pe Cel nevăzut și necunoscut, atât cât îi este cu putință omului; iar acum, mai presus ridicându-vă de contemplarea prin oglindă și ghicitură, vedeți în chip nemijlocit Treimea în Unime și Unimea în Treime, voi, cei ce aveți treimea puterilor sufletești întru unimea duhului, rugându-vă pentru sufletele noastre.

Glasul al 3-lea.

Ira cea cu patru strune a Părinților din Munte să o lăudăm, pe cea alcătuită din cuvioși și ierarhi, din mărturisitori și mucenici, căci poruncile, de frica amenințărilor, ca niște robi le-au păzit, de dorul celor făgăduite, ca niște primitori de plată, virtuțile le-au împlinit, iar cu dragostea cea către Dumnezeu aprinși fiind, ca niște fii după har, lui Dumnezeu au bineplăcut. Și acum în ceruri fiind moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos, se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea

Domenirea cea din fiecare an a Părinților din Athon să o fericiim astăzi noi, stupul monahilor athoniți. Că aceștia, cu adevărat, au dobândit toate fericirile Domnului: căci sărăcind cu duhul, s-au îmbogățit; dobândind blândețea, pământul celor blânzi au moștenit, plângând, au fost mângâiați; flămânzind după dreptate, s-au săturat; miluind, au fost miluiți; curați făcându-se cu inima, pe Dumnezeu, pe cât este cu putință, L-au văzut; făcători de pace fiind, de înfierea dumnezeiască s-au învrednicit; prigoși și chinuiți fiind pentru dreptate și buna-cinstire, în ceruri se veselesc acum și se bucură, solind cu osârdie înaintea Domnului să se miluiască sufletele noastre.

* În afara Athosului zicem: să o fericiim astăzi noi, credincioșii.

Și acum..., a Născătoarei

Caută spre rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără de prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră, din tot necazul pe noi izbăvindu-ne; că pe tine singură te avem ancoră tare și neclintită, și a ta ocrotire am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpână, cei ce chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHODAVNA

Stihira Învierii, glasul 1:

Cu patima Ta, Hristoase, din patimi ne-am slobozit și cu Învieria Ta din stricăciune ne-am izbăvit, Doamne, slavă Ție.

Stihirile Cuvioșilor, glasul al 5-lea, asemenea cu:

Bucură-te, cămara... (Χαίρεις ασκητικών...)

Bucură-te, obște a athoniților, ' a' mpărătesei cerești aprigă armie, ' ce toată-ncepătoria, ' a întunericului ' ați răpus-o, sprijin având pe Hristos, ' voi, morți fiind trupului, ' însă vii fiind Duhului, ' din ochii voștri ' ați vărsat lacrimi pururea, ' stingând arderea ' cărbunilor patimii. ' Cei ce lucrarea harului, ' cea sfântă, primitu-ați ' și-n inimă luminarea ' v-a strălucit ipostatică, ' pe Hristos, dar, rugați-L ' să dea sufletelor noastre ' bogată mila Sa.

Stih: Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru
așternuturile lor.

Lucură-te, obște a athoniților,' cei ce din Munte-ați răsărit ca
și stelele' și-n toată largimea lumii' dumnezeieștile virtuți,'
dar și raza harului răspânditu-le-ați;' curați ca și stelele,'
arătat-ați prealimpede' locul acesta' un al doilea cer, Sfinți-
lor,' și-ntunericul' drăcesc împuținatu-l-ați,' oameni cerești
vădindu-vă' și îngeri, voi, pe pământ,' cinstite locașuri Tre-
imii,' Tatălui, Fiului, Duhului;' pe Hristos, dar, rugați-L' să
dea sufletelor noastre' bogată mila Sa.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în biserica cuvioșilor.

Lucură-te, obște a athoniților,' dumnezeiești lăcașuri ale
virtuților' și case-ale făptuirii' și contemplației,' vistie-
rii sfințite ale smereniei,' a neîncetatei rugi' făurării și
în inimă' mult zăbavnici' întru numele lui Iisus,' veseli-
toarele' vase ale blândeților,' sori ai discernământului,'
izvoare străpungerii,' loc îndoit al iubirii' de Dumnezeu
și aproapele,' pe Hristos, dar, rugați-L' să dea sufletelor
noastre' bogată mila Sa.

Slavă..., glasul al 8-lea

Cine va spune luptele voastre, fericiților Părinți,' sau cine
va lauda în chip vrednic' isprăvile nevoinței voastre pur-
tate în Munte:' trezvia minții, neconținerea rugăciunii,' a
conștiinței dureroasă mucenicie pentru virtute,' topirea
trupului, deprinderile cele împotriva patimilor,' starea în
picioare cea de toată noaptea, vărsarea neîncetată a lacri-
milor,' agățătorile* cele într-ascuns, smerirea cugetului,'

* „Agățătorile cele într-ascuns“ erau frânghii agățate undeva sus, într-un loc ascuns, și de care cuvioșii, când privegheau și se rugau în picioare, se prindeau cu mâinile ca să primească puțină ușurare și odihnă după priveghere, după rugăciune și după încordarea de la statul în picioare toată noaptea, așa cum se arată în viața lui Meletie Mărturisitorul, scrisă de Macarie Hrisokefalos,

biruințele cele asupra demonilor și tot șirul harismelor?'
 Și, mai presus de toate, împotrivirea până la sânge și
 moarte, ' pentru buna-cinstire și dreaptă-slăvire, ' față de
 cei necinstitori și rău-slăvitori?' Pentru acestea, cei ce de
 Hristos ' ca biruitori pururi lăudați ați fost încununati, ' so-
 liți neîncetat pentru noi, ' cei ce cu credință săvârșim al
 vostru praznic strălucitor.

Și acum..., a Născătoarei

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit
 L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaîn-
 nalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceea ce ești cu
 totul fără de prihană, care dăruiești tuturor curățire de
 greșale. Primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să
 ne mântuim noi toți.

Acum slobozește... și celelalte, apoi

TROPĂRUL

glasul 1, asemenea cu:

Locuitor pustiului... (Τῆς ἐρήμου πολίτης...)

Fărinții din Athos ' și îngerii cei în trup, ' mărturisitorii,
 cuvioșii, ' mucenicii, ierarhii toți, ' în imne și cântări fie
 cinstiți, ' urmând și noi virtuțile lor, ' iară toată mulțimea '
 monahilor din Munte să strige într-un glas: ' Slavă Celui
 ce v-a încununat, ' slavă Celui ce v-a sfințit, ' slavă Celui
 ce-n primejdiile noastre ' folositori arătat-v-a. *(de două ori)*

Apoi al Născătoarei: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... (o dată).

Urmează binecuvântarea pâinilor,

Fie numele Domnului..., Bogații au sărăcit...

și citirea din cuvântul Cuvioșilor.

episcopul Filadelfiei. Nu doar din această pricină erau agățate frânghiile,
 ci și pentru ca cei de trei ori fericiți să nu adoarmă cu ușurință. Dacă se
 întâmpla să-i ia somnul, se trezeau de îndată, și astfel își struneau trupul.
 (nota Sfântului Nicodim)

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul Învierii de 2 ori, al Cuvioșilor și al Născătoarei.

După Catisma întâi, Sedelnele Învierii, glasul 1, asemenea cu:
Mormântul Tău, Mântuitorule... (Τὸν τάφον σου Σωτήρ...)

Mântuitorule,' străjuindu-Ți mormântul,' ostașii s-au făcut' ca și morți de-arătarea' îngerului, ca fulgerul,' ce vestit-a femeilor' învierea Ta,' Cel ce-ai pierdut stricăciunea,' Ție ne-nchinăm,' că din mormânt înviat-ai' ca singurul nostru Domn.

E Cruce pironit,' Îndurate, de voie' ca mort pus în mormânt,' Dătătorule de viață,' puterea morții zdrobitu-ai' cu-a Ta moarte, Puternice,' și ai îngrozit' ai iadului toți portarii' când sculatu-i-ai' pe cei din veac morți cu Tine,' De-oameni-iubitorule.

Același glas, asemenea cu:

Piatra fiind pecetluită... (Τοῦ λίθου σφραγισθέντος)

Mergând de dimineață' femeile la groapă,' s-au cutremurat de-arătarea' vedeniei de îngeri,' mormântul viață a strălucit,' minunea pe acestea le-a uimit,' de-aceea s-au grăbit către ucenici' vestindu-le Învierea.' Iadul întreg prădatu-l-a Hristos,' singurul tare și puternic,' pe cei căzuți ridicatu-i-a,' dezlegând frica osândirii' cu puterea Crucii.

Slavă..., asemenea

Tuturor viață' fiind pironit pe Cruce' și socotit între cei morți,' Tu, Cel fără de moarte,' a treia zi ai înviat,' pe Adam din stricăciune ridicând.' De-aceea îți strigau Puterile cerești,' Dătătorule de viață:' Slavă pătimirilor Tale,' slavă Învierii Tale,' slavă, Hristoase, pogorării Tale,' De-oameni-iubitorule.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea cu:

Mormântul Tău, Mântuitorule... (Τὸν τάφον σου Σωτήρ...)

E tine toți te știm' a Stăpânului Maică,' cei care alergăm' la a ta bunătate,' căci fecioară după naștere' adevărat arătat-te-ai,' de-aceea te avem' ocrotitoare, păcătoșii,' câștigându-te' izbăvitoare-n ispite,' o, Maică feciorelnică!

După Catisma a doua, Sedelnele Cuvioșilor, glasul 1, asemenea cu:

Mormântul Tău, Mântuitorule... (Τὸν τάφον σου Σωτήρ...)

Celor din Athon' pomenire cinstită' astăzi a răsărit,' strălucind ca un soare,' și pe cei care Muntele' îl locuiesc luminatu-i-a,' dar și inima' monahilor încâlzește' ca să stăruie' a le urma în credință' și-n râvna virtuților.

Slavă..., asemenea.

In imne și cântări' împreună glăsuite' cu toții să-i cinstim' pe părinții din Athos,' pe ceata cuvioșilor,' neștiuți și cu cei știuți,' și-a mucenicilor,' nevoitorii și ierarhii,' căci ei pururea' lui Dumnezeu I se roagă' să ne ierte greșalele.

Și acum..., a Născătoarei.

Recum o pasăre' ai săi pui își adună' și-i ține sub aripi' ca o maică preabună,' așa tu ne acoperă' întru toate

primejdiile,' căci în Muntele' tău locuim, Preacurată,' și
adună-ne' cu rugăciunile tale' în Athosul cel de Sus.

După Polieleu
îndată Binecuvântările Învierii,
ectenie și Ipacoíul rostit.

Apoi Sedealna Cuvioșilor, glasul al 8-lea, asemenea cu:
Pe Înțelepciunea și Cuvântul... (Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον)

Iubindu-L din suflet pe Dumnezeu,' cei din Muntele
Athos preacuvioși' întâi și-au dus luptele' singuri, ei cu
nădejdea lor,' iară apoi, fierbinte' iubind pe aproapele,'
în felurite locuri' din Munte clăditu-și-au' lavre și lăca-
șuri' și obști fără de număr,' în care adunatu-s-au' locu-
ind întreg Athosul;' către ei să strigăm noi toți:' Rugați-L
pe Hristos Dumnezeu' ca plinitori să ne arate' ai dragos-
tei' pe cei ce cinstim cu râvnă' al vostru praznic sfânt.

Slavă..., Aceași.
Și acum..., a Născătoarei, asemenea.

Il tău Fiu este frate pentru creștini' și Părinte, Fecioară, al
tuturor,' de-aceea făcutu-te-ai' călăuza acestora' și dul-
cea noastră Maică,' a celor din Muntele' pe care moște-
nire' de la Fiul primitu-l-ai,' fiindu-ne sprijin' și-ntărire
în toate.' De-aceea îndură-te' ca de pruncii și fiii tăi' și,
Stăpână, de robii tăi,' rugându-L pe Hristos Dumnezeu'
să dăruiască' iertare greșalelor' pe care-n lucru, în cuvânt
și cu mintea' săvârșitu-le-am.

Antifoanele și prochimenu Octoihului,
Evanghelia a 2-a a Învierii
și celelalte.

CANOAŢELE

Canonul Învierii pe 4, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2,
şi al Cuvioşilor pe 8, alegând stihirile potrivite fiecărui loc
sau, acolo unde va fi hram,
al Învierii pe 4 şi al Cuvioşilor pe 10.

CANONUL CUVIOŞILOR*

Cântarea I. Glasul al 8-lea.

Irmos: *Pe faraon, cel ce se purta în car...* (Ἀρματηλάτην Φαραώ)

Stih: Cuvioşilor Părinţi, soliţi pentru noi.

Iă-mi, Dumnezeule a toate, harul Tău' mie, smeritului
rob,' care iau asupra-mi' a cinsti cu laude' pe toţi cei ca-
re-n Muntele' cel preasfânt strălucit-au' şi-au împlinit
sfântă voia Ta,' după nume şi rânduiala lor.

E ziditorul Marii Lavre îl cinstesc' în imne vrednice' ca
pe-o pârgă sfântă' şi chip al părinţilor,' Marele Atanasie,'
pilda dumnezeiască,' cel care i-a învăţat pe toţi' buna
făptuire şi contemplaţia.

* Canonul Cuvioşilor, alcătuit de Sfântul Nicodim Aghioritul, a suferit de-a lungul vremii mai multe schimbări, adăugându-se Cuvioşii care au strălucit mai nou şi pe care obştea aghiorită a dorit să-i cinstească. Am adăugat şi noi, la îndemnul şi propunerea, cu lămurirea şi mărturia părinţilor români care astăzi se nevoiesc în Grădina Preacuratei, pe aceia care au rămas în conştiinţa şi evlavie nu numai a noastră a românilor, ci şi ai celor de altă limbă şi despre a căror sfinţenie dau cu toţii mărturie.

Fe-al Vatopedului vlăstar, Agapie, ' să îl slăvim noi toți, ' c-a auzit glasul ' Sfintei Maici a Domnului ' și, rob fiind, scăpatu-și-a ' ca un slobod stăpânul, ' dar și pe fiii aceluia, ' din durerea muncilor veșnice.

Fe Atanasie, al Esfigmenului ' frumos finic, îl măresc ' și lui Agatanghel ' îi cânt strălucirile, ' iar noului Acachie ' îi cinstesc marea luptă, ' dar și în Schitul Ivirului ' toți să lăudăm alt Acachie.

Fe-nmiresmata floare a pustiului, ' pe cetățeanul ceresc, ' pe Sfântul Antipa ' să-l cinstim cu laude ' și împreună să-l chemăm ' pe al doilea Antipa, ' din Schitul mare-al românilor, ' ca să mijlocească Stăpânului.

Aar preacinstit s-a arătat Gherontie ' la Sfânta Ana în schit, ' iar pe Cuviosul ' Gavriil cel din Ivir ' îl fericesc cu laude, ' căci a scos Portărița, ' icoana Maicii Stăpânului, ' de pe valul mării, preavrednicul.

Cu-adevărat, în Vatoped, Ghenadie, ' untuldelemn izvorând ' de la Preacurata, ' l-a văzut cu ochii lui, ' de-aceea a tăcea nu pot ' și-mpreună îl laud ' cu purtătorul de Dumnezeu ' Gheorghe, ctitorul Ivironului.

Fe Gherman, Lavra, ca pe o floare, pururea ' îl poartă-n inima ei, ' iar Dionisiu, ' pe Sfântul Ghenadie, ' pe Ghedeon cel nou slăvit, ' mănăstirea Caracalu, ' iar Schitul Cutlumușului ' pe cel ne'nfricat, Gherasim, l-a dat.

Slavă...

Cu bărbăție s-a luptat Ghimnazie, ' în nevoințe răbdând, ' și-a durat chilie ' în Schitul Colciului, ' iară și Dionisie, ' ca un frate urmându-l, ' s-a arătat prin smerenie ' mare mângâiere a tuturor.

Și acum..., a Născătoarei

ând Dumnezeu a împărțit noroadele' după ai Săi îngeri
sfinți,' atunci, dar, Fecioară,' ție, cunoscându-te' a-I fi cu-
rată Maică Lui,' hărăzitu-ți-a-n lume' un munte mare și
preafrumos' ca o moștenire preavrednică.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cela ce-ai făcut... (Ὁὐρανίας ἀψίδος)

e teologul cel mare' ce s-a vădit sfânt organ,' pe dumneze-
iasca pecete' a teologilor' ce toate dogmele' cu limpezime
le-arată,' Palama Grigorie,' să-l laude Muntele.

n hotarele Lavrei' a nu-i cinsti n-aș putea' pe cei cu viețu-
ire cerească' alți doi Grigorie,' dar și pe ctitorul' mănăs-
tirii faimoase' care-i poartă numele,' alt sfânt Grigorie.

a o stea luminoasă' a strălucit prin virtuți' Sfântul Ghe-
rasim cel din Schitul' Strămoașei Stăpânului,' iar Katu-
nakia' a arătat-o aleasă' Daniil, înaltul pisc' al discernă-
mântului.

sfigmenu 'nflorit-a' pe Damian cel smerit,' iară Filoteu
născut-a' alt mucenic slăvit,' tot Damian numit,' și cu
acesta-mpreună' pe Sfântul Dometie,' pe care îi ferim.

e Dionisie îl laud,' cel minunat și slăvit,' care-a ctitorit
Mănăstirea' Botezătorului,' și pe Dometie,' al lui Dioni-
sie prieten,' cel pe care Sfântul Duh' pururi îl bucură.

chitul Mic Sfânta Ana' îl are pe ritorul' cel dumnezeiesc
întru totul,' pe Doinisie,' iar la Ipatie' a strălucit ca un
astru' marele Dometie,' cel cu multă dragoste.

 ui Grigorie, iarăși, ' ce s-a numit Dascălul, ' și lui Gheorghe de la Cernica ' veșnică laudă! ' Și împreună îl cânt ' pe Calinic de la Râmnic, ' trei alese trâmbițe ' ale Athonului.

 l monahilor dascăl, ' Emilian cel vestit, ' și încununarea cea nouă ' a cuvioșilor, ' cu Ieronim cel smerit, ' cei de pe Piatra lui Simon ' lăudați să fie-acum ' de fiii Muntelui.

Slavă...*

 ărăcind în Kapsala, ' Enoh la cer s-a mutat, ' preabogat fiind în credință ' și-n milostenie. ' Tot în Kapsala slăvesc ' pe Irodion înțeleptul, ' care pentru Domnul său ' se arăta nebun.

Și acum..., a Născătoarei

 ăgăduit-ai, Fecioară, ' a-i ajuta pururea ' pe cei care în Sfântul Munte ' încep război cumplit ' contra vrăjmașilor ' care-i luptă pe oameni, ' așadar, plinește-le ' făgăduința ta.

Condacul și Icosul Octoihului.

Sedea la Cuvioșilor, glasul al 4-lea, asemenea cu:

Spăimântatu-s-a Iosif... (Κατεπλάγη Ιωσήφ)

 păimântatu-s-au în cer ' toate oștirile-ngerești ' lupta voastră-nțelegând, ' și bărbăția duhului, ' cea peste fire, Purtătorilor de semne, ' cum, înfășurați în materialnic trup, ' vrăjmașii fără ' de trup biruitu-i-ați ' și ați cântat cântare de biruință ' cu mulțumire Stăpânului: ' Slavă Ție, Celui ' ce-ai dat putere ' firii celei muritoare.

Slavă..., aceeași

Și acum..., a Născătoarei.

* Sau aceasta: Pe Dionisie, iarăși, ' ce-n Ivion a-nflorit ' și pe Damaschin, cea a Lavrei ' veșnică laudă, ' să-i fericim, căci au ' îndoită cunună, ' cea a mucenicilor ' și-a nevoițelor.

Toată mintea o uimești' cu marea dragoste ce-o porți,'
Sfântă Pruncă Mariam,' și care pururi o arăți' pentru cea-
ta care aici se nevoiește,' în Muntele Athon cel mare și
frumos,' pe care dintre munți tu alesu-l-ai' și l-ai făcut,
Curată, locuire' și moștenire monahilor.' Mare este' pur-
tarea-ți de grijă,' de-Dumnezeu-Născătoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Tu ești tăria mea, Doamne...* (Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε)

In Vatoped' pe proestosul Eftimie' îl cinstesc, căci' în
lanțuri fiind legat,' l-au înecat într-al mării-adânc' pen-
tru că muștrat-a' minciuna latinofronilor,' dar laud și pe
Sfântul' Evdochim, care pururi' cu-ale moaștelor miruri
ne bucură.

Cânt și pe alt' dumnezeiesc Sfânt Eftimie,' care ctitor' a fost
Ivironului' și-a fost văzut, când liturghisea,' stâlp în chip
de soare' de toți cei care slujeau cu el,' dar și în Dohiaru'
îl cinstesc pe-al ei ctitor,' tot Eftimie iarăși numindu-se.

E cel vestit' și cuvios mucenic îl cânt,' preaviteazul' și
sfântul Eftimie' ce-a strălucit în schit la Iviron.' Laud cu
dorire' pe vulturul Katunakiei,' pe-atletul ascultării,' pe
Efrem minunatul,' care pe toți i-a uimit prin răbdarea lui.

Vrednic să-l cânt' e Teodosie, egumenul' mănăstirii,' cea a
Filoteului,' și Teofan cel nevoitor,' cel din Dohiaru,' și
Teolipt al Filadelfiei,' el, mintea cea înaltă,' toți ca niște
miresme' preacinstite și dragi ale Sfintei Treimi.

E Teoná,' al Pantocratorului vlăstar' și episcop' al Tesalo-
nicului,' cum l-aș putea trece necântat' sau cum să nu-l
laud' pe Teofil cel de toți slăvit' ce miruri izvorăște,' ale
căror miresme' mai presus sunt ca toate aromele.

Intre români' îl laud pe Teodosie' din Provata,' care al zavistiei' s-a arătat mare luptător.' Și pe alt tezaur,' Teofilact, numit Nipticul,' a-l trece cu vederea' este cu nepuțință,' astrul din Schitul Sfântul Vasilie.

Si pe Ioan' al Ivironului, ctitor sfânt,' împreună' cu Ioan al Lavrei Mari' cu dulce glas toți să-i lăudăm,' și cu-aceștia-iarăși' pe Iacov al Ivironului,' pe mintea cea înaltă,' împreună cu-alt Iacov,' cuvioși mucenici ai Stăpânului.

Inflorit' din cea a lui Dionisie' iconarul' Iosif, robul Domnului,' Ilarion însă a strălucit' de la Sfânta Ana' mai mult decât toate stelele,' cu-aceștia împreună' pe Ignatie astăzi' să-l cântăm, cel din Schitul Ivironului.

Slavă...

E cel ce-a ars' întru a Domnului dragoste,' pe Ilie' din Schitul Colciului' să îl cinstim pururi în cântări,' însă împreună' și cu Ioan, ucenicul său,' cu floarea-nmiresmată,' cea ascunsă-n pustie' și vădită spre pildă monahilor.

Și acum..., a Născătoarei

I, grija ta' cea multă pentru tot Muntele,' căci dorit-ai' a le fi monahilor' celor ce-aici bine viețuiesc' în toată făptuirea' povață, dascăl și pavăză' și bună hrănitoare,' Preacurată, și doctor' care vindeci și trupul, și sufletul.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat... (ἵνα τί με ἀπόσω)

E Ioan cel din Lavra,' psaltul cel ales și prietenul Maicii Domnului,' cel cu glas de înger,' cu alese cântări să-l slăvim noi toți,' iar în Dionisiu' să-l lăudăm pe mucenicul' Ioasaf, care veșnic se bucură.

Ivironul săltează' că slăvit păstor a dăruit întregii lumi,' pe Calist cel mare,' insuflata unealtă a harului,' cu el împreună' și Ierotei se-ncununează' cu aleasa cinstire a tuturor.

Ilarion Georgianul,' cel ce a purtat tot chipul nevoițelor,' fie cu cinstire,' împreună cu Iosif din Peșteră,' cel ce-n isihie,' neîncetata rugăciune' în trezvie lucrând-o, sfințitu-s-a.

Kalimița îl are' pe Ilarion stând înaintea Domnului,' iar Schitul Prodromu' cu Iustin cuviosul se laudă,' cel ce apa vie' a revărsat-o peste obște,' făcător de minuni arătându-se.

Să-l mărim la Zografu' pe slăvitul Cosma ce-a văzut cu ochii săi' însăși pe slăvita' Născătoarea Stăpânului tuturor,' dar și pe alt Cosma,' din Mănăstirea Filoteu,' care-ntocmai a fost cu Apostolii.

Suviincioasa podoabă' a așezământului Strămoașei Domnului,' Cosma fericitul,' fie-n cinste întâi pentru luptele sfintei nevoițe,' iar mai apoi cu mucenicii' s-a luat preaslăvitul la-ntrecere.

Să te bucuri în Domnul' și tu, Cutlumușiule, că în chiliile' tale înflorit-a' Ciprian mucenicul și preotul,' cu el împreună' să se cinstească cei din Lavra' șaisprezece monahi și Constandie.

Sa de pruncii ei maica,' și Dionisiu acum veselească-se' de preaîncercatul' de-Hristos-iubitorul Macarie' și de izvorârea' cea minunată a miresmei' din mormântul sfințit al lui Leontie.

Slavă...

Luca preaînțeleptul' ale tinereții desfătări lepădatu-le-a' și la Sfânta Ana' a urmat nevoița monahilor,' iar după aceea' numele Domnului mărit-a,' mărturisindu-L cu gura și sângele.

Și acum..., a Născătoarei

Luzind, cine oare' nu se veselește de făgăduința ta?' Căci tu, Pruncă, zis-ai' că vei cere iertare la Fiul tău' pentru toți cei care' și-au săvârșit bine viața' în sfințitul Athon nevoindu-se.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Curățește-mă, Mântuitorule...* (Ἰλᾱσθητί μοι Σωτήρ)

Pe-al Lavrei sfințit vlăstar,' pe arzătorul colibelor,' pe cel în trup fără' de trup' și care prin Sfântul Duh' primit-a, preavrednicul,' harul prorociei,' pe Maxim să-l preamărim noi toți.

Il laud, dintre români,' pe Cuviosul Macarie,' că-n Schitul Lacu trăind,' ținutu-și-a mintea-n cer,' dar și pe-alt Macarie' de la Sfânta Ana,' cu Mitrofan cel de-un gând cu el.

Cântând și în Vatoped' roadele dulci ale harului,' pe Neofit cel vestit,' cel care a auzit' al celei Curate glas,' și pe Cuviosul' Nicodim, cinstea părinților.

Pe Nifon cel minunat,' odorul Dionisiului,' a toată lumea păstor,' podoaba Valahiei' și pisc cuvioșilor,' după datorie' în cântări să-l înălțăm noi toți.

Pe cel care a zidit' sfântul lăcaș al Prodromului' spre slava lui Dumnezeu,' făcându-și și inima' Treimii Biserică,' pe sfințitul Nifon' toți românii să îl laude.

E bucură, sfânt lăcaș' al Dohiariului, pururea' îmbogățit fiind tu' cu ctitorul cel vestit, vlăstarul virtuților, Neofit slăvitul, ce-a rodit dulceața harului.

Se bucură ne'ncetat' al Sfintei Ana cinstitul Schit, săltând prin Duhul cel Sfânt, cinstindu-i pe fiii săi: Nichita, Nectarie, Nicodim măritul, cei ce martori au fost Domnului.

E bucură-n Sfântul Duh, sfințite Schit al Careilor, că-n tine a înflorit slăvitul Nectarie, nectarul virtuților, a răbdării culme, cel întocmai Cuvioșilor.

Slavă...

E marele cântăreț, privighetoarea Athonului și vrednicul isihast, podoaba românilor, slăvesc pe Nectarie care pururi cântă în Biserică prin ruga sa.

Și acum..., a Născătoarei

In Muntelui cuvioși, agonisind ajutorul tău, o, Maica lui Dumnezeu, oștirile dracilor pe toate surpatu-le-au, dobândind cununa biruinței celei veșnice.

CONDAC

Glasul al 4-lea, asemenea: *Cel ce te-ai înălțat pe Cruce...*

(Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ)

E cuvioșii cei din Muntele Athos, care aici au viețuit îngerește și ca alt cer l-au arătat, mulțimea de monahi într-însul adunându-se, să-i cinstim întru laude, toți strigând acestora: Dintru toată nevoia și ispitirea scapă-ne pe noi, mulțime a Părinților, lauda Athonului.

ICOS

Cât de frumoasă este unirea voastră, de-Dumnezeu-înțelepților Părinți! Cât de înveselitoare și preadulce este această sărbătoare a voastră de obște, întru care voi, Sfinților, toți cei ce ați strălucit în acest munte, cunoscuți și necunoscuți, ca niște frați după duh, desfățați-vă de această laudă obștească ca de mirul ce se revarsă pe capul lui Aaron, ce se pogoară pe barbă, și ca de roua Ermonului! Căci trebuia, așadar, ca cei ce au plăcut Domnului într-un singur loc să fie și prăznuiți într-o singură zi. Pentru aceea și noi, monahii cu cei împreună petrecători din Athos,* într-o adunându-ne, după datorie vă ferim: tinerii pe cei bătrâni, fiii pe Părinți, cei pângăriți pe cei sfinți, strigând într-un glas: Locul acesta, pe care spre sălășluire l-ați ales,** păziți-l mai presus de tot răul, o, mulțime a Părinților, lauda Athonului!

SINAXAR

Întâi sinaxarul din Minei apoi:

În Duminica a doua după Pogorârea Sfântului Duh, prăznuim pomenirea tuturor Cuvioșilor Părinți, care în Sfântul Munte, numit al Athonului, au strălucit cu pustnicia.

Stihuri

**Pe toți munții pământului întrecut-i-a
Muntele Athonului cel numit cu sfințenia.**

**Flori înflorit-a, cu adevărat duhovnicești,
De-flori-roditorul Athos, pe Părinții cei dumnezeiești.**

* În afara Athosului zicem: de pretutindeni.

** În afara Athosului zicem: Muntele și pe noi pe toți păziți-ne mai presus...

Sărbătorește obștea monahilor din Athos,
Obștea cea în chip dumnezeiesc a Părinților din Athos.

Stă mulțimea aghiorită împrejurul tronului lui Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește și
mântuiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *Tinerii evreilor în cuptor...* (Παῖδες Εβραίων εν καμίνω)

Nifon din hotarele Lavrei' arătat-u-s-a cu sfinții deopotrivă,'
ca o pasăre-n zbor' ducându-și a sa viață,' a fost slăvit de
Duhul Sfânt' cu harisma profeției.

Su Nil de-mir-izvorătorul' să se laude și pustnicul Nichi-
for,' care 'nvață și-acum' prin cartea sa trezvia,' dar și-al
Kavsokalíviei' Nicodim să se înalțe.

Cânt pe a Naxosului floare,' Nicodim cel nou, a Munte-
lui podoabă,' de la care avem,' spre-a noastră 'nvățătură,'
toată comoara sfinților' lămurit predanisită.

Cinste se cade să-i aducem' lui Onufrie, cel care petrecut-a'
în schit la Iviron' și care 'nșelăciunea' cea rea a agarenii-
lor' a rușinat cu mucenicii.

Cel ce-a zidit Xiropotamu' și a Sfântului Gheorghe mă-
năstirea,' și-a strălucit la sfârșit' ca soarele la față,' slava
nevoitorilor,' Pavel, să se preamărească.

Pavel, vlăstarul Sfintei Ana' și Procopie din schit de la Ivi-
ru,' iubitori de Hristos' fiind cu cuvioșii,' în ceata muce-
nicilor' au ajuns să se cinstească.

Nouă cununi sunt hărăzite' lui Pahomie de la Mângâieto-
rul,' de Hristos insuflat' Porfirie se-arată,' ale Kafsokalí-
viei' flori alese și sfințite.

Laud pe cel ce răspândit-a' din Athonul sfânt sfințita Rugăciune,' și, de-un nume cu el,' pe cel ce mângâiat-a' tot poporul lui Hristos,' pe Paisie slăvitul.

Slavă...

Iimen s-a copt în Sfântul Munte,' dar dulceața sa a dat-o României,' iar Petronie' venit-a la Prodromu' și s-a vădit în neamul său' desăvârșit în nevoie.

Și acum..., a Născătoarei

Tu ești Stăpâna a toată lumea,' dar fierbinte ești ocrotitoarea celor' ce în Muntele tău' își duc sfințita luptă,' din volbura ispitelor' izbăvindu-i ca o bună.

Cântarea a 8-a

Irmos: *De șapte ori cuptorul...* (Επταπλασίως Κάμινον)

Petru, sihastrul cel dintâi' din Athon, să se laude,' căci el petrecut-a' viața celor fără de trup' și-n trup biruitu-i-a' pe toți vrăjmașii fără de trup.' Pe cel care gol' s-a nevoit toată viața,' de daruri minunate' l-a făcut vrednic Domnul,' prin ruga și solirea' Fecioarei preacurate.

E preaslăvitul Roman să' îl cinstim cu cântările,' cel ce odrăslit-a' ca o floare-n Sfântul Schit' al Kavsocialíviei,' al lui Hristos nou sfânt mucenic,' care-ntre monahi' este cântat cu glas mare,' Acachie avându-l' ucenic de aproape,' fiind cu anii tânăr,' bătrân, dar, cu virtutea.

Sava, cinstit de toți să fii,' înțelepte Ierarhule,' căci ți s-a dat puterea' să lucrezi minunile,' iar sârbilor soare-ai fost,' împărăția lor luminând,' cu Simeon,' ce după trup ți-a fost tată,' fiu însă după Duhul,' care mir izvorăște,' și ctitori împreună' ați fost Hilandarului.

E Simeon, sfințitul rod' din cea a Filoteului,' cu Izvorâtorul' de mir, Simon, care-a pus' pe piatră altar ceresc,' de Dumnezeu fiind îndemnat,' și ca într-un cuib' a adunat sfântă obște,' slăvimu-i împreună' cu-al Vatopedului Sava,' cel care ca un înger' trecut-a a sa viață.

El ce-a purtat și numele' și-a lucrat cumințenia' sus, la Sfânta Ana,' viețuind în vrednic chip,' sfințitul Sofronie,' și Sava cel rămas nestricat,' cel al cărui trup' slăvit în Kalimnos este,' dar și al Marii Lavre' Filotei patriarhul' să fie-n tot Athonul' cântați cu veselie.

Să laudăm pe dascălii' nerătăciți ai Bisericii,' gurile sfințite' ce revarsă Duhul Sfânt,' pe Sfântul Sofronie,' pe teologul sfintei lumini,' și cu Siluan,' ce pentru lume se roagă,' căci pentru noi lăsat-au' moștenire aleasă' de dreaptă-nvățătură' în cărți insuflate.

E Dumnezeu cinstitu-L-ai,' Timoteie slăvitule,' de la Esfigmenu' luminând întregii lumi,' și tu, mare Trifone,' te-ai întrecut cu cei de demult,' toate cele moi și desfătarea lăsat-ai' și numai de la Domnul' așteptând desfătare,' ești lauda Kapsalei' și-a toată România.

E cel scăpat din temniță' prin minunea Fecioarei-Maici,' din Dionisiu,' Filotei cel cu bun chip,' cu bunul Fanurie,' bătrânul cel în lacrimi scăldat,' care strălucea' întru lumina cerească' rugându-se-n Kapsala' pentru lumea întreagă,' pe-aceștia, dar, să-i cânte' ai Muntelui toți fiii.

Slavă...

Intru sfârșit, pe încă doi' iubitori ai virtuților,' din Sfânta Chilie' cea a lui Ipatie,' să-i cânte tot Athosul,' pe Filaret și alt Filaret,' unul și proroc' a fost, cu gură de aur,' iar altul

prin răbdare,' precum Iov altădată,' sfințitu-și-a viața'
vărsând bună mireasmă.

Și acum..., a Născătoarei

La loc înalt, Stăpâna mea,' și pe tron luminat șezând,' preas-
trălucitoare,' Pruncă, arătat-te-ai,' și-n jurul tău stând,
erau' nenumărate cete de monahi' către miazăzi,' pe-ale
Athonului piscuri,' căci, ca-ntr-o ghicitură,' niște turnuri
arzânde' văzutu-s-au cei care' slăviți sunt acum de noi.

Cântarea a 9-a

Irmos: *Spăimântatu-s-a de aceasta Ceriul...*

(Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός)

Te bucură, obște din Vatoped,' mai bogată fiind în sfin-
țenie,' că ne-ai născut' doisprezece noi mărturisitori' ce
bărbătește au muștrat' pe cei ce cugetau cele latinești,'
sfârșind mucenicește' lupta călugărească' și-agonisin-
du-și îndoite cununi.

Mulțime de monahi de la Ivion,' veselește-te astăzi, că
lui Hristos' tu I-ai adus' noi sfinți mucenici, care au lup-
tat' cu împăratul cel viclean' și cu patriarhul latinofron,'
muștrând cu bărbăție' a lor ademenire' și dobândind cu-
nuna veșnică.

Săltează, a Zografului sfânt lăcaș,' c-ai adus cu dorire și
dragoste' pe fiii tăi,' douăzeci și patru de mucenici,' ca pe
o jerfă Domnului,' ardere-de-tot într-un bun miros,' pe cei
ce cu tărie' și râvnă înfruntat-au' înșelăciunile latinilor.

E ce nu dănțuiești și nu te desfeți,' preacinstitele schit al
Careilor?' Căci lui Iisus' I-ai înfățișat pe copiii tăi,' fiind
tăiați cu sabia,' prin mucenicie au apărat' credința, dar și
slava' Părinților noștri,' defăimând pe cea a latinilor.

Ne cinste nu-i lipsim nici pe colivazi,' cei ce-au fost păzitorii predaniei' și-au luminat' prin a lor viață și prin cuvânt' și cu lucrarea harului' sufletele celor neștiutori,' răbdând până la sânge' pentru buna rânduială' și-așeză-mintele Bisericii.

Fustie luminată de sub Athon,' împreună cu poalele Muntelui,' peșteri și văi,' cu toate lăcașurile din voi,' cu veselie să-i cântați' pe cei care tainic au strălucit,' știuți și fără nume,' cei care-n nevoie' cu-adevărat slujit-au Domnului.

Mulțimea, cea chemată de Dumnezeu' și aleasă, a nevoitorilor,' și cu voi toți' din sfințita ceată de ierarhi,' cu cea a mucenicilor,' toți cei cunoscuți, cu cei neștiuți,' ale Athonului astre,' soliți fără-ncetare' pentru noi toți la tronul Domnului.

Cinstire se cuvine să dăm noi toți' celor care din neamul românilor' au strălucit' în al ortodocșilor Munte sfânt,' împodobind cu limba lor' pliioma Bisericii lui Hristos,' luând și dând lumină' prin multe nevoie' și prin sfințita contemplație.

Slavă...

Trimește ca tămâie cu bun miros' și ca pârgă sfințită a Muntelui' și ca prinos' pe cei care-aici s-au desăvârșit,' și cunoscuți, și neștiuți,' pe cei de demult, cu cei de acum,' Treime și Unime,' păzind Muntele Athos' cu rugăciunile acestora.

Și acum..., a Născătoare!

Sântări de mulțămire, câți locuim,' Preacurată, în Muntele-Athonului' îți înălțăm,' că din toate relele întâmplări' ne izbăvești de-a pururea' și ne porți de grijă, și ne hrănești,' dar te rugăm fierbinte: Ceareasca Împărăție,' întru sfârșit, dăruiește-ne-o.

LUMINÂNDĂ

Cuvioșilor, glasul al II-lea, asemenea cu:

Femei, auziți... (Γυναῖκες ἀκουτίσθητε)

fânt Munte, veselește-te' fiind numit cu sfințenia,' vă-
zându-ți ocrotitorii,' de-Dumnezeu-purtătorii,' toți astăzi
adunându-se,' de către toți cinstiți fiind.' Praznicul bucu-
rându-ne,' să lăudăm adunarea,' locuitorii din Athos.

Și acum..., asemenea

ecioară, veselește-te' văzând că prevestirea ta' s-a împli-
nit, precum zis-ai,' în al Athonului munte,' căci obștea
cuvioșilor' pe care-i lăudăm acum' sfântă-aici arătân-
du-se,' prin fapte pecetluiește' prorocia ta, Pruncă.

LĂUDELE

Punem 8 stihiri și cântăm 4 ale Învierii și 4 ale Cuvioșilor,
glasul I, asemenea cu:

Ceea ce ești bucuria... (Τῶν οὐρανίων ταγμάτων)

bștile toate din Athos,' ale Părinților,' toți cei din Sfântul Munte' să-i cinstim în cântare' pe prietenii Fecioarei și-ai lui Hristos,' pe slujitorii evlaviei,' pe solitorii cei vrednici' la Dumnezeu,' apărătorii noștri cei sfințiți.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

ți stat cu trupul în Athos,' Preacuvioșilor,' dar toată mintea voastră' către munții cei veșnici' și duhovnicești cu adevărat' înălțatu-v-ați, Sfinților,' de-aceea ca niște îngeri' fără de trup' viața voastră petrecutu-v-ați.

Stih: Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor.

vut-ați discernământul,' iubind smerenia,' și-ați primit străvederea,' iar apoi prorocirea,' toate dăruite de Dumnezeu' și, cu harul Sfântului Duh,' cele ce au să fie' fără de greș' arătat-ni-le-ați, Sfinților.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în Biserica cuvioșilor.

e la Treimea Preasfântă' voi luminându-vă,' prin slava negrăită' și plini de bucuria' și de veselia care în dar' vi s-a dat, Cuvioșilor,' să cereți cu stăruință' ca să scăpăm' dintru toate pătimirile.

Slavă..., glas 8

 dunarea cuvioșilor părinți,' din felurite țări pornind' și în Munte sălășluindu-se,' ce era împotriva firii au lăsat,' ce era după fire au păstrat' și de daruri mai presus de fire s-au învrednicit,' iar nouă calea nevoinei' prin fapte și cuvinte ne-au arătat.' Pentru aceasta după datorie lăudându-i, să strigăm: 'O, mulțime a Cuvioșilor sfințită' și de Dumnezeu râvnitoare!' O, albine de Dumnezeu adunate,' care în crăpăturile și-n peșterile Muntelui,' ca în niște stupi duhovnicești,' mierea cea preadulce' a isihiei ați agonisit!' Miresme ale Treimii,' desfătări ale Născătoarei de Dumnezeu,' podoabe ale Athonului' și lauda întregii lumi,' rugați-vă Domnului' să se miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei

Preabinecuvântată ești...

Doxologia mare, troparul și începutul Dumnezeieștii Liturghii

LA LITURGHIE

Tipicalele, apoi

La *Fericiri* punem stihirile pe 12 și cântăm

2 ale Învierii și 10 ale Cuvioșilor

Ale Învierii, glasul 1:

Întru Împărăția Ta pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru
Împărăția Ta. Fericți cei săraci cu duhul, că acelora
este împărăția cerurilor.

Irin mâncare de demult a scos' din Rai vrăjmașul pe stră-
moșul Adam,' iară prin Cruce a adus' în același și Hris-
tos pe tâlhar:' Pomenește-mă, strigând,' și pe mine în
Împărăția Ta.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Mă închin cinstindu-Ți Patima' și Învierea Ta, Hristoase,
slăvesc' și cu Adam ș-acel tâlhar' strig și eu cu acel glas
luminat:' Doamne, pomenește-mă' și pe mine în Împă-
răția Ta.

Ale Cuvioșilor, glasul al 8-lea, după irmosul:

Doamne, Cela ce-ai făcut... (Ὁ πανίας ἀψῖδος)

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Mai întâi se cuvine' să cânte tot Muntele' pe întâiul pust-
nic din Athos,' Petru, cel mult vestit,' și pe-Atanasie,' în-
cepătorul de obște,' cetățenii cerului,' îngerii cei în trup.

Fericiți cei ce flămânzesc și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Făudăm teologii' ce ne-au lăsat cărțile' cele insuflate de Duhul' ca pe o pavăză,' pe Palama cel ceresc,' cu Filotei patriarhul,' Nicodim preavrednicul,' glasul Părinților.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fugăciunea în minte' să o avem pururea,' stându-ne ca pildă 'nainte' Sfântul Grigorie,' dumnezeiescul Maxim,' Nichifor cel din pustie,' Iosif cel din peșteră' și cu toți pustnicii.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cu iubirea de oameni' s-au nevoit cei chemați' ca să în-tărească norodul' prin ruga și sfatul lor.' Să îi cinstim, așadar,' pe Siluan rugătorul,' pe blândul Porfirie' și pe Paisie.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Să cinstim marii dascăli' ce-au luminat Muntele,' pe tâlcuitorul Luminii,' Sfântul Sofronie,' dar și pe astrul cel nou,' Emilian, gură de aur,' piscul înțelegerii,' sprijinul monahilor.

Altele, același glas, după irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule... (Ιλάσθητί μοι Σωτήρ)

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este Împărăția cerurilor.

Irodromu a zămislit' alese flori de sfințenie,' întâiul ctitor Iustin' și Nifon preavrednicul,' Antipa, Nectarie' și pe alt Antipa,' iar la urmă pe Petronie.

Fericiți veți fi, când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine.

Pe vulturii cei cerești,' pe fericiții pustiului,' Irodion și Enoh,' pe Trifon, Fanurie' să-i laude Athosul,' că ei în Kapsala' biruit-au toată patima.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

 olcîu s-a preaslăvit' prin ascultare și dragoste,' căci de demult a'nflorit' pe Sfântul Agapie,' apoi pe Ghimnazie,' pe Ioan, Ilie' și pe-nțeleptul Dionisie.

Slavă...

 insti-voi întru cântări' pe iubitorii virtuților,' cei doi numiți Filaret' și altul, duhovnicul' cel mare Dometie,' toți fiind aceștia' din Chilia lui Ipatie.

Sau aceasta, potrivit cu locul unde se cântă:

 ă fie cântați acum' Teofilact numit Nipticul,' iar din Provata avem' și pe Teodosie,' din Lacu, Macarie,' iar din Kalimița,' Ilarion filocalicul.

Și acum..., a Născătoarei

 i Muntelui cuvioși,' agonisind ajutorul tău,' o, Maica lui Dumnezeu,' oștirile dracilor' pe toate surpatu-le-au,' dobândind cununa' biruinței celei veșnice.

APOSTOLUL

al duminicii și al Cuvioșilor

(caută-l la Duminica tuturor Sfinților; Gal. 5, 22; 6, 1-2)

Fraților, roada Duhului este

EVANGHELIA

a duminicii și a Cuvioșilor

(caută-o la Duminica tuturor Sfinților; Matei 11, 27-30)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu...

CHINONIC

Lăudați pe Domnul... și Întru pomenire veșnică...

MEGALINARIA

 e cei din Athon, dascăli și păstori,' pe toți cei din obște' și aleșii nevoitori,' pe mărturisitorii,' cuvioșii, ierarhii' ce-au strălucit în Munte' în imne să-i laudăm.

PĂRACLISUL CUVIOȘILOR PĂRINȚI DIN ATHON

De este preot, zice:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru...

Iar de nu este preot, zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri,
Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru,
miluiește-ne pe noi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul
Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul
Tău, că nu se va îndreptăți înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit
vrăjmașul sufletul meu, smerit-a la pământ viața mea, așezatu-m-a
întru întunerece ca pe morții veacului. Mâhnitu-s-a întru mine
duhul meu, și întru mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am
aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale,
la facerile mâinilor Tale am cugetat. Tins-am către Tine mâinile
mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ție. Degrabă auzi-mă,
Doamne, slăbit-a duhul meu: nu întoarce fața Ta de la mine, și mă
voi asemena celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineața
mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea în
care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la
vrăjmașii mei, Doamne, la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia
Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la
pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via,
întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu;
și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei,
și vei pierde pe toți cei ce necăjesc
sufletul meu, că eu sunt
robul Tău.

apoi cântăm:

**Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă;
bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.**

cu Stihurile acestea:

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m-au înconjurat, și întru numele
Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunat
întru ochii noștri.

Iar apoi troparul, glasul al 4-lea, asemenea cu:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce... (Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ)

Numnezeieștilor Părinți din Sfântul Munte, ' strălucitoare
oaste sfântă a Fecioarei, ' către a voastră pavază căzând,
ne rugăm: ' Toate neputințele și căderile noastre ' cereți
preacuratei Maici ' să le ierte degrabă, ' iar ale voastre
fapte și virtuți ' dați-ne tărie să le plinim și noi.

Slavă, același sau al hramului;

Și acum, al Născătoarei de Dumnezeu, asemenea;

Nu contenim, de-Dumnezeu-Născătoare, ' să cuvântăm
noi toți puterile tale; ' că înaintea lui Hristos de n-ai fi
stat solind, ' cine ne-ar fi izbăvit ' dintr' atâtea primej-
dii? ' Sau cine ne-ar fi păzit ' slobozi până acuma? ' De
lângă tine nu ne vom depărta, ' că din necazuri mântui
pe robii tăi.

Apoi Psalmul 50:

Miluiște-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea
îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vărtos mă spală de
fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea
mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție
unuia am greșit și ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te
îndreptățești întru cuvintele Tale și să biruiști când Te vei judeca
Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut
maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse
ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă

voi curăți, spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi bucuria mântuirii Tale și cu duh povățuitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat: arderi de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

CĂNONUL

Cântarea 1, glasul al VIII-lea:

Irmos: *Apa trecându-o ca pe uscat* (Υγρὰν διοδεύσας)

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

 i Muntelui Athos cinstiți Părinți, ' rugați pe Curata ' pentru cei ce vă laudăm, ' ca părtași la slava voastră pururi ' să ne arate pe toți cu solirea ei.

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

 ncep, Atanasie, a te ruga, ' dă-mi, ca un părinte, ' înțelept povățuitor, ' credință în acesta pân' la moarte, ' și în urechi să-i pui voile Domnului.

Slavă,

 upunere oarbă, fără cârteli, ' fără iscodire ' și încredere în Bătrân ' să lucrez întreaga mea viață, ' cu mijlocirile voastre, Părinților.

Și acum,

Aăzește, Curată, Muntele tău, ' căci tu ești scăparea ' celor care îl locuiesc, ' tu ești ajutor și ocrotire ' și întru tine ne punem nădejtile.

Cântarea a 3-a.

Irmos: *Cela ce ai făcut...* (Οὐρανίας ἀψίδος)

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Au a voastră solire, ' să fiu străin, Sfinților, ' pentru toate grijile lumii ' și toată patima, ' și dați-mi harul de Sus ' să îmi țin mintea întoarsă ' la Stăpâna cerului ' și către Fiul ei.

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Ascultare deplină ' care, lovind inima, ' la nepătimire ne poartă ' îți cer, Agapie, ' căci prin aceasta slăvit ' te-a arătat Preacurata ' și te-a pus de-a dreapta ei ' ca pe un fiu iubit.

Slavă,

Mai smerit decât tine ' cine a fost, Pavele, ' de împărăția lumească ' tu lepădându-te? ' Pentru aceea te rog, ' dă-mi cuviință cerească ' și a ta smerenie, ' robule al Domnului.

Și acum,

Cugetarea lumească ' mi-a'ntunecat sufletul, ' chip al necuratelor patimi ' întreg făcându-mă, ' dar către tine alerg, ' dumnezeiască Mireasă, ' căci ca zestre ai primit ' Muntele Athonului.

Acoperă, ' sfințită ceată din Sfântul Munte, ' de toată năvala și amăgirea vrăjmașului ' pe cei care cer a voastră mijlocire.

Indură-te, ' de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată, ' și chinul meu cel trupesc degrab contenește-mi-l, ' și vindecă-mi sufleteasca durere.

Preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule...,
și pomeneste pe cei pentru care se face paraclisul.

Strana: Doamne miluieste (*de 3 ori*);

Ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni...

Dacă nu este preot, se zice îndată

Sedealna, glasul al 2-lea, asemenea cu:

Rugătoare fierbinte... (Πρεσβεία θερμή)

Podoabă având ' mulțimea nevoițelor, ' podoabă sunteți ' a Muntelui Athonului ' și cu voi Biserica ' se-ntărește, Cuvioșilor, ' ale voastre sfinte mijlociri ' la Maica Stăpânului cerându-le.

Cântarea a 4-a.

Irmos: *Auzit-am, Doamne...* (Εἰσακήκοα, Κύριε)

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Izbăviți-mă, Sfinților, ' de greua strivire a întristărilor, ' care sufletul mi-l mistuie ' și nelucrător mă ține pururea.

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Implinirea slujirilor ' să o facem ca înaintea Domnului, ' având pilda cuvioșilor ' și urmând cu râvnă viețuirea lor.

Slavă,

Incercat eu, nevrednicul, ' în multe ispite și în război cumplit, ' vă cer vouă, Athoniților, ' ajutor, tărie și tot sprijinul.

Și acum,

Hrănitore și pavază ' te-ai făgăduit celor din Grădina ta, ' Preacurată; îplinește acum ' nu doar către-aceștia bunătațea ta.

Cântarea a 5-a.

Irmos: *Luminează pe noi...* (Φώτισον ἡμᾶς)

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Ne la Cucuzel' să luăm dragostea slujbelor,' căci, cu tre-zvie săvârșindu-le,' jertfă primită' vor fi înaintea Dom-nului.

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Moartea să o am' ca pe-un bold 'naintea ochilor' prin mij-locirea voastră, Părinților,' și prin aceasta' să tai grija cea vremelnică.

Slavă,

Pentru Dumnezeu' lepădatu-v-ați de voi înșivă' venind în Muntele cu nume sfânt,' către Acela' și-a mea minte întoarceți-o.

Și acum,

Rai duhovnicesc' prefăcut-ai întreg Athosul,' Nevinovată, prin ocrotirea ta,' cu-a lui dulceață' în Raiul veșnic atra-ge-mă.

Cântarea a 6-a.

Irmos: *Rugăciune voi vărsa către Domnul...* (Τὴν δέησιν)

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Crigorie, a Sinaiului floare' ce-ai rodit cu-mbelșugare în Athos,' Numele sfânt să-mi lipești de suflare' ca să-mi pătrundă în minte și-n inimă,' părtaș dumnezeieștii firi' prin nezidita lucrare făcându-mă.

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Prin sângele cel vărsat pentru Domnul,' cuvioșii-muce-nici dobândit-au' harul ceresc, desfătare și slavă,' din care-acum ne ajută cu dragoste' acelora să ne rugăm' să ne scoată din norul ispitelor.

Slavă,

Unoaștere duhovnicească de sine ' și o dreaptă cumpănire în toate ' să-mi mijlociți, preaslăviților pustnici ' care-ați lucrat toată viața virtuțile, ' din Muntele cu nume sfânt ' răspândind luminare Bisericii.

Și acum,

In curgerea untdelemnului, Pruncă, ' din sfințitele tale icoane ' adeverești, revărsând peste lume, ' nestricăciunea la care suntem chemați, ' acelora ne închinăm ' și îți cerem sfințită solirea ta.

Coperă, ' sfințită ceată din Sfântul Munte, ' de toată năvala și amăgirea vrăjmașului ' pe cei care cer a voastră mijlocire.

Născut-ai ' netâlcuit pe Cuvântul, Fecioară-maică, ' pe Carele prin cuvânt în pânțece L-ai luat, ' lucrând mântuire la toată lumea.

Condacul glasul al 2-lea, asemenea cu:

Păzitoarea creștinilor... (Προστασία τῶν Χριστιανῶν)

Reacinstiți Cuvioși ai Muntelui Athonului, ' voi, cei care vă întreceți cu îngerii, ' nu ne treceți cu vederea al inimilor glas, ' ci tot cugetul trupesc, ' împotrivirea în cuvânt, ' neascultarea și grijile, ' lenea și trândăvia, ' mânia și lăcomia ' cu ale voastre rugăciuni ' de la noi risipiți-le.

Prochimen, glasul al 4-lea

Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și întru așternuturile lor se vor bucura.

Stih: **M**inunat este Dumnezeu întru sfinții Săi.

EVANGHELIA

(Matei XI, 27-30)

is-a Domnul către ucenicii Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu și nimeni nu cunoaște pe Fiul decât numai Tatăl, și nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni decât numai Fiul și cel căruia Fiul va voi să-i descopere. Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi! Luați jugul Meu asupra voastră și vă învățați de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre!
Că jugul Meu este bun și povara Mea ușoară.

Slavă, glasul al 2-lea

Pentru rugăciunile Cuvioșilor Tăi, Milostive,
curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive,
curățește mulțimea greșalelor noastre.

și stihira, glasul al 6-lea, asemenea cu:*Toată nădejdea...* (Ὁλὴν ἀποθέμενοι)

eată a Athonului' de Dumnezeu preaslăvită,' ați lucrat virtuțile' și-ați primit, ca îngerii, contemplația;' pentru noi pururea' către Preacurata' mijlociți, Preacuvioșilor,' ca toate armele' cele de-a dreapta să le primim:' străpungerea, smerenia,' plâns duhovnicesc, ruga inimii,' râvnă și tăcere,' și dragostea curată de Hristos,' ca ale vrăjmașilor tabere' să le risipim din noi.

Preotul zice rugăciunea:

Mântuiește, Dumnezeule, norodul Tău...

Strana: Doamne miluiește (de 12 ori); apoi**ecfonisul: Cu mila și cu îndurările...**

Cântarea a 7-a:

Irmos: *Feciorii lui Israil strămutați din Iudeea...* (Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας)

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Isihia adâncă ' te-a făcut, Sfinte Petre, sălaș al Duhului, ' răbdare dă-mi și mie ' să stărui în trezvie, ' la rugăciune si-lindu-mă, ' și prin acestea să adun ' comoara cea cerească.

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Cuvioase Maxime, ' bărbăție având în lupta cu demonii, ' trăit-ai ca un înger; ' primind, Părinte, harul ' săvârșirii minunilor, ' minune fă și cu noi ' și scapă-ne de patimi.

Slavă,

Pocăință și lacrimi, ' osândire de sine, Preacuvioșilor, ' nu aflu întru mine, ' nici râvna făptuirii, ' ci doar cele potrivnice; ' dăruieți-mi cele dintâi ' și pierdeți pe celelalte.

Și acum,

Păzitoare ești, Maică, ' apărare și sprijin în nevăzutul război, ' a celor ce se luptă, ' cu armele dreptății, ' împotriva vrăjmașilor ' și duc războiul în Athon ' și au nădejdea-n tine.

Cântarea a 8-a:

Irmos: *Pe Împăratul ceresc...* (Τὸν βασιλέα)

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Aa moștenire ' Filocalia primit-am, ' Nicodime, Părintele nostru, ' însă și-n lucrare ' ajută-ne s-o punem.

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

Sfinților ctitori ' ai mănăstirilor sfinte, ' și în ceruri primiți-mă casnic, ' rugându-L pe Stăpânul ' să-mi ierte toată vina.

Slavă,

mpărăstierea ' care întunecă mintea ' și o umple de necurație, ' cu puterea voastră, ' luați-o de la mine.

Și acum,

Maică-fecioară, ' Împărăteasă a toate, ' către tine ne punem nădejdea, ' du-ne și-n Athonul ' gătit nouă în ceruri.

Cântarea a 9-a:

Irmos: (Κυρίως Θεοτόκον)

»Fecioară Preacurată, ' cei mântuiți prin tine ' de Dumnezeu
»zeu Născătoare te mărturisim, ' cu netrupeștile cete ' pe
»tine mărindu-te.

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

erarhule, ajută-mi ' ca ortodoxia ' s-o port în fapte și-n cuget, Grigorie, ' așa cum ai tâlcuit-o ' prin harul Duhului.

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

rbirea sufletească ' pe care o aduce ' dracul de-amiază prefăceți-o, Sfinților, ' prin luminările voastre, ' dându-mi pricepere.

Stih: Cuvioșilor Părinți, soliți pentru noi.

ă stăruie în răbdare, ' în statornicie, ' în curăție, blândețe, Părinților, ' în post și în priveghere, ' voi ajutați-mă.

Slavă,

ertare de greșale ' prin solirea voastră ' să dobândesc, ca de-a pururi cu voi să petrec ' în desfătarea cerească, ' Aghioriților!

Și acum,

ecioară preacurată, ' psalm de mulțumire, ' ca unei maici și stăpâne a Muntelui, ' îți înălțăm pentru toate ' făgăduințele.

Cuvine-se cu adevărat...

și megalinariile

Lucură-te, Munte cu nume sfânt, ' c-ai rodit în lume ' sfântă ceată de cuvioși, ' roade îndulcite ' de virtuți felurite, ' prin care se slăvește ' toată Biserica.

Prin lacrimi, sudoare și prin dureri, ' prin multele lupte, ' nevoițe și încercări ' ați sfințit Athonul, ' arătându-vă vase ' de cinste pentru Duhul, ' Aghioriților.

Vă cinstim pe voi, ctitorilor sfinți, ' Atanasie, Pavel, ' Dionisie, Filotei, ' Simeon cu Sava, ' pe Eftimie, Gheorghe, ' Grigorie și Simon ' și pe toți ceilalți.

Slava ishihaștilor o cântăm, ' pe-ai harului crainici, ' pe Grigorie Palama, ' Filotei, Isidor ' și Calist, patriarhii, ' Grigorie Sinaitul ' cu ucenicii lor.

Să-i cinstim pe pustnicii athoniți, ' Petru începătorul, ' pe Nichifor și Nicodim, ' pe Nil și pe Iosif, ' pe Acachie, Nifon, ' Maxim Kavsokalivitul ' și neștiuții toți.

Cinste cuvioșilor-mucenici, ' Cosma, Agatanghel, ' Gavriil, Luca, Damaschin, ' Ghedeon, Nichita, ' lui Ignatie, Iacov, ' Antonie, David, ' Roman și câți mai sunt.

Toată îndrăzneala celui viclean ' și a lui putere, ' Cuvioșilor, ați surpat, ' luând astfel puterea ' minunilor, prin care ' dați tămăduire ' la trupuri și suflete.

și acestea două ale Maicii Domnului

In tine, Născătoare-de-Dumnezeu, ' Dumnezeu Cuvântul ' întrupându-Se negrăit, ' covârșești, Fecioară, ' Oștire cea cerească; ' ție, dar, îți aducem ' cântare de laudă.

Cu toate Oștirile îngerești, ' cu Botezătorul, ' cu Apostolii cei slăviți ' și cu tot soborul ' Sfinților, Peacurată, ' Fiului tău te roagă, ' toți să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, **P**reasfântă Treime,

Tatăl nostru,

Preotul: **C**ă a Ta este Împărăția; **apoi**

Troparul, glasul 1, asemenea cu:*Locuitor pustiului... (Τῆς ἐρήμου πολίτης...)*

Părinții din Athos' și îngerii cei în trup,' mărturisitorii,
cuvioșii,' mucenicii, ierarhii toți,' în imne și cântări fie
cinstiți,' urmând și noi virtuțile lor,' iară toată mulțimea'
monahilor din Munte să strige într-un glas:' Slavă Celui
ce v-a încununat,' slavă Celui ce v-a sfințit,' slavă Celui
ce-n primejdiile noastre' folositori arătat-v-a.

Preotul zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu..., *Strana: Doamne miluiește (de 3 ori),*Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea..., *Strana: Doamne miluiește (de 3 ori),*Încă ne rugăm să se păzească..., *Strana: Doamne miluiește (de 40 ori),*Auzi-ne, Dumnezeu..., *Strana: Doamne miluiește (de 3 ori),*

iar preotul zice ecfonisul: Că milostiv; apoi face otpustul mic, fără însă a zice

Pentru rugăciunile; după care cântăm

Troparul acesta, glasul al 2-lea, asemenea cu:*Când de pe lemn... (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν)*

bște îngerească de Părinți,' care-n mănăstiri strălu-
cit-ați,' și cu toți pustnicii,' sfintele odoare ale Athonu-
lui,' pentru noi toți rugați-vă,' din toată nevoia,' boala
și primejdia' și întristările' să ne izbăvească degrabă,'
pentru rugăciunile voastre,' Domnul și Preasfânta Năs-
cătoare a Lui.

apoi, pe același glas

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe
noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalț, Maica lui Dumnezeu,
păzește-mă sub acoperământul tău.

și acest tropar pe glasul întâi

Pentru rugăciunile tuturor Sfinților Tăi, Doamne, și ale Năs-
cătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă nouă și ne miluiește pe
noi, ca un singur Îndurat.

Și preotul încheie zicând

Pentru rugăciunile...

Distih

Împărtășiți și neputințelor noastre,
O, Athoniților, darurile voastre.

ACATISTUL CUVIOȘILOR PĂRINȚI DIN ATHON

Condac, glasul al 8-lea

Aa pe niște tâlcuitori ai dumnezeieștilor urcușuri și ca pe cei care ne arată darurile cele mai presus de minte, să-i fericim pe Părinții de Dumnezeu purtători din Athos, pe cuvioși, pe ierarhi și pe mărturisitori, ca pe cei ce sunt ai noștri povățuitori și arătători de cele cerești, grăindu-le: Bucură-te, ceată de Dumnezeu aleasă.

Icosul 1

Arătat-v-ați în Athos ca niște îngeri în trup, Preacuvioșilor Părinți ai noștri (*de 3 ori*), și prin viață îngerească unul pe altul v-ați luminat cu felurite haruri, prin care luminați-ne și pe noi, cei ce strigăm cu credință:

Bucură-te, ceată din Athon a nevoitorilor fericiți;
Bucură-te, obște întocmai cu îngerii a celor numiți și nenumiți.

Bucurați-vă, chipuri ale înfrânării;
Bucurați-vă, făclii ale nepătimirii.

Bucurați-vă, icoane ale nematerialnicelor arătări;
Bucurați-vă, canoane ale strălucitelor înălțări.

Bucurați-vă, raze din cer luminătoare ale isihiei;
Bucurați-vă, guri din cer lămuritoare ale trezviei.

Bucurați-vă, ai părtășiei cu Hristos învățătorilor;
Bucurați-vă, ai preainaltei viețuiri povățuitorilor.

Bucurați-vă, trâmbițe ale nevoinței;
Bucurați-vă, cumpene ale chibzuinței.

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul 2

Bărbați desăvârșiți, ajunși la măsura vârstei plinătății lui Hristos, arătat-v-ați în Athos, Părinților, vădită făcând, prin felurite chipuri de viețuire și prin virtuți dumnezeiești, strălucirea luminării ce va să fie celor ce strigă Domnului: Aliluia!

Icosul 2

Cele pământești și alipirea de ele lepădând, Preacuvioșilor, cu înflăcărare ajuns-ați în Athos și, prin viață fără de prihană, la munții cei mai presus de lume v-ați înălțat, învățând cele înalte pe cei ce strigă către voi acestea:

Bucurați-vă, ai nestricăciunii crini;
Bucurați-vă, ai mângâierii măslini.

Bucurați-vă, ctitori de lăcașuri dumnezeiești;
Bucurați-vă, pustnici cu virtuți duhovnicești.

Bucură-te, Petre, al nostru sfânt începător;
Bucură-te, Atanasie al nostru drept povățuitor.

Bucură-te, Mare Lavră, maica obștilor Athonului;
Bucură-te, Vatoped, tronul Maicii Împăratului.

Bucurați-vă, punți care ne treceți peste încercări;
Bucurați-vă, munți care ne suiți la ale Raiului desfătări.

Bucurați-vă, propovăduitori ai făptuirii;
Bucurați-vă, ritori ai desăvârșirii.

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 3-lea

Aarul bogat al cuvântării de Dumnezeu și puterea ade-vărului, prin făptuire și contemplare, Ierarhii cei în chipul lui Dumnezeu, care din Athos au strălucit ca

astrele, le-au agonisit, în Hristos, pentru Biserica ce strigă: Aliluia.

Icosul al 3-lea

va cea nouă, mireasa lui Hristos, Maria cea cu nume de doamnă, prin frumusețea fecioriei sale atrasu-v-a la nunta cea dumnezeiască să vă ospătați cu hrană înge-rească de lumină, la care părtași să faceți pe cei ce strigă:

Bucurați-vă, astre ale curăției;
Bucurați-vă, castre ale trezviei.

Bucurați-vă, că v-ați curățit prin răbdare;
Bucurați-vă, că v-ați sfințit prin ascultare.

Bucură-te, sfințite Grigorie, crainicul isihăștilor;
Bucură-te, fericite Nifone, cinstea patriarhilor.

Bucură-te, Iviron, adăpostul Portăriței, straja aghioriților;
Bucură-te, Hilandar, pildă a lepădării de lume a împăraților.

Bucurați-vă, fii ai Miresei dumnezeiești;
Bucurați-vă, adieri ale miresmei feciorești.

Bucurați-vă, păstrători ai darurilor strălucite;
Bucurați-vă, izvorători ai minunilor felurite.

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 4-lea

lacăra dragostei celei negrăite întraripându-vă, v-ați sâr-guit cu asupra de măsură, toți cei ce sunteți ctitori de dumnezeiești mănăstiri, zidindu-le cu trudă nesfârșită, ca pe niște sălașuri preabune de tămăduire, spre mântu-irea celor ce strigă: Aliluia.

Icosul al 4-lea

ătitu-s-a prin strălucirea Ta, Cuvinte, cel ce ești mai presus de ființă, mulțimea cea cuvioasă a Athonului, mai presus de toată vrednicia și cu virtuțile învăluie marginile lumii, prin care ne sfințim și noi, cei ce strigăm lor acestea:

Bucurați-vă, ai lumii luminători;
Bucurați-vă, ai luminii lămuritori.

Bucurați-vă, punți peste tulburările necontenite.
Bucurați-vă, munți ai contemplațiilor negrăite;

Bucurați-vă, cei ce ne scoateți din încercări;
Bucurați-vă, că ne mijlociți ale harului cercetări.

Bucură-te, Dionisie, ctitorul sufletelor;
Bucură-te, Grigorie, luminătorul minților.

Bucură-te, Dionisiu, pildă a chinoviilor;
Bucură-te, Cutlumuș, Tavor al luminărilor.

Bucurați-vă, ramuri ale faptelor dumnezeiești;
Bucurați-vă, pluguri ale durerilor duhovnicești.

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 5-lea

Harul minunilor dumnezeiești împodobindu-vă, Părinților,
ca niște vase ale vieții care va să fie, pururea luminați Atho-
sul cu izbânzile cele mai presus de firea noastră și adunări-
le monahilor le învățați să cânte Domnului: Aliluia.

Icosul al 5-lea

Ierarhilor și jertfitorilor, cuvioșilor și luptătorilor, mă-
turisitorilor și de-mir-izvorătorilor, făcut-ați Athosul ce-
tate strălucită în chip duhovnicesc, despre care slăvit se
vorbește și care cu dor vă strigă:

Bucurați-vă, a virtuților deprindere;
Bucurați-vă, a patimilor desprindere.

Bucurați-vă, că ați dobândit pe Hristos în minte;
Bucurați-vă, că v-ați suit pe-al luminărilor munte.

Bucurați-vă, că sunteți pribegi între cele materialnice;
Bucurați-vă, că sunteți părtași ai celor nematerialnice.

Bucură-te, Cosma, protos al Părinților;
Bucură-te, Agatanghel, cinstea mucenicilor.

Bucură-te, Pantocrator, că ai auzit întâi *Cuvine-se cu adevărat*;
Bucură-te, Xiropotamu, că te-ai făcut al sfințeniei palat.

Bucurați-vă, mlădițe ale nemuririi;
Bucurați-vă, cunoscători ai păstoririi.

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 6-lea

mpodobite mlădițe ale evlaviei și nectar al nestricăciunii care picură celor din Athos arătat-s-au cuvioșii purtători de chinuri, vărsându-și sângele pentru Hristos, cu Care împreună acum fiind slăviți, strigă dimpreună cu îngerii: Aliluia.

Icosul al 6-lea

os pe pământ strălucit-ați cerește prin făptuire și contemplație, din Athos luminând cu raza virtuților ca niște făclii aprinse, o, dănțuire mai presus de cinste a cuvioșilor, înveșmântându-i cu lumina dumnezeiască pe cei ce vă strigă așa:

Bucurați-vă, sfeșnice ale luminii neapuse;
Bucurați-vă, luminări ale tainei nepătrunse.

Bucurați-vă, a făptuirii noastre bărbăție;
Bucurați-vă, a contemplației noastre bogăție.

Bucurați-vă, zori vestind ziua neînserată;
Bucurați-vă, sori luminând mintea neîntinată.

Bucură-te, Agapie, că, iubind supunerea, te-ai slobozit;
Bucură-te, Acachie, că prin aspră viețuire te-ai sfințit.

Bucură-te, Zografu, purtătoare a biruințelor cerești;
Bucură-te, Dohiariu, lăcaș de îngeri pământești.

Bucurați-vă, a făptuirii lumină aprinsă;
Bucurați-vă, a credinței candelă nestinsă.

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 7-lea

Lacrimile voastre v-au agonisit revărsările mirului ceresc, cuvioșilor de-mir-izvorători, cei ce mir izvorâți în chip minunat din mormânt, de aceea veseliți pururea cugetul credincioșilor care strigă: Aliluia.

Icosul al 7-lea

Mănăstirile voastre împodobindu-le cu legile înfrânării ca niște înțelepți legiuitori, ați făcut din Athosul cel ce se înalță până la cer pământ al tainicei făgăduințe, în care culegem viață fără de moarte cei ce strigăm:

Bucurați-vă, vase ale Mirului ceresc;
Bucurați-vă, case ale Mirelui duhovnicesc.

Bucurați-vă, mireasma Cuvântului;
Bucurați-vă, strălucirea discernământului.

Bucurați-vă, că străluciți lucoarea veșnicei vieți;
Bucurați-vă, că revărsați licoarea alungătoare de tristeți.

Bucură-te, râule al mirurilor, Sfinte Nile;
Bucură-te, curgere a miresmelor, cuvioase Teofile.

Bucură-te, Karakalu, apostolică sălășluire;
Bucură-te, Filoteu, întregii lumi bunăvestire.

Bucurați-vă, spice ale ostenelilor dumnezeiești.
Bucurați-vă, împreună-casnici cu cei netrupești.

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 8-lea

Noianul grijilor vieții cu desăvârșire lepădându-l, o, ceată a fericiților isihăști, ales-ați ca singuri să slujiți singurului Dumnezeu – Mintea cea isihastă – arătându-vă cu chip dumnezeiesc prin dumnezeiasca unire și strigând așa: Aliluia.

Icosul al 8-lea

astea cea aleasă a Athonului, a cuvioșilor, a mucenicilor
și-a ierarhilor, toată fiind luminată cu razele virtuților,
strălucește marginilor spre mântuire, celor ce strigă:

Bucurați-vă, țărini de nevoie roditoare;
Bucurați-vă, ramuri de osteneli înfloritoare.

Bucurați-vă, că întru adunarea minții ați petrecut;
Bucurați-vă, că de cele trecătoare v-ați desfăcut.

Bucurați-vă, că împreună-locuiți cu cetele îngerești;
Bucurați-vă, văzătorilor ai slavei dumnezeiești.

Bucură-te, Maxime, întrupare a minunii;
Bucură-te, Nichifore, ardoarea rugăciunii.

Bucură-te, piatră a lui Simon, de-viață-izvorătoare;
Bucură-te, mănăstire a lui Pavel, a pocăinței întâmpinare.

Bucurați-vă, cei ce într-un cuget sunteți uniți;
Bucurați-vă, cei ce în tot pământul sunteți vestiți.

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 9-lea

ărinților, arătat-v-ați sprijinitori ai cetăților, ai satelor
și ostroavelor, mărturisitorilor de Dumnezeu purtători,
toți cei ce din Munte ați ieșit și pe Hristos prin lupte mu-
cenicești în lume L-ați slăvit, strigând Lui: Aliluia.

Icosul al 9-lea

ăzboinici biruitori făcându-vă prin vârtutea Mângâie-
torului, dumnezeieștilor Părinți din Athos, povățuiți-ne
în chip nerătăcit spre izbânzile vieții virtuose, ca niște
îndrumători preabuni de Dumnezeu purtători ai celor
ce strigă:

Bucurați-vă, ajutoare în războiul cel de gând;
Bucurați-vă, că ne țeșeți al virtuților veșmânt.

Bucurați-vă, ai ucenicilor lui Hristos urmași;
Bucurați-vă, ai mucenicilor Bisericii părtași.

Bucurați-vă, cuvioșilor, de Dumnezeu grăitorilor;
Bucurați-vă, mărturisitorilor, de Dumnezeu purtătorilor.

Bucură-te, Cosma, gura dumnezeiască a apostolilor;
Bucură-te, Iacov, pilda luminoasă a monahilor.

Bucură-te, Stavronichita, a Crucii luminoasă biruință;
Bucură-te, Xenofont, a trofeelor cerești năzuință.

Bucură-te, cor de îngeri pământești;
Bucură-te, nor de rugători cerești.

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 10-lea

lăviți povățuitori ai schiturilor, ai mănăstirilor chivernisitori și-ai întregului Munte binefăcători sunteți, Părinților, voi, care de-a lungul vremii ați strălucit cu felurimea fapturilor; și acum ocrotiți-i pe cei ce strigă: Aliluia.

Icosul al 10-lea

irul acesta ce din pustie se-arată, orânduit ca de biruință, ce este? Oastea cea din Athon, cea de dumnezeiescul Duh adunată! O, preabună rânduire! Dar să strigăm cu dor:

Bucurați-vă, priveghetori neadormiți;
Bucurați-vă, călăuzitori nerătăciți.

Bucurați-vă, limanuri ale celor înviforați.
Bucurați-vă, temelii ale celor clătinați.

Bucurați-vă, ogoare cu roade neveștejite;
Bucurați-vă, odoare ale Bisericii neprețuite.

Bucură-te, Paisie, căci de numele Domnului te-ai îndulcit;
Bucură-te, Nicodime, căci prin cărți de întuneric ne-ai izbăvit.

Bucură-te, Grigoriu, a Sfântului Nicolae lucrare;
Bucură-te, Esfigmenu, a sufletelor înălțare.

Bucurați-vă, ocrotitori ai celor ce se roagă;
Bucurați-vă, păzitori ai celor ce strigă:
Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 11-lea

oate izbânzile celor din Athos în imne de biruiță să le cântăm, ale cuvioșilor și ale isihăștilor, ale ierarhilor și ale purtătorilor de chinuri, deopotrivă ale celor cunoscuți și ale celor necunoscuți, strigând cu toții Domnului: Aliluia.

Icosul al 11-lea

ie prieteni, Cuvinte, și tainici Fecioarei arătat-u-s-au de Dumnezeu purtătorii Părinți; și acum împreună cu celele celor netrupești în slava cerească lăudându-Te, primește a lor solire pentru noi, care le strigăm acestea:

Bucurați-vă, că prin post trupurile v-ați strunit;
Bucurați-vă, că prin smerenie pe vrăjmaș l-ați biruit.

Bucurați-vă, că ardoarea poftelor ați veștejit;
Bucurați-vă, că aprinderea mâniei ați înăbușit.

Bucurați-vă, că de cuvintele vieții v-ați desfătat;
Bucurați-vă, că întru cărările vieții ați umblat.

Bucură-te, Sava, că ai arătat înțeleaptă nebunie;
Bucură-te, Ghervasie, cel cu preabună nărvie.

Bucură-te, lăcaș al lui Pantelimon, sufletească doctorie;
Bucură-te, Costamonitu, duhovnicească diaconie.

Bucurați-vă, ai trupurilor tămăduitori;
Bucurați-vă, ai sufletelor mângâietori.

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 12-lea

Unde harul hrănește și lumina desfată, în corturile cerești petrecând, ceată a Cuvioșilor cunoscuți și dumnezeiască adunare a celor nenumiți, voi, meterezele Athonului, pururea apărați pe cei ce strigă: Aliluia.

Icosul al 12-lea

Veșnic cântând Dumnezeuului celui în trei Sori imnul cel întreit sfânt, Părinților, primiți și îngăimările noastre cu a voastră știută bunătate; că nu încetăm a vă striga cu ardoare:

Bucurați-vă, oșteni ai Născătoarei de Dumnezeu;
Bucurați-vă, moșteni ai Fiului lui Dumnezeu.

Bucură-te, dănuire de Dumnezeu cuprinsă a cuvioșilor;
Bucură-te, oștire de Dumnezeu aleasă a mărturisitorilor.

Bucură-te, adunare preaînțeleaptă a ierarhilor sfințiți;
Bucură-te, tagmă prealăudată a isihăștilor străluciți.

Bucură-te, cor de-mir-purtător al de-mir-izvorâtorilor;
Bucură-te, sobor sfințit al preadulce-grăitorilor.

Bucură-te, mulțime a Părinților fără de nume;
Bucură-te, ceată ce L-ai vestit pe Hristos în lume.

Bucurați-vă, cei ce ne aduceți tuturor duhovnicesc câștig;
Bucurați-vă, cei ce sunteți acoperământ și mie, celui ce strig:

Bucurați-vă, Cuvioșilor Părinți Aghioriți!

Condacul al 13-lea

Ic ție, o, fericită mulțime a Părinților din Athon, povățuitorilor ai tuturor monahilor (*de 3 ori*), nu încetați a veghea pururea peste Muntele pe care vi l-ați ales ; căci, iată, cu credință vă cinstește și strigă: Aliluia.

Distih

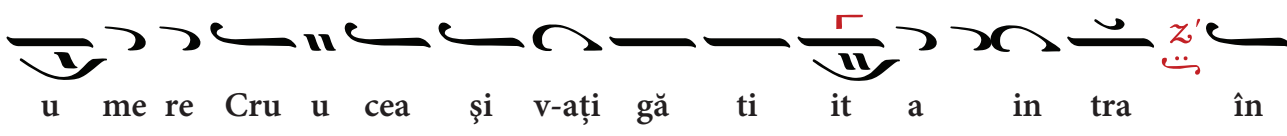
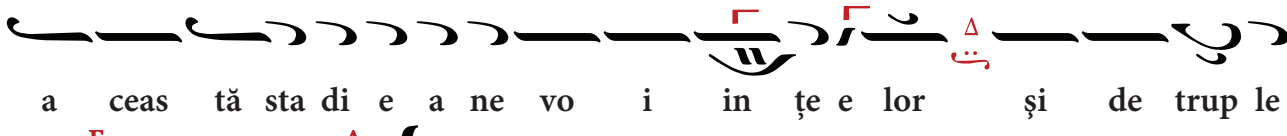
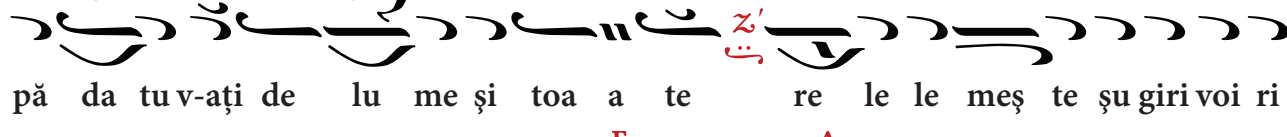
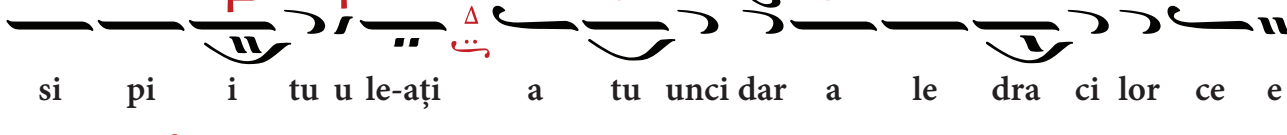
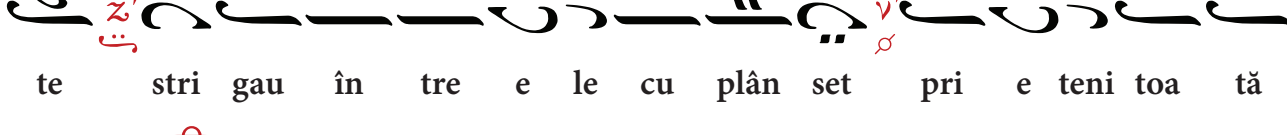
A cuvioșilor din Athos nenumărată mulțime
Pe Gherasim izbăviți-l de aplecarea spre rele.

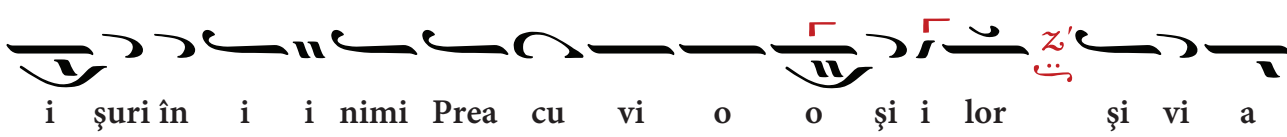
SLUJBA
ÎN NOTAȚIA BIZANTINĂ

LA VECERNIA MICĂ

La «Doamne, strigat-am...», stihirile, glasul al 2-lea, asemenea cu:
„Când de pe lemn...” (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν)

Glas Δι

 C â ând ați ri di cat Pă rin ți lor pe-a le voas tre
 u me re Cru u cea și v-ați gă ti it a in tra în
 a ceas tă sta di e a ne vo i in țe e lor și de trup le
 pă da tu v-ați de lu me și toa a te re le le meș te șu giri voi ri
 si pi i tu u le-ați a tu unci dar a le dra ci lor ce e
 te stri gau în tre e le cu plân set pri e teni toa tă
 pu te rea noastră stin su s-a

 C â ând ați pus pre cum zi ce Da vid sfin te le su
 i șuri în i i nimi Prea cu vi o o și i lor și vi a
 ța se me nea ați dus cu î în ge e rii și spre vârf î năl ța tu

v-ați al de să vâr și i rii cea pe ca re oa me nii o pot pri
 mi ii î în dar a tu unci dar în ge reș ti le ce e te
 în tru bu cu ri e stri ga t-au cum cei în trup făr' de tru up
 a ră ta tu s-au

* C â ând voi în a cest loc prea cin stit în tru sla
 va Dom nu lui no o stru ați ri di ca at mă nă stiri
 și cu ne vo in țe le îm po do bi i tu u le-ați și li man
 a ră ta tu le-ați pen tru mân tu i i rea su fle te lor tu tu ror
 Prea cu vi o o și i lor a tu unci dar au ră mas ce tăți
 goa a le iar pus ti e ta tea din A thos s-a fă cut ce
 ta te a mo na hi lor

* C â ând voi în A tho nul prea cin stit
 C â ând în chip rău u nii s-au su pus din tr-o la șă

fri că'n se la a tă la ti no fro o ni i lor și în Mun
 te au slu jit ei cu e re e ti i cii a tunci Prea cu vi o și
 lor cu rîv na cre di in ței de la voi ați le pă dat rea ua u
 ni i re a lor de-a ce e ea mul te fe luri de chi i
 nuri ați răb dat pâ nă la moar te do bân dind cu nu na mu ce
 ni ci lor

SLAVA KEKRA GARIILOR

după melurghisirea lui Teofan Vatopedinul

Glas $\frac{4}{q}$ Πα

S la vă Ta tă lui și Fi u u lu ui și Sfâ â ân
 tu u lu u ui Duh
 V e ni iți toa a a te ce te le mo na a a hi
 i i i lor ca rul de răz boi cel în că pă tor a al lui Da a
 vid cel mâ na at de mi i mea vir tu ți lo or să

lă u dă ă ăm pe e Pă ă ri in ții ce e ei di
 in A a a thon pe Cu vi o oși și i i I e e rarhi
 pe Cu vi o și i Mu ce ni ici și i pe Sfin ți ți ii Mu ce
 e ni ici de o po tri i i i vă pe to o oți ce ei
 nu mi iți și ne e nu u u miți căci a ce ști a cu
 a a de vă ă rat prin fap te și i cu u vi in te prin fe
 lu ri mea ne vo i i in ței ce lei pe po tri va î î
 în ge ri i i lor și prin ha ru u ri le ce le de la
 Dum ne e ze eu sfinți a a ră ta a a tu u u u s-au ia
 ar Mun te e lui i-au dat nu mi i re de e sfin țe e e e
 ni i i i e și a le că ror moa a ște e
 Du um ne e ze e eu cu mi nuni slă vi tu u le-a a cu
 bu ne mi re sme și i cu u u mi i i i ruri

și a cum ne mijloc stăând ei îna în tea a lui Hri is
 to os Ce e e el ce e i-a a a slăăăăă vi it so
 lesc cu sâr gu i in țăă pe en tru u noi cei ce să vâ
 și i im cu u do o ri i re a cest praz nic lu
 u mi no o o os a a a al lor
 § i a cum și pu ru u rea și în ve cii ve ci lo
 or A a a min
 P raz nic fe cio rel nic fa cem a as tăzi fra a a ți
 i i i lor să sal te zi i di i rea să dăn țu ias că
 nea a mu ul o me e nesc căci ne-a che mat Prea sfân ta a Năs
 că toa a a re e de Du um ne e e zeu co
 moa ra cea ne în ti na a tă a fe cio o ri i i ei ra
 iul cel cu vân tă tor al Ce e e lui de-al do i lea A a dam

lo cul în ca re s-au u ni i i it ce e le do o uă
 fi iri praz ni cul ne go ȕu u lui a du că to o o or
 de e e mâ ân tu i i i i re că ma ra în ca
 re e Cu u vâ ân tul S-a nun ti i it cu u u tru u u u
 pul ce ea ce es te cu a de vă ă ra a a at nor u u
 șor ca re L-a pur tat cu tru pul pe Ce e e el de pe
 e He ru u vimi cu a le ei ru gă ciuni Hris toa se Dum ne
 ze u le mân tu ie ște su u fle te e le e e
 noa a a a stre

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 2-lea, asemenea cu:
„Casa Efratului...” (Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ)

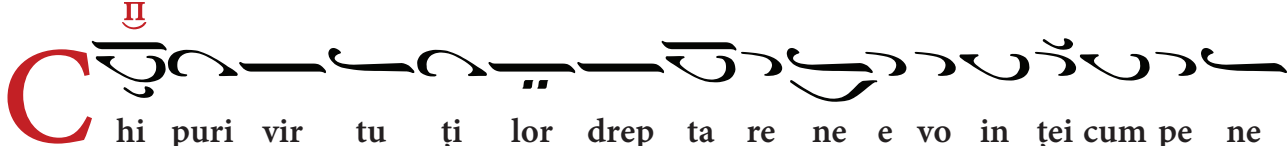
Glas Πα

C u ră ă țin du vă tre i mea su u fle teas că prin a vir

tu ți lo or tre i me bi se rici a le Tre i i mii Pă

rin ți lo or a ră ta tu v-ați

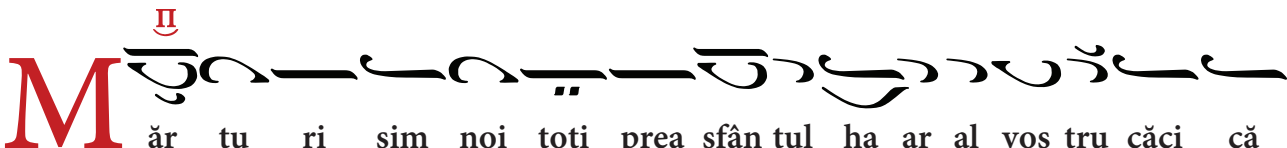
Stih: Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor.

C hi puri vir tu ți lor drep ta re ne e vo in ței cum pe ne

î în frâ nă rii Pă rin ți lor din Mu un te de toți voi cu nos

cu tu v-ați

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în Biserica cuvioșilor.

M ăr tu ri sim noi toți prea sfân tul ha ar al vos tru căci că

tre mâ ân tu i re în drep ta a tu ne-ați ca a lea de Dum

ne ze eu pur tă to ri lor

π

SLAVA STIHOVNEI

Glas $\lambda \cdot \cdot \circ$ $\pi \eta$ Πα

S la a a a a vă ă ă Ta a tă lui și Fi u u

lui și Sfâ â ân tu u lu u ui Duh

π
q

O fe ri ci i i tă mul ți i me a Pă rin ți i lo

or di in Mu un te ci ne te va lă u u da a a du u

pă vre ed ni i i ci i i i i e căci vo oi pe I

oan Bo te ză ă to o rul pe Pa a vel Te be e e

ul și pe An to ni e cel Ma a re ur mâ ân du-i

în to o o o o o oc mai în pă mâ ân tu ul pu us

tiu și ne um bla at al A tho nu u lui să lăș lu i

i i tu u u u v-ați pri min du u-L pe e e e Dum ne e

ze e eu Ce e e el ce v-a a mâ â â â ân tu u u

u it și îm bol diți fi i i ind de ha a a a

ru ul du u um ne e ze e e iesc pes te tot î în Mu

un te ați a a șe e za a at sfi i in te lă

ca a a a a a șuri și mul ți i imi de mo o nahi

în pă șuni mân tu i toa a re e a a a a a ați hră

ă ă ă nit dar și a a cu u um pen tru no o oi tur

ma a voa a a as tră ă so o li i i i i i i i i

so o o o liți ca să fi i im i iz bă ă ă viți din

toa a tă ne e vo o ia și să se mân tu ias că

su fle te e le noa a as tre

S i a cum și pu ru rea și în ve cii ve ci lor A min

F e ri cu mu te pe ti ne de Dum ne zeu Năș că toa a

re Fe cioa a ră și te slă vim cre din cio șii du pă da to
 ri i e ce ta tea cea ne clin ti i tă zi dul cel ne sur
 pat fo lo si toa rea cea ta a re și scă pa a rea su fle
 te lor noa as tre e e e e

TROPARUL

Glasul 1, asemenea cu:
 „Locuitor pustiului...” (Τῆς ἐρήμου πολίτης)

Glas $\frac{9}{q}$ Πα

Pă rin ții din A thos și în ge rii cei în trup măr tu
 ri si to rii cu vi o o șii mu ce ni cii ie rar hii toți în
 im ne și cân tări fi e cin stiți ur mând și noi vir tu u ți le
 lor ia ră toa a tă mul ți i mea mo na hi lor din Mu un te
 să stri ge în tr-un glas sla vă Ce lui ce v-a în cu nu nat sla a
 vă Ce lui ce v-a sfin țin sla vă Ce lui ce-n pri mej di i

le noa as tre fo lo si tori a ră ta a tu u v-a

π
q

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei

G a vri il zi când ți e Fe cioa ră bu cu ră te în pre
u nă cu gla a sul S-a în tru pat Stă pâ nul tu tu ror în
tru ti ne chi vo tul cel sfânt pre cum a zis drep tul Da vid
a ră ta a tu te-ai mai cu prin ză toa re de cât Ce ru ri le
pur tând pe Zi di to rul tău sla a vă Ce lui ce S-a să lăș lu
it în tru ti ne sla a vă Ce lui ce a ie șit din ti i
ne sla vă ce lui ce ne-a slo bo zit pe noi prin na aș te rea ta
a a

π
q

LA VECERNIA MARE

La «Doamne, strigat-am...», stihirile Cuvioșilor, glasul al 4-lea, asemenea cu:
„Ca pe un viteaz...” (Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν)

Glas Bou

Toa tă cea ta mo na hi lor în tr-un gând a du na ți vă
prăz nu i re vre ed ni că în toc mind a cum căci pe noi ia
tă che ma tu ne-au la du u hov ni ces cul prânz bu cu rân du
ne cu ei cei ce-n A a thos lup ta tu s-au Cu vi oși Pă rinți
pu nâ ând î na in tea noas tră mul te ne vo in
țe pes te fi i i re pe ca re î în șiși pur ta tule-au
Pe mul ți mea Pă rin ți lor stră lu ci tă a Mun te lui
ca re-n toa tă lu u mea tri mit lu mi na lor în mi res ma
te gră dini fi ind și cri ini ai A tho nu lui prea fru moși cu-a
de vă rat sad cu ro od ca re bu cu ră ver de pu ru rea a

le ha a ru lui râ uri cur gă toa re toa tă cea

ta de că lu u u gări s-o fe ri ci im căci da tori sun tem

C ei ce-n trup făr' de trup au fost plă cuți oa meni ai Dom nu lui

ce-au sfin țit A tho o nul în toa tă la tu ra tur nuri ar zân

de-a le Mun te lui ce roa a tă în jur îi stau Năs că toa a rei

de Dum ne zeu cu bu cu ri i e și dra gos te căci pe-a ceas ta

ei au vă zu u t-o-n ră piri și con tem pla ții pe cin

sti ții Pă rinți ai no o oș tri ca niș te fi ii să-i cin stim noi toți

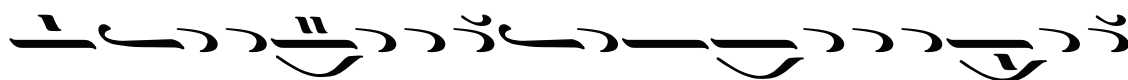
P e ai ce ru lui cas nici buni să cin stim pe o dras le le

ce le a le Mu un te lui cel cu nu me sfânt pe i e

rarhi și pe pust nici sfinți și cu u mu ce ni cii toți pe cei

ce-au măr tu ri sit cei ști u uți de a se me nea cu cei ne ști

uți pe cei ca a re din A thos ră să ri t-au și-au a

 β
λ
juns în toa tă lu u u mea a mân tu i i mul te su fle te

Aceleași stihiri, pe larg

Glas Bou

B M
β
λ
Toa tă cea a a ta a a mo o na a hi lo or în

B β
λ
tr-un gă â â ând a a du u na ți i vă ă prăz nu

 β
λ
i i re e vre e ed ni i că î î în to oc mi ind a

M β
λ
cu um căci pe noi ia a a a tă ă ă che ma tu

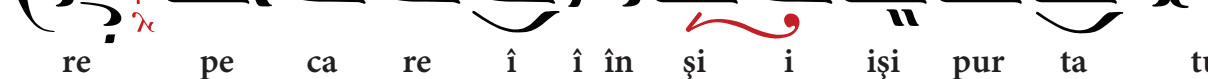
B β
λ
u ne-a au la du u u u hov ni i ces cu ul prânz bu cu rân

M β
λ
du ne cu u e e e ei cei ce-n A a a tho o os lu up

B β
λ
ta a tu s-au Cu u u vi oși Pă ă ă rinți pu nâ â

 β
λ
â ând î na i in tea a noas tră mu u u ul te e

 β
λ
e e ne vo i i in țe pe es te e fi i i

B β
λ
re pe ca re î î în și i își pur ta tu u

le-a au

β
 λ

Pe mul ți i i mea a a Pă ă ri in ți lo or stră
lu ci i i i tă ă a a Mun te e lu ui ca re-n
toa a tă ă lu u u mea a tri mi i it lu u mi i na
lo or în mi res ma a a a te e e gră dini fi
i i ind și cri i i ini ai A a tho nu u lui prea fru moși
cu-a de vă ă ra a a at sad cu ro o od ca a a re e
bu u cu ră ve e er de pu ru u u rea a le ha a
a a ru lui râ â u uri cur gă toa a a a re e
e e toa tă cea a a ta de e că ă lu u u
gări s-o fe ri ci i im că ă ă ci da tori su un

te em

β
 λ

Cei ce-n tru u up fă ă ăr' de e tru up au fo ost

plă cuți oa a a a me eni a ai Dom nu u lu ui ce-au
sfin ți it A a tho o o nu ul în toa a a tă ă la a tu
ra a tur nuri ar zâ â â ân de-a a a le Mun te
e lu ui ce roa a a a tă î în jur î îi stau Năs că
toa rei de Dum ne e ze e e eu cu bu cu ri i i
e e e și i dra a gos te că ă ăci pe-a cea sta a a ei
au vă zu u u u t-o-n ră pi iri și i con tem pla a
a a ți i i ii pe cin sti i i ții Pă ri
inți a ai no o o ștri ca niș te fi i ii
să ă ă-i cin stim no oi to oți

Pe ai ce e e ru u u lu ui ca as nici bu uni să
cin sti i i im pe e o o dras le e le e ce le
a a le e Mu u un te e lui ce e el cu u nu u me

sfâ ânt pe i e ra a a arhi și i i pe pust ni
 ici sfi inți și cu u u u mu ce e ni ci ii toți pe cei ce-au
 mărtu ri i si i i it cei ști u u uți de e e a a
 se e me nea cu u u cei ne ști i i uți pe cei ca a
 a a re din A a tho os ră să ri i i i t-a a
 a au și-au a ju u uns în toa a tă ă lu u u
 mea a mân tu i i i mu u ul te su fle e
 te e

SLAVA KEKRA GARIILOR

după melurghisirea lui Matei Vatopedinul (+1849)

Glas π λ $\Pi\alpha$

S la a a a ăa a a a a vă Ta a a a tă
 ă ă ă ă ă Ta tă ă lu u u u
 u u ui și i i i Fi u u lu u ui și

Sfâ â â â ân tu u u u lu u u u ui și i Sfâ â

â ân tu lui Duh

S tră lu ci i i i i i i i i i i i i i i

i i i i i stră ă ă ă ă ă ă lu u u ci

i i i i i t-a a a a a a a as tă ă ă ă ă

ă ă ă ă ă ă ăzi ma a a a a a a ai mu u u u

ult de e e e e e câ â ât bo o o o o o ol

ta a a a cea cu mu u u ul te ste e e e le e pra

a a az ni i i cu u u u u u u ul cel no o o

o o o o o o cel no o o o o o ou

a a a a ăa a a a al Pă ă ă ă ri i i i

i i in ți i i i i i i i i i lor

di i i i din A a a tho os lu mi nă ând cu

u u u u u u u u u u ge e te le iu u u

u u u u iu u u u u u iu u bi i to o

ri i i i lo o o o o or de e e e e e

le e e e e de e e e să ăr bă ă toa a a a a

a a re e e e e e ve ni i i i i i i i i

îți a a a a șa a a a a a a a a

a a a a a a a a da ar mo o na a a a

a a a a a a a a hi i i lo o 7o oo o

o o or din Mu u u u u u u u u un te e

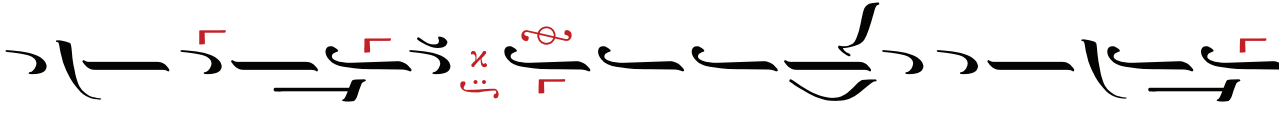
e e e și i vo o oi ce e e e ei di i i

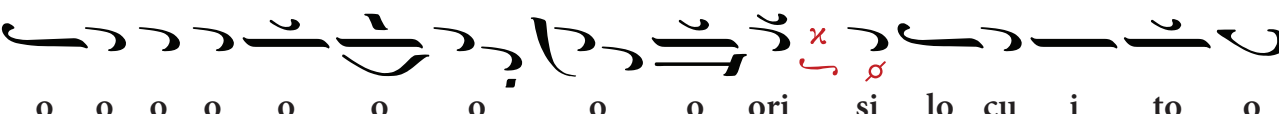
în lu u u u 7u u u u me în câ ân tă

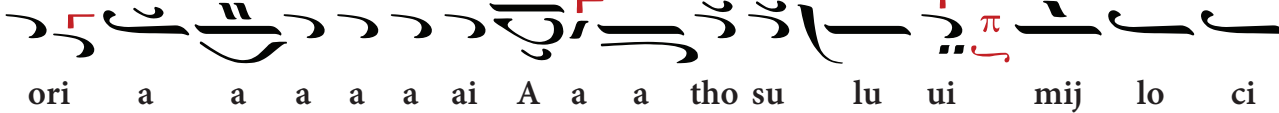
ă ă ă 7ă ă ă ă ări de e e e e e la a a

a a a a a a a a u dă ă ă ă ă ă ă să

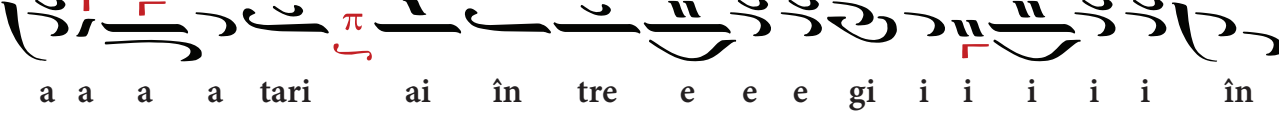
zi i i să zi i i i i să ă ă ă ă ă ă zi i
 i i i ce e e e e e e e e e e să ă ă
 ă ă ă zi i i i i i i i ce e em Bu cu ra
 a a a a a a a a a a ți i i i i i
 i i i i i vă ă cei ce î în tru u u up fi
 ind a a a a a ți bi i i i i i ru u u i
 i i i i i it pe de e e e e e e e mo o o
 o o o o nii ce e e e ei ne e e cei ne
 e tru u u pești și i i pe pă ă ă ă ă ă
 mâ ânt ați u ur ma a a a ă a a at vie e e e
 e țu i i i i rea a î î î î î în ge î î
 în ge ri lo o or Bu cu ra a a a a a a
 a a a a a a a a ți i i i i i i i i i i

 i vă ă ă ă ă a pă ră to o o o o o

 o o o o o o o o ori și lo cu i to o

 ori a a a a a ai A a a tho su lu ui mij lo ci

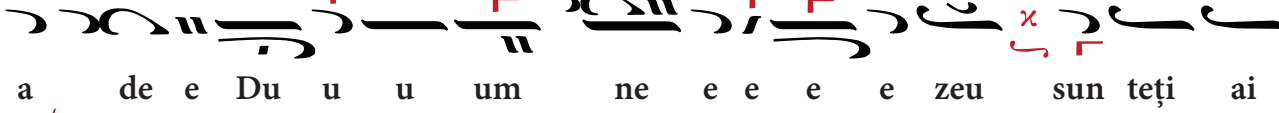

 to o o o o ori prea a a a a a prea a a a a a

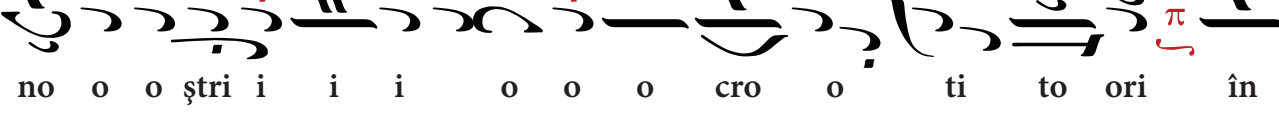

 a a a a tari ai în tre e e e gi i i i i i în

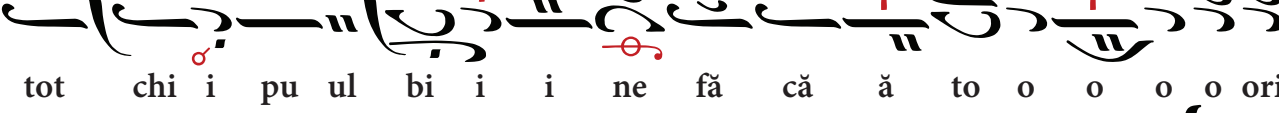

 tre e e gi ii lumi Bu cu ra a a a a ți i i vă

 ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă

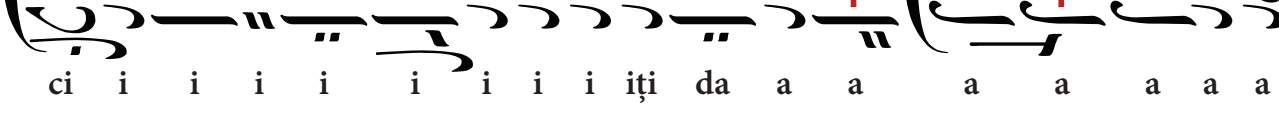

 ă ă ă cei ce du u pă Nă scă toa a rea

 a de e Du u u um ne e e e e zeu sun teți ai

 no o o ștri i i i o o o cro o ti to ori în

 tot chi i pu ul bi i i ne fă că ă to o o o o ori

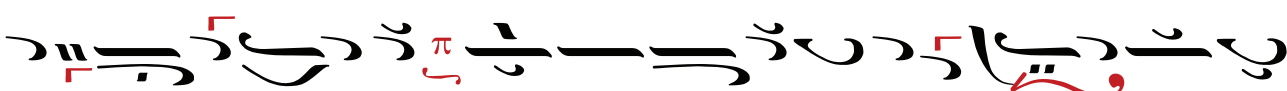
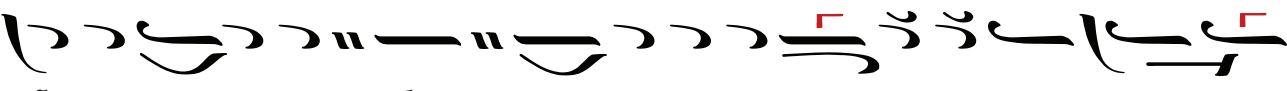

 și i i i i i i po vă ă ă țu i to ori mij lo

 ci i i i i i i i ți da a a a a a a a

 mij lo ci i i i iți da ar la a a a a

 Do o o o o om nu u u u u u u u u

 u le e e u u u u u u u u u u ul ca să

 mi lu u u u u u u ia a a a a a a as că

 ă ă ă ă ă ă ă su u u u u u u u u su

 fle e e e te e le e noa a a a a a as tre e e

 e

Aceeași, argo-sýntomon,
după melurghisirea lui Teofan Vatopedinul

Glas π λ $\Pi\alpha$

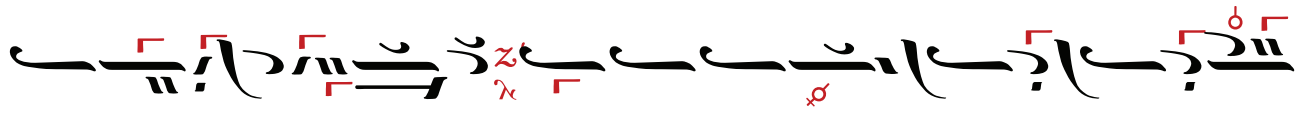

 S la a a a a a a vă Ta a a a tă ă

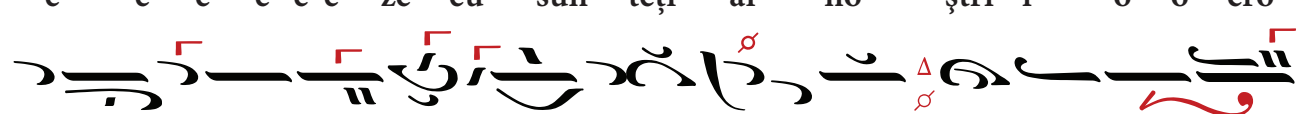
 ă ă lu u u u u u u u ui și Fi u u lu

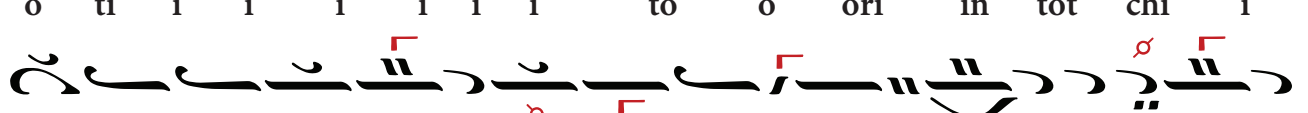
 u u u ui și Sfâ â â ân tu lui Duh

 S tră lu ci i i i i i i i i i t-a a a

vă cei ce în trup fi i ind ați bi ru i i i i i
 i i i i it pe de mo o o o o nii ce e e ei ne
 tru pe ești și pe pă mânt ați ur ma at vie țu i i
 i rea a î î în ge e e ri i lor bu cu ra a
 a a a a a bu cu ra a a ți i i vă a pă ră
 to o o o o o ori și lo cu i to o o o o
 ori a ai A tho su u lu u u u u u u A tho
 o o su lu u ui mij lo ci i to ori prea a a tari ai
 în tre e e e e e gi i i i i i ii lu u u u
 u a a ai î î î ũ î î în tre e e gi ii lu umi
 Bu cu ra a a a a a a ți i Bu cu ra a
 ți i vă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ce e
 ei ce du pă Năs că toa a rea de Du um ne

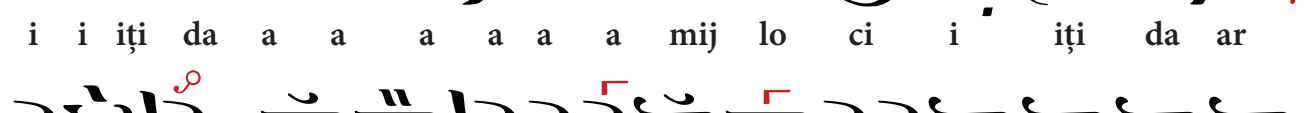

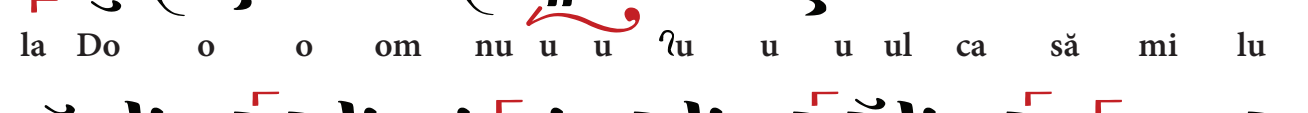
e e e e e ze eu sun teți ai no ștri i o o cro

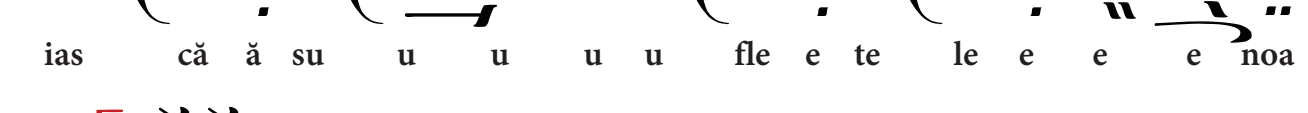
o ti i i i i i to o ori în tot chi i

pul bi ne fă că ă to o o ori și i po o o vă ă ă

ă țu i i i i i to ori mij lo ci i i i i i

i i iți da a a a a a mij lo ci i iți da ar

la Do o o om nu u u 7u u u ul ca să mi lu

ias că ă su u u u u fle e te le e e e noa

a a a as tre

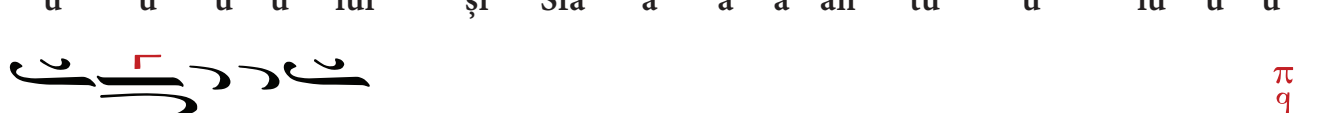
SLAVA LITIEI

după melurghisirea lui Teofan Vatopedinul

Glas Πα

la a a vă ă ă Ta tă lui și i i Fi i i

u u u u lui și Sfâ â â â ân tu u lu u u

7u u u ui Duh

P o me ni i i i i i i i i rea cea a a a
 7a a a a di i i i in fi e ca a a a a
 a a re e e le e e e e an a Pă ă ri i i in ți i
 lo o or di i i in A a a tho on să o fe ri i
 ci i i im as tă ăzi no o o o o o o o o 7o
 o o o o oi stu u u u pul mo o na a a a hi
 i lo or a a tho o o 7o o o o niți că a a
 ce e eș ti i i a cu a de vă ă ra a at au do o
 o bâ â â au do cân di i i i i it
 toa a a a te e fe ri ci i i ri i i i
 le e Do o o o o o o o om nu u u u lui căci
 să ă ră ă ci ind cu u du u u u cu u du u u u hul
 s-a a a a a a a a s-a au î î îm bo o

gă ă ă tit do bân di i ind blâ ân de e e e

tea pă mâ â â ân tul ce lor blânzi au mo o o şte

e e e le e e e nit plân gă â â ând a au fo

o ost mâ â ân gă â â iaţi flă ă mâ â ân zi i

i ind du u pă dre e ep ta a a a a a te e s-a

a au să ă ă tu u u ū u u u rat mi lu i

i i ind a au fo o ost mi i i lu u u u iţi

cu u raţi fă cân du u se e e cu u i i i ni i

i i i ma pe Dum ne e ze e e e e e e

e e le e e pe e e eu Du um ne e ze e e le e eu

pe cât es te cu pu ti i i in ă ă L-a a au

vă ă ă ă ă zut fă că to o ori de pa ce e

fi i i i i i ind de în fi e e rea dum ne ze

ias că ă ă s-a a a au în vre e e e s-a au î în
 vre e ed ni i ci it pri go ni i iți și chi nu u i
 iți fi i i ind pen tru drep ta a a a te și i
 bu na ci in sti i i re e în ce e e e e e e
 ru uri se ve e se e e le esc a a a cum și se
 bu u u u se e bu u u u cu u ră ă ă so
 li i ind cu o sâr di i e e î na i i i
 i in tea a Do om nu u u u u u u lu u ui
 să se mi lu ia as că su u u u fle e e e te
 le noa a a as tre e

LA STIHOAVNĂ

Stihira Învierii, glasul 1

Glas $\frac{4}{q}$ Πα

C u pa ti ma Ta Hris toa se din pa a timi ne-am slo bo
zit și cu În vi e rea Ta din stri că ciu ne ne-am iz bă vit
Doam ne sla vă Ți e

Stihirile Cuvioșilor, glasul al 5-lea, asemenea cu:
„Bucură-te, cămara...” (Χαίροις ἀσκητικῶν)

Glas $\frac{\lambda}{\pi q}$ Πα

B u cu ră te ob ște a a tho ni ți i lor a'm pă ră
te e sei ce rești a pri gă ar mi e ce toa tă-n ce
pă to ri i a + a în tu ne ri cu lui ați ră pu s-o
spri i jin pe Hris to os a vând voi morți fi ind tru pu lui în
să vi ii fi ind Du hu lui din o chii vo ștri ați văr sa at
la crimi pu ru rea stin gând ar de rea căr bu u ni lor

pa ti mii ^g ^x _q cei ce lu cra rea ha ru lui cea sfân tă pri
 mi tu ați ^Δ _q și în i ni mă lu mi na a rea v-a stră lu
 cit i po sta ti că ^x _q pe Hris tos dar ru ga a ți-L să
 dea su fle te lor noa as tre bo ga tă mi la Sa ^x _q

B ^Δ _q u cu ră te ob ște a a tho ni ți i lor cei ce din ^x _q
 Mun te-ați ră să rit ca și ste le le ^x _q și-n toa tă lăr gi mea
 lu u mii dum ne ze ie ști le vir tuți dar și ra za ^x _q
 ha ru lui răs pân di i tu le-ați cu rați ca și ste le le a ^π _q
 ră ta a t-ați prea lim pe de lo cul a ce sta un al do i ^x _q
 lea cer Sfin ți lor și-n tu ne ri cul dră cesc îm pu ți ^Δ _q
 na tu l-ați ^g ^x _q oa meni ce rești vă din du vă și în geri voi
 pe pă mânt ^Δ _q cin sti te lo ca șuri Tre i i mii Ta tă lui Fi
 u lui Du hu lui ^x _q pe Hris tos dar ru ga a ți-L să dea

su fle te lor noa as tre bo ga tă mi la Sa

✠
q

Bu cu ră te ob ște a a tho ni ți i lor dum ne ze

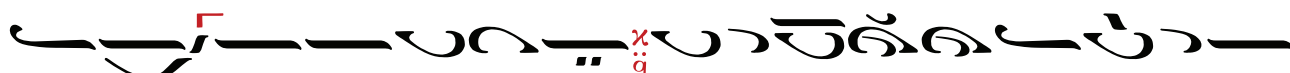
iești lă ca șuri a le vir tu ți lor și ca se-a le făp tu

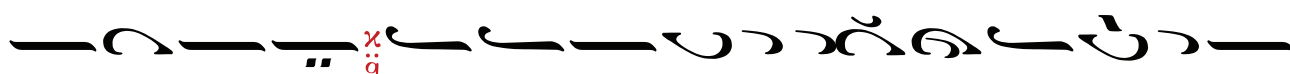
i i rii și con tem pla ți i ei vis ti e rii sfin ți i

te a le sme re e ni ei a ne în ce ta tei rugi fă u

ră ri ii și în i ni mă mult ză bav nici în tru nu u me

le lui Ii sus ve se li toa re le va se a a le

blân de ți lor sori ai dis cer nă mân tu lui iz voa

re stră pun ge rii loc în do it al iu bi i rii de Dum ne

zeu și a proa pe le pe Hris tos dar ru ga a ți-L să

dea su fle te lor noa as tre bo ga tă mi la Sa

✠
q

Aceleași stihiri, pe larg

Glas $\frac{4}{9}$ $\overset{\circ}{\Pi\alpha}$

Cu Pa ti ma Ta Hris toa se din pa a timi ne-am slo o
 bo o zit și cu În vi e rea Ta din stri că ciu ne ne-am
 iz bă vi it Doam ne Sla a vă ă ă Ți i i i i e

Glas $\frac{\lambda}{\pi} \overset{\circ}{\Pi\alpha}$

Bu cu ră te ob ște e a a A tho ni i ți i
 i lor a îm pă ră ă te se ei ce rești a a a pri gă ă
 a ar mi i e ce e toa tă în ce e pă to o ri a a a
 î în tu ne e e e e ri cu u lui ați ră pu s-o spri i
 i jin a vând pe Hri is tos voi mo orți fi ind tru u pu
 lui în să vi i ii fi i ind Du u hu u lui di in o chi ii
 voș tri i ați văr sa a at la cri imi pu ru u rea a a a stin

gând ar de e rea a a căr bu u u ni lo or pa a ti i
 mii ce e ei ce lu cra a rea ha ru u lu ui cea
 sfâ â ân tă ă pri mi tu u ați și-n i ni mă ă lu
 u mi na a a a rea v-a stră lu ci i it i i po
 sta ti i că pe Hris tos dar ru u ga a a ți-L să dea a
 su fle e te lor noa a as tre bo ga a tă mi i la a a
 Sa

Stih: Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura
 în tru aș ter nu u

u tu ri i le e lo or
B u cu ră te ob ște e a a A tho ni i ți i
 i lor ce ei ce di in Mun te e ați ră să ri i it ca și i
 ste e le e le și în toa tă ă lă ăr gi mea a lu mi ii

 dum ne e ze ie e e e eş ti le vir tuți dar și ra

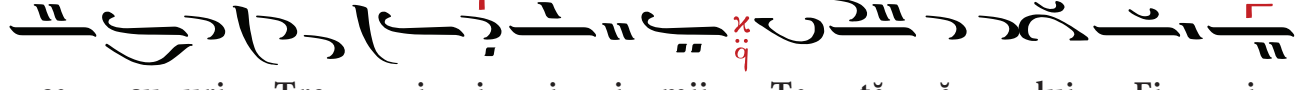
 za ha ru u lui răs pân di tu u le-ați cu ra ați ca și

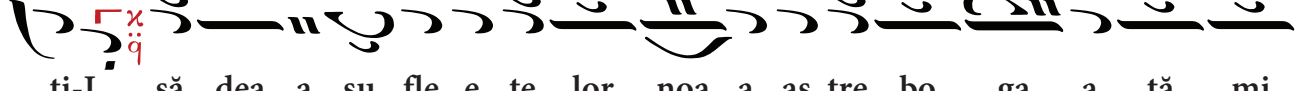
 ste e le le a ră ta a a t-ați prea a li im pe e de lo

 o cul a a ces ta a un al do o i lea ce er Sfin ți i lo o o

 or și în tu ne ri i cu u ul dră ce escîm pu ți i na a

 tu u l-ați oa a a meni ce re ești vă din du u vă

 ă și î î în ge eri voi pe pă ă mânt cin sti te lo

 ca şu uri Tre i i i i mii Ta tă ă lui Fi i

 i u u lui Du hu u lui pe Hris tos dar ru u ga a a

 ți-L să dea a su fle e te lor noa a as tre bo ga a tă mi

 i la a a Sa

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui
 în bi se ri ca cu

su fle e te lor noa a as tre bo ga a tă mi i la a a

—

Sa

Δ
Δ

SLAVA STIHOVNEI

după melurghisirea lui Teofan Vatopedinul

Glas $\lambda \pi \alpha \eta$ Nη

S la a a vă ă Ta a tă ă ă ă lu ui și Fi u

lu ui și i Sfă â â â ân tu u u u u lu u ui Duh

C i i i i i ne va spu u u u u u ne e e

le e e lu u up te le voa a a a a

a as tre fe ri ci i ți i lo or Pă ă ri i i

i i Pă ă ă ă rinți sau ci i i i i i ne va

lă u u da a î în chi i ip vre e e e e ed

ni ic is pră ă ă vi i le e ne vo i i i

in ți voa a a a as tre e e e e pu ur ta

te e e e î în Mu u u u u î î î în Mu u un

te trez vi i i i i i i i i a mi i i i

mi i i în ții ne con te ni i i i rea a a a

ru u gă ă ă ă ciu u ru gă ciu u u nii a

co o on ști in țe e e e e le a con ști i i

i in țe e le e ei du re roa a a a a a a

a să ă mu ce ni ci i i i i i i e pe e

e e le e en tru vi ir tu u u u pe en tru vir tu

u u u u te to pi i i i rea a tru u u u u pu

u lu u ui de prin de e ri le ce le îm

po tri i i i va a pa a a a ti i mi i lo or sta

a rea a în pi cioa a re cea de toa a a a tă ă

noa a a a a a ap tea a a văr sa a a rea

ne în ce ta a tă a la a a cri i i i i i

mi i i lo or a gă ță to o ri i le e e ce le e î î

î î î tr-a scu uns sme ri i i rea cu u u u u u ge

e e e e cu u ge tu lui bi ru in țe e le ce e le a

a su u u u u u u pra a de e e e e mo

o ni i lor și to ot și i i ru ul ha ris

me e lo or și mai pre e su u us de e toa te îm po

tri vi rea a pâ â nă ă la sâ â ân ge și

moa ar te pen tru u bu u u na cin sti re e și i

drea ap tă slă ă vi i i i i i re e e e e e e e e

fa ță de cei ne cin sti i tori și ră ă ău slă ă

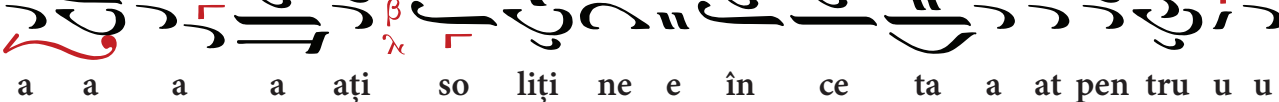
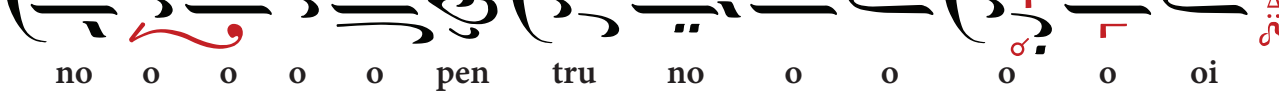
vi to ori pen tru a a ce e es tea a a ce e

ei ce e de e e cei ce de e e e e Hri i i i i ți

 i is tos ca a a a a bi ru i i to o o

 o o o o o o o o o o o o bi ru u

 i i to o o o ori pu u ru uri lă ă u u dați a

 ați fo ost în cu u u u u u nu u u na a a a a a

 a a a a ați so liți ne e în ce ta a at pen tru u u

 no o o o o o pen tru no o o o o oi

 ce ei ce cu cre di i i i i în ță ă să ă ă

 vâ â â â âr șim al vo o o o os tru pra a a a a a

 az ni i i ic stră lu u ci tor

TROPARUL

după melurghisirea lui Teofan Vatopedinul

Glasul 1, asemenea cu:

„Locuitor pustiului...” (Τῆς ἐρήμου πολίτης)

Glas $\frac{9}{9}$ Πα

P ă ri in ții din A a a a thos și î în

ge e rii cei î în trup măr tu ri si to o rii cu u vi
o o o şii mu ce ni i i i ci ii ie e e ra ar
hi ii to oţi în im ne şi cân tă âri fi e ci in
stiţi u ur mând şi i noi vir tu u ţi le e e lo
o o o o or ia ră toa a a tă ă mu u ul ţi
i i i i mea mo na a hi lor din Mu un te e
să stri i i i i i ge e e în tr-u u u un glas
Sla a a vă Ce lui ce v-a a în cu nu u na at
sla a vă Ce e e lu ui ce v-a a sfin ţi i it
sla a a a vă Ce lui ce-n pri me ej di i le noa a as
tre e fo lo si to o o o ori a ră ta a
a a tu u u u v-a

LA UTRENIE

După catisma întâi, sedelnele Învierii, glasul 1, asemenea cu:
„Mormântul Tău, Mântuitorule...” (Τὸν τάφον σου Σωτήρ)

Glas Kε

M ân tu i to ru le e stră ju in du-Ți mor mân tul os

ta șii s-au fă cu ut ca și morți de-a ră ta rea în ge ru lui ca

ful ge ru ul ce ves ti t-a fe me i lor î în vi e e rea

Ta Cel ce-ai pier dut stri că ciu nea Ți e ne e'n chi năm că din

mor mânt în vi a t-ai ca sin gu rul nos tru Domn

P e Cru ce pi ro ni it În du ra te de vo ie ca mort pus

în mor mâ ânt Dă tă to ru le de via ță pu te rea mor ții zdro

bi tu a ai cu-a Ta moar te Pu ter ni ce și i ai î în gro

zit ai ia du lui toți por ta rii când scu la a tu i-ai pe cei din

veac morți cu Ti ne de oa meni iu bi to ru le

Același glas, asemenea cu:

„Piatra fiind pecetluită...” (Τοῦ λίθου σφραγισθέντος)

Glas $\frac{4}{9}$ Πα

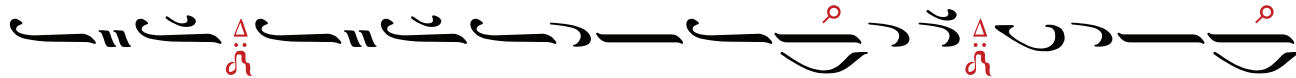
Mer gând de di mi nea ță fe me i le la groa a pă s-au cu
 tre mu rat de-a ră ta rea ve de ni ei de î în geri mor mâ
 ân tul vi a ț'a stră lu cit mi nu nea pe a ces tea le-a ui mit
 de a ce ea s-au gră bi it că tre u ce nici ves tin du
 le În vi e e rea ia a dul în treg pră da tu l-a Hris tos
 si in gu rul ta re și pu te er nic pe cei că zuți ri
 di ca tu i-a a dez le gând fri ca o sân di i rii cu pu te
 rea Cru cii

Slavă..., asemenea

Atu tu ror vi a ță fi ind pi ro nit pe Cru ce
 și so co tit în tre cei morți Tu Cel fă ă ră de moa ar te

 a tre e ia a zi ai în vi at pe'A dam din stri că ciu

 ne ri di când de-a ce ea îți stri ga au Pu te ri le ce rești Dă

 tă to ru le de vi a a ță sla a vă pă ti mi ri lor

 Ta a le sla a vă În vi e rii Ta a le sla vă Hris toa

 se po go ră rii Ta a le de oa meni iu bi to o ru u le

Și acum..., a Născătoarei, asemenea cu:
 „Mormântul Tău, Mântuitorule...” (Τὸν τάφον σου Σωτήρ)

Glas Kε

 Pe ti ne toți te ști im a Stă pâ nu lui Mai că cei ca re

 a ler gă ăm la + a ta bu nă ta te căci fe cioa ră du pă naș te

 re e a de vă rat a ră ta tu te-ai de-a ce e ea te e

 a vem o cro ti toa re pă că to șii căș ti gă ân du te iz

 bă vi toa re-nis pi te o Mai că fe cio rel ni că

După catisma a doua, sedelnele Cuvioșilor, glasul 1, asemenea cu:
„Mormântul Tău, Mântuitorule...” (Τὸν τάφον σου Σωτήρ)

Glas Kε

A ce lor din A tho on po me ni re cin sti tă as tăzi
a ră să ri it stră lu cind ca un soa re și pe cei ca re Mun
te le îl lo cu iesc lu mi na tu i-a da ar și i i ni ma mo
na hi lor în căl ze šte ca să stă ă ru ie a le ur ma
în cre din tă și-n râv na vir tu ți lor

Slavă..., asemenea

În im ne și cân tă ări îm pre u nă glă su i te cu to
ții să-i cin sti im pe pă rin ții din A thos pe cea ta cu vi o și
lo or ne ști uți și cu cei ști uți și-a mu u ce ni i ci lor
ne vo i to rii și ie rar hii căci ei pu u ru rea lui Dum
ne zeu I se roa gă să ne ier te gre șa le le

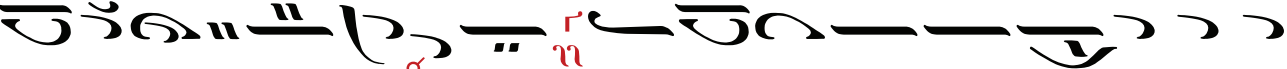
Și acum..., a Născătoarei

P re cum o pa să re e ai săi pui își a du nă și-i ți ne
 sub a ri ipi ca o mai că prea bu nă a șa tu ne-a co pe ră ă
 în tru toa te pri mej dii le că aci în Mu un te le tău lo cu
 im Prea cu ra tă și a du u nă ne cu ru gă ciu ni le ta
 le în A tho sul cel de Sus

După Polieleu, sedea la Cuvioșilor, glasul al 8-lea, asemenea cu:
 „Pe Înțelepciunea și Cuvântul...” (Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον)

Glas $\lambda \pi \alpha \eta$ Nη

I u bin du-L din su u flet pe Dum ne zeu cei din Mun te
 le A a thos prea cu vi oși în tâ âi și-au dus lup te le sin
 guri ei cu nă dej dea lor ia ră a poi fier bin te iu bind pe a
 proa pe le în fe lu ri te lo curi din Mun te clă di tu și-au
 la a vre și lă ca șuri și obști fă ră de nu măr în ca

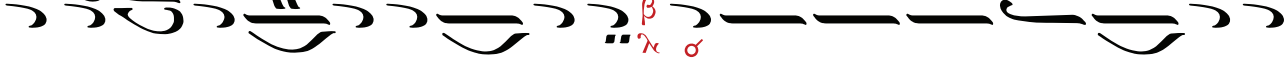

 a re a du na tu s-au lo cu înd în treg A tho sul că tre

 ei să stri i găm noi toți ru ga ți-L pe Hris to os Dum ne

 zeu ca pli ni tori să ne-a ra te e ai dra gos tei pe cei ce

 cin stim cu râ âv nă al vos tru pra az ni ic sfânt

Slavă..., aceeași
 Și acum..., a Născătoarei, asemenea

 Al tău Fiu es te fra a te pen tru creș tini și Pă

 rin te Fe cioa a ră al tu tu ror de-a ce e ea fă cu

 tu te-ai că lă u za a ces to ra și dul cea noas tră Mai că a

 ce lor din Mun te le pe ca re moș te ni re de la Fi ul pri

 mi tu l-ai fi i i in du ne spri jin și-n tă ri i re în toa

 te de-a ce e ea în du ră te ca de prun cii și fi ii tăi

 și Stă pâ nă de e ro bii tăi ru gân du-L pe Hris to os

 Dum ne zeu să dă ru ias că ier ta re e gre șa le lor pe ca

 re-n lu cru în cu vânt și cu mi in tea a să vâr și i tu u le-am

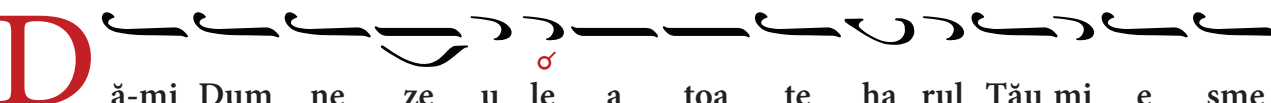
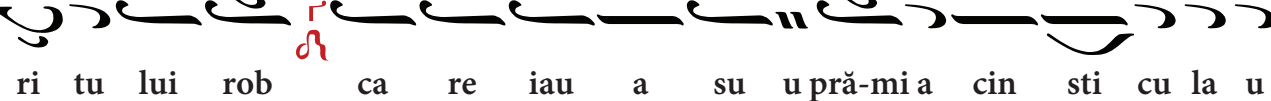
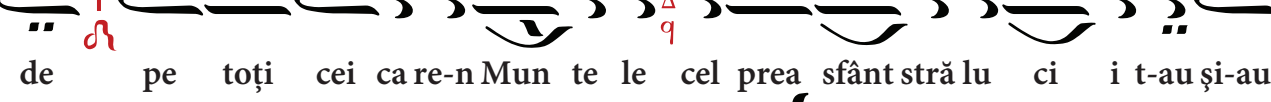
CANONANELE

CANONUL CUVIOȘILOR

Glasul al 8-lea. Cântarea 1

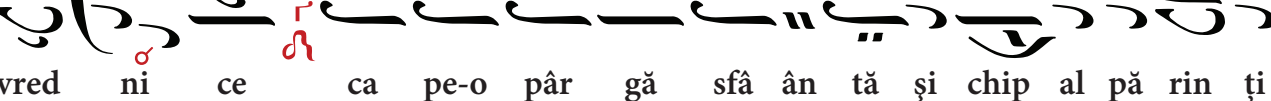
Irmos: „Pe faraon, cel ce se purta în car...” (Ἀρματηλάτην Φαραώ)

Glas Γα

Cu vi o și lor Pă rinți so li iți pen tru noi

Dă-mi Dum ne ze u le a toa te ha rul Tău mi e sme

 ri tu lui rob ca re iau a su upră-mia cin sti cu la u

 de pe toți cei ca re-n Mun te le cel prea sfânt stră lu ci i t-au și-au

 îm pli nit sfân tă vo ia Ta du pă nu me și rân du ia la

 lor

Pe zi di to rul Ma rii La vre îl cin stesc în im ne

 vred ni ce ca pe-o pâr gă sfâ ân tă și chip al pă rin ți

lor Ma re le A ta na si e pil da dum ne ze ia as că cel
 ca re i-a în vă țat pe toți bu na făp tu i re și con tem
 pla ți a

Pe-al Va to pe du lui vlăs tar A ga pi e să îl slă vim
 noi toți c-a a u zit gla a sul Sfin tei Maici a Dom nu
 lui și rob fi ind scă pa tu și-a ca un slo bod stă pâ â nul dar
 și pe fi ii a ce lu ia din du re rea mun ci lor veș ni
 ce

Pe A ta na si e al Es fig me nu lui fru mos fi nic
 îl mă resc și lui A ga ta an ghel îi cânt stră lu ci ri le
 iar no u lui A ca chi e îi cin stesc ma rea lu up tă dar
 și în Schi tul I vi ru lui toți să lă u dăm alt A ca chi
 e

Pe-n mi res ma ta floa re a pus ti u lui pe ce tă ța
 nul ce resc pe Sfân tul An ti i pa să-l cin stim cu la u de
 și îm pre u nă să-l che măm pe al doi lea An ti i pa
 din Schi tul ma re-al ro mâ ni lor ca să mij lo ceas că Stă pâ
 nu lui

Dar prea cin stit s-a a ră tat Ghe ron ti e la Sfân ta
 A na în schit iar pe Cu vi o o sul Ga vri il cel din I
 vir îl fe ri cesc cu la u de căci a scos Por tă ri i ța
 i coa na Mai cii Stă pâ nu lui de pe va lul mă rii prea vred
 ni cul

Cu-a de vă rat în Va to ped Ghe na di e un tul de
 lemn iz vo rând de la Prea cu ra a ta l-a vă zut cu o chii
 lui de-a ce ea a tă cea nu pot și-m pre u nă îl la a ud cu

pur tă to rul de Dum ne zeu Gheor ghe cti to rul I vi ro nu

lui

Pe Gher man La vra ca pe-o floa re pu ru rea îl poar tă-n i
ni ma ei iar Di o ni si i u pe Sfân tul Ghe na di e

pe Ghe de on cel nou slă vit mă năs ti rea Ca ra ca lu iar

Schi tul Cut lu mu și u lui pe cel ne'n fri cat Ghe ra sim l-a

dat

Slavă...

Cu băr bă ți e s-a lup tat Ghim na zi e în ne vo

in țe răb dând și-a du rat chi li i e în Schi tul Col ci u

lui ia ră și Di o ni si e ca un fra te ur mâ ându-l s-a

a ră tat prin sme re ni e ma re mân gă ie re a tu tu

ror

Și acum..., a Născătoarei

Când Dum ne zeu a îm păr țit no roa de le du pă ai
 Săi în geri sfinți a tunci dar Fe cioa a ră ți e cu nos cân du
 te a-I fi cu ra tă Mai că Lui hă ră zi tu ți-a-n lu u me
 un mun te ma re și prea fru mos ca o moș te ni re prea vred
 ni că

Cântarea a 3-a

Irmos: „Doamne, Cela ce-ai făcut...” (Οὐρανίας ἀψίδος)

Cu vi o și lor Pă rinți so li iți pen tru noi
 Pe te o lo gul cel ma a re ce s-a vă dit sfânt or gan
 pe dum ne ze ias ca pe ce e te a te o lo gi lor
 ce toa te dog me le cu lim pe zi me le-a ra tă Pa la ma
 Gri go ri e să-l la u de Mun te le
 Î n ho ta re le La a vrei a nu-i cin sti n-aș pu tea pe

cei cu vie țu i re ce rea as că alți doi Gri go ri e

dar și pe cti to rul mă năs ti rii fai moa se ca re-i poar

tă nu me le alt sfânt Gri go ri e

Ca o stea lu mi noa a să a stră lu cit prin vir tuți

Sfân tul Ghe ra sim cel din Schi i tul Stră moa șei Stă pâ nu lui

iar Ka tu na ki a a a ră ta t-o a lea să Da ni il

î nal tul pisc al dis cer nă mân tu lui

Es fig me nu'n flo ri i t-a pe Da mi an cel sme rit

ia ră Fi lo te u năs cu u t-a alt mu ce nic slă vit

tot Da mi an nu mit și cu a ces ta-m pre u nă pe Sfân

tul Do me ti e pe ca re îi fe ri cim

Pe Di o ni si e-l la a ud cel mi nu nat și slă vit

ca re-a cti to rit Mă năs ti i rea Bo te ză to ru lui

și pe Do me ti e al lui Di o ni si e prie ten cel

pe ca re Sfân tul Duh pu ruri îl bu cu ră

Schi tul Mic Sfân ta A a na îl a re pe ri to rul

cel dum ne ze iesc în tru to o tul pe Di o ni si e

iar la I pa ti e a stră lu cit ca un as tru ma re le

Do me ti e cel cu mul tă dra gos te

Lui Gri go ri e ia a răși ce s-a nu mit Das că lul

și lui Gheor ghe de la Cer ni i ca veș ni că la u dă

și îm pre u nă îl cânt pe Ca li nic de la Râm nic trei a

le se trâm bi țe a le A tho nu lui

Al mo na hi lor da as căl E mi li an cel ves tit

și în cu nu na rea cea no o uă a cu vi o și lor

cu Ie ro nim cel sme rit cei de pe Pia tra lui Si mon lă u

dați să fi e-a cum de fi ii Mun te lui

Slavă...

Să ră cind în Kap sa a la E noh la cer s-a mu tat

prea bo gat fi ind în cre di in ță și-n mi los te ni e

tot în Kap sa la slă vesc pe I ro di on în țe lep tul

ca re pen tru Dom nulsău se a ră ta ne bun

***P**e Di o ni si e ia a răși ce-n I vi ron a-n flo rit

și pe Da mas chin cea a La a vrei veș ni că la u dă

să-i fe ri cim căci au în do i tă cu nu nă cea a mu

ce ni ci lor și-a ne vo in țe lor

Și acum..., a Născătoarei

Fă gă du i t-ai Fe cioa a ră a-i a ju ta pu ru rea

pe cei ca re în Sfân tul Mu un te în cep răz boi cum plit

con tra vrăj ma și lor ca re îi lup tă pe oa meni a șa
dar pli neș te le fă gă du in ța ta

Sedealna Cuvioșilor, glasul al 4-lea, asemenea cu:
„Spăimântatu-s-a Iosif...” (Κατεπλάγη Ἰωσήφ)

Glas $\frac{\Delta}{\Delta\iota}$

Spăi mân ta tu s-au în cer toa te oș ti ri le-n ge rești
lup ta voa as tră ă-n țe e le gând și bār bă ți a du hu
lui cea pes te fi re Pur tă to ri lo or de se e em ne
cum în fă șu rați în ma te ri a al nic trup vrăj ma
a și ii fă ăr' de trup bi ru i i tu i-ați și ați
cân tat cân ta re de bi ru i in ță cu mul ță mi
re e Stă pâ nu u lui Sla vă Ți i e Ce e e lui ce-ai dat
pu te e e re fi rii ce lei mu ri toa a a re

Slavă..., aceeași
Și acum..., a Născătoarei, asemenea

Toa tă min tea o ui mești cu ma rea dra gos te ce-o porți
 Sfân tă Pru un că ă Ma a ri am și ca re pu ruri o a
 răți pen tru cea ta ca re a ici se ne e vo ie e eș te în
 Mun te le A thon cel ma re și i fru mos pe ca a re
 e di in tre munți tu a le e su l-ai și l-ai fă cut
 Cu ra tă lo cu i i re și moș te ni re e mo na hi
 i lor ma a re e e es te pur ta rea-ți de gri i i jă
 de Dum ne zeu Năs că toa a a re

Cântarea a 4-a

Irmos: „Tu ești tăria mea, Doamne...” (Συ μου ισχύς, Κύριε)

 Glas λ π α Γ α

Cu vi o și lor Pă rinți so li iți pen tru noi
Din Va to ped pe pro es to sul Ef ti mi e îl cin ste
 „esc căci în lan țuri fi ind le gat l-au î ne cat în tr-al mă rii-a dânc

pen tru că mus tra a t-a min ciu na la ti no fro ni lor

dar la ud și pe Sfân tul Ev do chim ca re pu u ruri cu-a le

moaș te lor mi ruri ne bu cu ră

Cânt și pe alt dum ne ze iesc Sfânt Ef ti mi e ca re cti

i tor a fost I vi ro nu lui și-a fost vă zut când li tur ghi sea

stâlp în chip de soa a re de toți cei ca a re slu jeau cu

el dar și în Do hia ri u îl cin stesc pe-al ei cti i tor

tot Ef ti mi e ia răși nu min du se

P e cel ves tit și cu vi os mu ce nic îl cânt prea vi tea a

zul și sfân tul Ef ti mi e ce-a stră lu cit în schit la I vi

ron la ud cu do ri i re pe vul tu rul Ka tu na ki

ei pe-a tle tul as cul tă rii pe E frem mi nu na a tul

ca re pe toți i-a ui mit prin răb da rea lui

V red nic să-l cânt e Te o do si e e gu me nul mă năs
 ti i rii cea a Fi lo te u lui și Te o fan cel ne vo
 i tor cel din Do hia ri i u și Te o lipt al Fi la
 del fi ei el min tea cea î nal tă toți ca niș te mi re es
 me prea cin sti te și dragi a le Sfi in tei Tre imi

P e Te o na al Pan to cra to ru lui vlăs tar și e pi is
 cop al Te sa lo ni cu lui cum l-aș pu tea tre ce ne cân tat
 sau cum să nu-l la a ud pe Te o fi il cel de toți slă
 vit ce mi ruri iz vo răș te a le că ror mi re es me
 mai pre sus sunt ca toa te a ro me le

D in tre ro mâni îl la ud pe Te o do si e din Pro va
 a ta ca re al za vis ti ei s-a a ră tat ma re lup tă
 tor și pe alt te za a ur Te o fi la act nu mit

Nip ti cul a-l tre ce cu ve de rea es te cu ne pu ti

in ță as trul din Schi tul Sfân tul Va si li e

Și pe I oan al I vi ro nu lui cti tor sfânt îm pre u u
nă cu I oan al La vrei Mari cu dul ce glas toți să-i lă u dăm

și cu-a ceș tia ia a răși pe Ia cov a al I vi ro nu
lui pe min tea cea î nal tă îm pre u nă cu-alt Ia a cov cu

vi oși mu ce nici ai Stă pâ nu lui

A în flo rit din cea a lui Di o ni si e i co na
a rul Io sif ro bul Dom nu lui I la ri on în s-a stră lu

cit de la Sfân ta A a na mai mult de câ ât toa te

ste le le cu-a ceș tia îm pre u nă pe Ig na ti e a as

tăzi să-l cân tăm cel din Schi tul I vi ro nu lui

Pe cel ce-a ars în tru a Dom nu lui dra gos te pe I li i
 e din Schi tul Col ci u lui să îl cin stim pu ruri în cân tări
 în să îm pre u u nă și cu I oa an u ce ni cul
 său cu floa rea-n mi res ma tă cea as cun să-n pus ti i e
 și vă di tă spre pil dă mo na hi lor

Și acum..., a Născătoarei

O gri ja ta cea mul tă pen tru tot Mun te le căci do ri
 i t-ai a le fi mo na hi lor ce lor ce-a ici bi ne vie țu
 iesc în toa tă făp tu i i rea po va ță da as căl
 și pa vă ză și bu nă hră ni toa re Prea cu ra tă și do
 oc tor ca re vin deci și tru pul și su fle tul

Cântarea a 5-a

Irmos: „Pentru ce m-ai lepădat...” (Iva τί με απώσω)

Cu vi o și lor Pă rinți so li iți pen tru noi
Pe I oan cel din La a vra psal tul cel a les și pri
 e te nul Mai cii Dom nu lui cel cu glas de î în ger cu
 a le se cân tări să-l slă vim noi toți iar î în Di o ni si u
 să-l lă u dă ăm pe mu ce ni cul Io a saf ca re veș
 nic se bu cu ră

Ivi ro nul săl tea a ză că slă vit păs tor a dă ru
 it în tre gii lumi pe Ca list cel ma a re in su fla ta u
 neal tă a ha ru lui cu u el îm pre u nă și Ie ro te ei
 se-n cu nu nea ză cu a lea sa cin sti re a tu tu ror

Ila ri on Geor gi a a nul cel ce a pur tat tot
 chi pul ne vo in țe lor fi e cu cin sti i re îm pre u

 nă cu Io sif din Peș te ră ce el ce-n i si hi e ne în ce

 ta a ta ru gă ciu ne în trez vi e lu crân d-o sfin ți tu

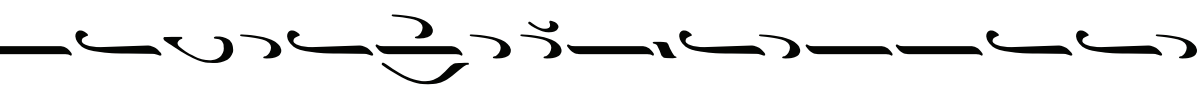
 s-a

K
 a li mi ța îl a a re pe I la ri on stând î

 na in tea Dom nu lui iar Schi tul Pro dro o mu cu Iu stin cu vi

 o sul se la u dă ce el ce a pa vi e a re văr sa a

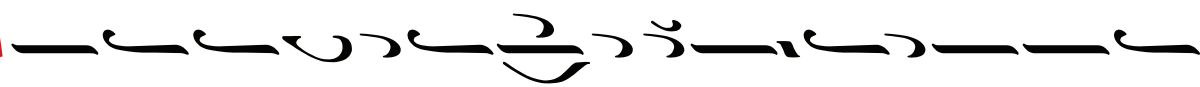
 t-o pes te ob ște fă că tor de mi nuni a ră tân du se

S
 ă-l mă rim la Zo gra a fu pe slă vi tul Cos ma ce-a vă

 zut cu o chii săi în săși pe slă vi i ta Năs că toa rea Stă

 pâ nu lui tu tu ror da ar și pe alt Cos ma din Mă năs ti i

 rea Fi lo te u ca re-n toc mai a fost cu A pos to lii

C
 u vi in cioa sa po doa a bă a a șa ză mân tu

 lui Stră moa șa Dom nu lui Cos ma fe ri ci i tul fi e-n cin ste

în tăi pen tru lup te le sfi in tei ne vo in țe iar mai a po

oi cu mu ce ni cii s-a lu at prea slă vi tul la-n tre ce re

Să te bu curi în Do om nul și tu Cut lu mu și u

le că în chi li i le ta le în flo ri i t-a Ci pri an mu

ce ni cul și pre o tul cu u el îm pre u nă să se cin stea

as că cei din La vra șai spre ze ce mo nahi și Con stan di e

Ca de prun cii ei ma ai ca și Di o ni si u a

cum ve se leas că se de prea în cer ca a tul de Hris tos

iu bi to rul Ma ca ri e și i de iz vo ră rea cea mi nu

na a tă a mi res mei din mor mân tul sfin țin al lui Le

on ti e

Slavă...

L u ca prea în țe le ep tul a le ti ne re ții des
 fă tări le pă da tule-a și la Sfân ta A a na a ur
 mat ne vo in ța mo na hi lor ia ar du pă a ce ea nu me
 le Do om nu lui mă ri t-a măr tu ri sin du-L cu gu ra
 și sân ge le

Și acum..., a Născătoarei

A u zind ci ne oa a re nu se ve se leș te de
 fă gă du in ța ta căci tu Prun că zi i s-ai că vei ce re ier
 ta re la Fi ul tău pe en tru toți cei ca re și-au să văr și it
 bi ne vi a ța în sfin ți tul A thon ne vo in du se

Cântarea a 6-a

Irmos: „Curățește-mă, Mântuitorule...” (Ιλίσθητί μοι Σωτήρ)

C u vi o și lor Pă rinți so li iți pen tru noi

Pe-al La vrei sfin țit vlăs tar pe ar ză to rul co li be lo o
 o or pe cel în trup făr' de trup și ca re prin Sfân tul Duh pri
 mi t-a prea vred ni cul ha rul pro o ro ci i ei pe Ma
 xim să-l prea mă rim noi toți

Îl la ud din tre ro mâni pe Cu vi o sul Ma ca ri e e
 e e că-n Schi tul La cu tră ind ți nu tu și-a min tea-n cer dar
 și pe-alt Ma ca ri e de la Sfâ ân ta A a na cu Mi
 tro fa an cel de-un gând cu el

Cân tând și în Va to ped roa de le dulci a le ha ru lu
 u u ui pe Ne o fit cel ves tit cel ca re a a u zit
 al ce lei Cu ra te glas și pe Cu u vi o o sul Ni
 co dim cin stea pă rin ți lor

Pe Ni fon cel mi nu nat o do rul Di o ni si u lu u

u ui a toa tă lu mea păș tor po doa ba Va la hi ei și
 pisc cu vi o și lor du pă da a to ri i e în cân
 țări să-l î năl țăm noi toți

Pe cel ca re a zi dît sfân tul lă caș al Pro dro mu lu u
 u ui spre sla va lui Dum ne zeu fă cân du-și și i ni ma Tre
 i mii Bi se ri că pe sfin ți i tul Ni i fon toți ro
 mâ nii să îl la u de

Te bu cu ră sfânt lă caș al Do hia ri u lui pu ru rea a
 a a îm bo gă țin fi ind tu cu cti to rul cel ves tit vlăs
 ta rul vir tu ți lor Ne o fi it slă vi i tul ce-a ro
 dît dul cea ța ha ru lui

Se bu cu ră ne'n ce tat al Sfin tei A na cin sti tul Schi i
 i it săl tând prin Du hul cel Sfânt cin stin du-i pe fi ii săi Ni

chi ta Nec ta ri e Ni co di im mă ri i tul cei ce

mar tori au fost Dom nu lui

Te bu cu ră-n Sfân tul Duh sfin ți te Schit al Ca re i lo o

o or că-n ti ne a în flo rit slă vi tul Nec ta ri e nec

ta rul vir tu ți lor a răb dă ă rii cu ul me cel în

toc mai Cu vi o și lor

Slavă...

Pe ma re le cân tă reț pri vi ghe toa rea A tho nu lu u

u ui și vred ni cul i si hast po doa ba ro mâ ni lor slă

vesc pe Nec ta ri e ca re pu u ruri câ ân tă în Bi

se ri că prin ru ga sa

Și acum..., a Născătoarei

Ai Mun te lui cu vi oși a go ni sind a ju to rul tă

ă ă ău o Mai ca lui Dum ne zeu oș ti ri le dra ci lor
 pe toa te sur pa tu le-au do bân di ind cu nu u na bi
 ru in ți ce lei veș ni ce

CONΔACUL

Glasul al 4-lea, asemenea cu:

„Cel ce te-ai înălțat pe Cruce...” (Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ)

Glas

Pe cu vi o o și ii cei din Mun te le A thos ca re
 a i ici a au vie ți it în ge reș te și ca alt cer l-au
 a ră tat mul ți mea de mo nahi în tr-în sul a du nân du se e
 să-i cin stim în tru la u de toți stri gând a ces to ra din tru toa tă
 ne vo ia și is pi ti rea sca pă ne pe noi mul ți me a
 Pă rin ți lor la u da A tho o nu lui

Cântarea a 7-a

Irmos: „Tinerii evreilor în cuptor...” (Παῖδες Εβραίων εν καμίνω)

Glas $\lambda \pi \delta \eta$ Nη

Cu vi o și lor Pă rinți so li iți pen tru noi

Ni fon din ho ta re le La vrei a ră ta tu

s-a cu sfin ții deo po tri vă ca o pa să re-n zbor

du cân du-și a sa via ță a fost slă vit de Du hu ul Sfânt cu

ha ris ma pro fe ți ei

Cu Nil de mir iz vo râ to rul să se la u de și

pust ni cul Ni chi for ca re'n va ță și-a cum prin car tea

sa trez vi a dar și-al Kav so ka li vi i ei Ni co dim

să se î nal țe

Cânt pe a Na xo su lui floa re Ni co dim cel nou a

Mun te lui po doa bă de la ca re a vem spre-a noas

tră'n vă ță tu ră toa tă co moa ra sfin ți i lor lă mu rit

pre da ni si tă

Cin ste se ca de să-i a du cem lui O nu fri e cel

ca re pe tre cu t-a în schit la I vi ron și ca re'n

șe lă ciu nea cea rea a a ga re ni i lor a ru și

nat cu mu ce ni cii

Cel ce-a zi dit Xi ro po ta mu și a Sfân tu lui Ghe

or ghe mă năs ti rea și-a stră lu cit la sfâr șit ca soa

re le la fa ță sla va ne vo i to ri i lor Pa vel să

se prea mă reas că

Pa vel vlăs ta rul Sfin tei A na și Pro co pi e din

schit de la I vi ru iu bi tori de Hris tos fi ind cu

Cu vi o șii în cea ta mu ce ni ci i lor au a juns să

se cin steas că

✓
✿

D o uă cu nuni sunt hă ră zi te lui Pa ho mi e

de la Mân gă ie to rul de Hris tos in su flat Por fi

ri e se-a ra tă a le Kav so ka li vi i ei flori a

le se și sfin ți te

✓
✿

L a ud pe cel ce răs pân di t-a din A tho nul sfânt sfin

ți ta Ru gă ciu ne și de-un nu me cu el pe cel ce

mân gă ia t-a tot po po rul lui Hri is tos pe Pa i si e

slă vi tul

✓
✿

Slavă...

P i men s-a copt în Sfân tul Mun te dar dul cea ța sa a

da t-o Ro mâ ni ei iar Pe tro ni e ve ni t-a la

Pro dro mu și s-a vă dit în nea mu ul său de să vâr

șit în ne vo in ță

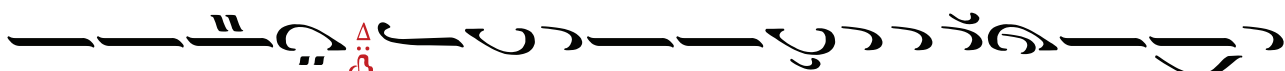
Și acum..., a Născătoarei

Tu ești Stă pân-a toa tă lu mea dar fier bin te ești o

cro ti toa rea ce lor ce în Mun te le tău își duc sfin

ți ta lup tă din vol bu ra is pi te e lor iz bă vin du-i

ca o bu nă

Cântarea a 8-a

Irmos: „De șapte ori cuptorul...” (Επταπλασίως Κάμινον)

Glas λ π α Γ α

Cu vi o și lor Pă rinți so li îți pen tru noi

Pe tru si has trul cel din tîi din A tho on să se la

u de căci el pe tre cu u t-a via ța ce lor făr' de trup și-n

tru up bi ru i tu i-a pe toți vrăj ma șii fă ă ră de

trup pe cel ca re gol s-a ne vo it toa tă via ța de

da ruri mi nu na te l-a fă cut vred nic Do om nul prin ru

ga și so li rea Fe cioa rei prea a cu ra te

Pe prea slă vi tul Ro man să îl cin sti im cu cân

tă ri le cel ce o drăs li i t-a ca o floa re-n Sfân tul Schit

al Ka av so ca li vi ei al lui Hris tos nou sfâ ânt mu

ce nic ca re-n tre mo nahi es te cân tat cu glas ma re

A ca chi e a vân du-l u ce nic de a proa a pe fi

ind cu a nii tâ năr bă trân dar cu u vir tu tea

Sa va cin stit de toți să fii în țe le ep te le rar

hu le căci ți s-a dat pu te e rea să lu crezi mi nu ni le iar

sâ âr bi lor soa re-ai fost îm pă ră ți a lo or lu mi

nând cu Si me on ce du pă trup ți-a fost ta tă fiu în

să du pă Du hul ca re mir iz vo ră ăș te și cti tori

Să lă u dăm pe das că lii ne ră tă ci iți ai Bi

se ri cii gu ri le sfin ți i te ce re var să Du hul Sfânt

pe Sfâ ân tul So fro ni e + pe te o lo gul sfi in tei

lu mini și cu Si lu an ce pen tru lu me se roa gă

căci pen tru noi lă sa t-au moș te ni re a lea a să de

dreap tă-n vă ță tu ră în cărți i in su fla te

Pe Dum ne zeu cin sti tu L-ai Ti mo te e ie slă vi

tu le de la Es fig me e nu lu mi nând în tre gii lumi și

tu u ma re Tri fo ne + te-ai în tre cut cu ce ei de de

mult toa te ce le moi și des fă ta rea lă sa t-ai și

nu mai de la Dom nul aș tep tând des fă ta a re ești la

u da Kap sa lei și-a toa tă Ro o mâ ni a

Pe cel scă pat din tem ni ță prin mi nu u nea Fe

 cioa rei Maici din Di o ni si i u Fi lo tei cel cu bun chip

 cu bu u nul Fa nu ri e bă trâ nul cel în la a crimi

 scăl dat ca re stră lu cea în tru lu mi na ce reas că

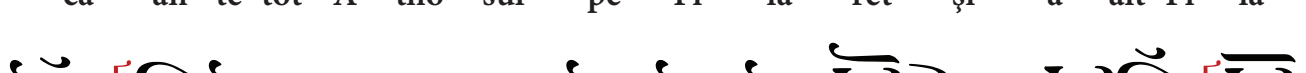
 ru gân du se-n Kap sa la pen tru lu mea în trea a gă pe-a

 ceș tia dar să-i cân te ai Mun te lu ui toți fi ii

Slavă...

 În tru sfâr șit pe în că doi iu bi to ori ai vir tu

 ți lor din Sfân ta Chi li i e cea a lui I pa ti e să-i

 câ ân te tot A tho sul pe Fi la ret și a alt Fi la

 ret u nul și pro roc a fost cu gu ră de a ur iar

 al tul prin răb da re pre cum Iov al tă da a tă sfin ți

 tu și-a vi a ța văr sând bu nă ă mi reas mă

Și acum..., a Născătoarei

L a loc î nalt Stă pâ na mea și pe tro on lu mi
 nat ște zând prea stră lu ci toa a re Prun că a ră ta tu te-ai
 și-n ju u rul tău stând e rau ne nu mă ra te ce te de
 mo nahi că tre mia ză zi pe-a le A tho nu lui pis curi
 căci ca-n tr-o ghi ci tu ră niș te tur nuri ar zâ ân de vă
 zu tu s-au cei ca re slă viți sunt a a cum de noi

Cântarea a 9-a

Irmos: „Spăimântatu-sa de aceasta Cerul...” (Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός)

C u vi o și lor Pă rinți so li iți pen tru noi
T e bu u u cu ră ob ște din Va to ped mai bo ga tă
 fi ind în sfin țe ni e că ne-ai năs cut doi spre ze ce noi măr tu
 ri si tori ce băr bă teș te au mus trat pe cei ce cu
 ge tau ce le la ti nești sfâr șind mu ce ni ceș te lup

ta că lu gă reas că și-a go ni sin du-și în do i i te

cu nuni

Mul ți me de mo nahi de la I vi ron ve se leș

te te as tăzi că lui Hris tos tu I-ai a dus noi sfinți mu ce nici ca

re au lup tat cu îm pă ra tul cel vi clean și cu pa

tri ar hul la ti no fron mus trând cu băr bă ți e a

lor a de me ni re și do bân dind cu nu na veș ni că

Săl tea ză a Zo gra fu lui sfânt lă caș c-ai a dus cu

do ri re și dra gos te pe fi ii tăi do uă zeci și pa tru de mu

ce nici ca pe o jer fă Dom nu lui ar de re de tot

în tru bun mi ros pe cei ce cu tă ri e și rāv nă

în frun ta t-au în șe lă ciu ni le la ti ni lor

De ce nu dăn țu iești și nu te des feți prea cin sti tu

le schit al Ca re i lor căci lui Ii sus I-ai în fă ți șat pe

co pi ii tăi fi ind tă iați cu sa bi a prin mu ce ni

ci e au a pă rat cre din ța dar și sla va Pă ri i

in ți lor noș tri de făi mând pe cea a la ti ni lor

De cin ste nu-i lip sim nici pe co li vazi cei ce-au fost pă

zi to rii pre da ni ei și-au lu mi nat prin a lor vi a ță și

prin cu vânt și cu lu cra rea ha ru lui su fle te le

ce lor ne ști u tori răb dând pâ nă la sân ge pen tru

bu na rân du ia lă și-a șe ză min te le Bi se ri cii

Pus ti e lu mi na tă de sub A thon îm pre u nă

cu poa le le Mun te lui peș teri și vâi cu toa te lă ca șu ri

le din voi cu ve se li e să-i cân tați pe cei ca re

tai nic au stră lu cit ști uți și fă ră nu me cei

ca re-n ne vo in ță cu-a de vă rat slu ji t-au Dom nu lui

Mul ți mea cea che ma tă de Dum ne zeu și a lea

să a ne vo i to ri lor și cu voi toți din sfin ți ta cea tă

de i e rarhi cu cea a mu ce ni ci lor toți cei cu nos cuți

cu cei ne ști uți a le A tho o o nu lui as tre so

liți fă ră-n ce ta re pen tru noi toți la tro nul Dom nu lui

Cin sti re se cu vi ne să dăm noi toți ce lor ca re

din nea mul ro mâ ni lor au stră lu cit în al or to doc și lor Mun

te sfânt îm po do bind cu lim ba lor pli ro ma Bi se

ri cii lui Hris tos lu ând și dând lu mi nă prin mul te

ne vo in țe și prin sfin ți ta con tem pla ți e

Slavă...

Pri meș te ca tă mâ ie cu bun mi ros și ca pârgă
 sfin ți tă a Mun te lui și ca pri nos pe cei ca re-a ici s-au de
 să vâr șit și cu nos cuți și ne ști uți pe cei de de
 mult cu cei de a cum Tre i me și U ni me pă
 zind Mun te le A thos cu ru gă ciu ni le a ces to
 ra

Și acum..., a Născătoarei

Cân tări de mul ți mi re câți lo cu im Prea cu ra tă
 în Mun te le-A tho nu lui îți î năl țăm că din toa te re le le
 în tăm plări ne iz bă vești de-a pu ru rea și ne porți de
 gri jă și ne hră nești dar te ru găm fier bin te Ce
 reas ca-m pă ră ți e în tru sfâr șit dă ru ieș te ne-o

LUMINÂNΔΑ

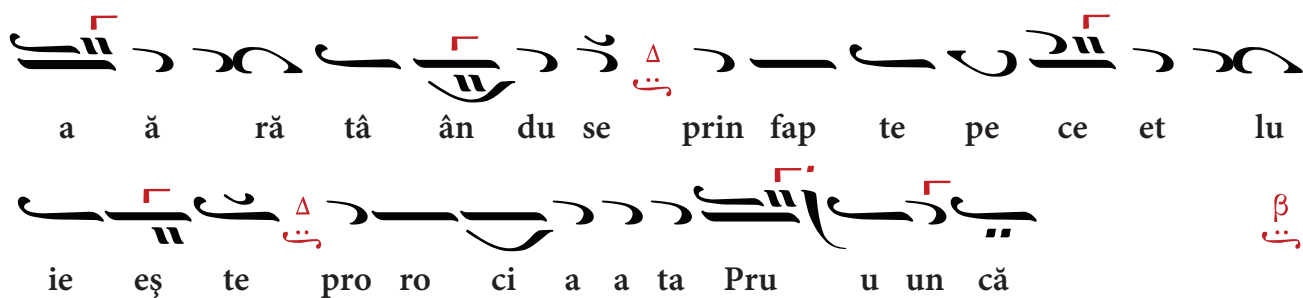
Cuvioșilor, glasul al 2-lea, asemenea cu:
„Femei, auziți...” (Γυναῖκες ἀκουτίσθητε)

Glas   Bou

S fânt Mun te ve e se le eș te te fi ind nu mit cu u
sfin țe e ni a vă zân du-ți o cro o ti to o rii de Dum
ne zeu pu ur tă to o rii toți as tăzi a a a du
nâ ân du se de că tre to oți cin sti iți fi ind praz ni cul
bu u cu râ ân du ne să lă u dăm a a a du
na a rea lo cu i to ri ii din A a a thos

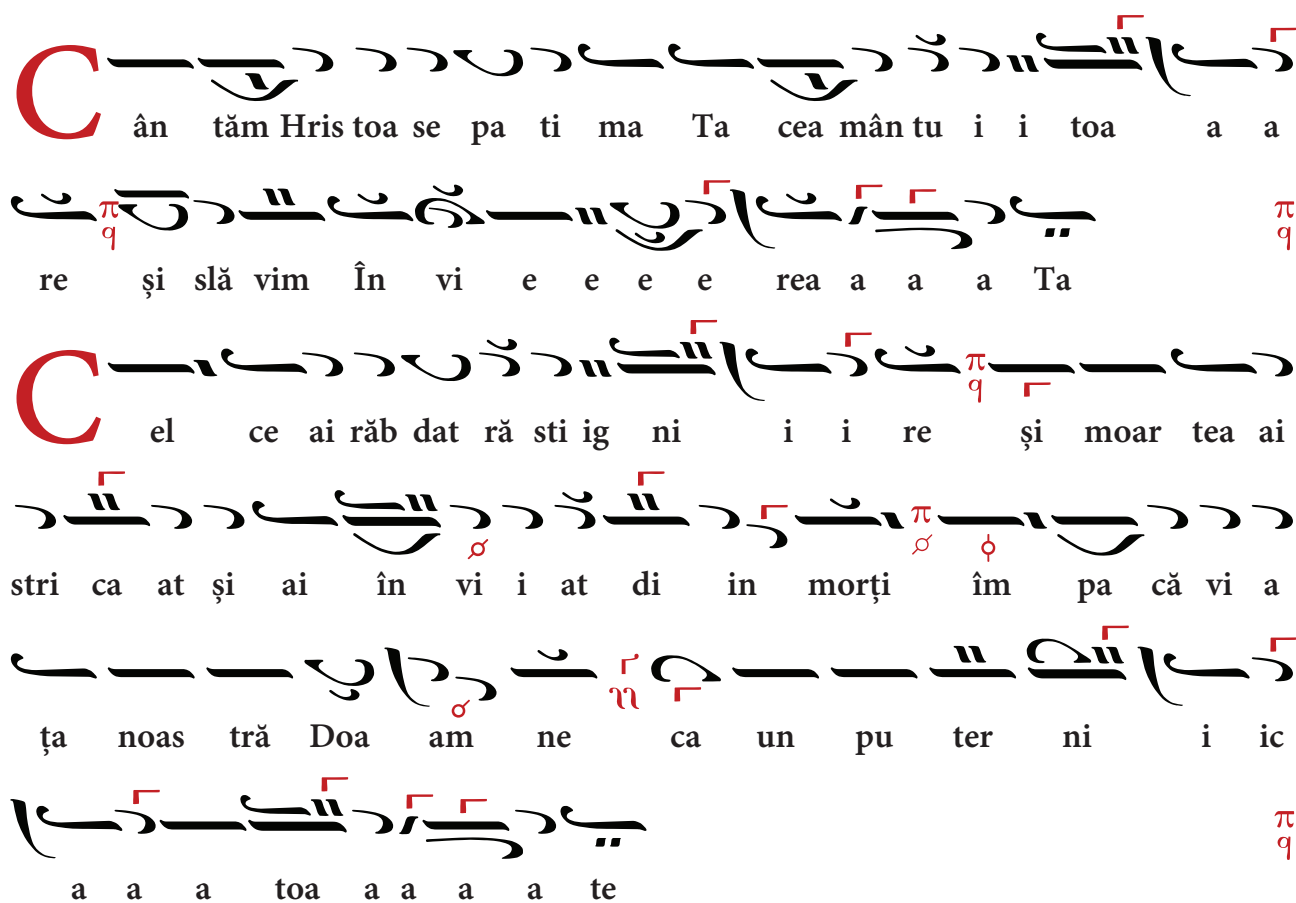
Și acum..., a Născătoarei, asemenea

F e cioa ră ve e se le eș te te vă zând că pre e ves
ti i rea ta s-a îm pli nit pre e cum zi i s-ai în al
A tho nu u lui mu un te căci ob ștea cu u u vi
o o și lor pe ca re-i lă ă u dă ăm a cum sfân t-a ici

LA LAUΔE

Stihirile Învierii, glasul 1

Glas $\frac{4}{q}$ Πα

π_q

ă cu u ra a tă r să cân tăm și să Te e e e slă

יִכְרָה

Ple că ciu nea Ta cea cu dum ne ze ias că cu vi i

in tă slă vin du u o Te lă u dă ă ăm pe Ti i i

ne Hri is toa a a a a se π_q năș cu tu Te-ai di in Fe e

cioa a ră și ne des păr ti i i it a a ai fo ost

de Ta a a a a tăl pă ti mi i t-ai ca u un

om și de bu nă vo ie ai răb da a at ră ă ăs

ti i ig ni i i i i re π_q în vi a a t-ai di

in mo or mâ â â â ânt ca din tr-o că ma a a a

 răăieeșindca sământuieești luuu

mea Doam ne sla a vă ă ă Ti i i i i e

Stihirile Cuvioșilor, glasul 1, asemenea cu:
„Ceea ce ești bucuria...” (Τῶν οὐρανίων ταγμάτων)

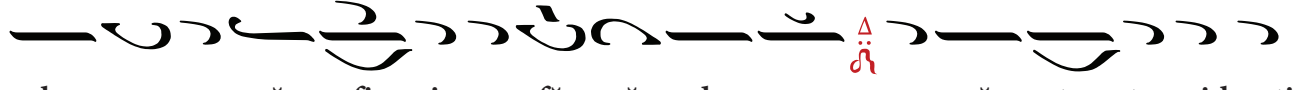
Glas $\frac{1}{q}$ $\overset{\circ}{\Pi\alpha}$ Δι

O b ște le toa te din A a thos a le Pă ri in ți i lor
toți cei din Sfân tul Mun te să-i cin stim în cân ta re pe pri e
te nii Fe cioa rei și-ai lui Hris tos pe slu ji to rii e vla vi ei
pe so li to rii cei vre ed nici la Dum ne zeu a pă ră
to rii noș tri ce ei sfi in țiți

A ți stat cu tru pul în A a thos Prea cu vi o o și i lor
dar toa tă min tea voas tră că tre mun ții cei veș nici și du hov ni
cești cu a de vă rat î năl ța tu v-ați Sfin ți lor de-a ce ea
ca niș te î în geri fă ră de trup via ța voas tră pe tre cu u
tu u v-ați

A vu t-ați dis cer nă mâ ân tul iu bind sme re e ni i a

 și-ați pri mit stră ve de rea iar a poi pro ro ci rea toa te

 dă ru i te de Dum ne zeu și cu ha rul Sfân tu lui Duh ce

 le ce au să fi i e fă ră de greș a ră ta tu ni le-ați

 Sfi in ți i lor

De la Tre i mea Prea sfâ ân tă voi lu mi nă ân du u vă

 prin sla va ne gră i tă și plini de bu cu ri a și de ve

 se li a ca re în dar vi s-a dat Cu vi o și lor să ce reți

 cu stă ru i in ță ca să scă păm din tru toa te pă ti mi

 i ri i le

Aceleași stihiri, pe larg

Glas Πα Δι

Ob ști i le toa a te e di in A a a tho os

 a le e Pă ă ri i in ți i lo or toți ce ei

din Sfâ â â ân tu ul Mu un te e să ă-i cin sti im
 î în cân ta a re pe pri e e e e te e ni ii
 Fe e cioa re ei și-a a ai lui Hri is tos pe slu ji to
 o o ri ii e vla a vi i i ei pe so li to o
 rii cei vre e ed ni ici la Du um ne e zeu a pă ră
 to rii no ștri i ce e e e ei sfi i i in țiți

Stih: Cinstită este înaintea Domnului
 moa ar tea cu vi o o și

lo o o or lui

A ți sta at cu tru u pu ul î în A a a tho os
 Prea cu u vi i o o o și i lo or dar toa a
 tă mi i i in tea a voa a stră ă că ă tre mu un
 ți ii cei ve eș nici și i i i du u ho ov ni i cești

cu u a a a de vă ă rat î năl ța a a tu u
 v-ați Sfi in ți i i lor de-a ce ea ca a niș te î
 î în ge eri fă ră ă de e trup via ța voas tră pe tre
 e cu u u u u tu u u u v-ați

Stih: Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura
 î în tru aș ter

nu u tu ri i le e lor

Avu u t-ați di is ce er nă ă mâ â ân tu ul
 iu bi ind sme e re e e ni i a a și-ați pri i
 mit stră ă ă ă ve e de e rea a ia ar a po oi
 pro o ro ci i rea toa a a a te e dă ă ru u i
 te e de e e Dum ne e zeu și cu ha a a ru ul
 Sfân tu u lu u ui Duh ce le ce a a au să fi

i i e e fă ră ă de e greș a ră ta tu ni le-a
 ați Sfi i i i in ți i i i lor

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui
 în Bi se e ri ca
 cu u vi o și i lor

De la a Tre i i mea a Prea a sfâ â ân tă ă
 voi lu u mi i nâ â ân du u vă ă prin sla a
 va ne e e e gră ă i i tă ă și i plini de e
 bu u cu ri i a și i i i de e ve e se e li
 a a ca a a re î în dar vi s-a da a at Cu u
 vi o o și i i lor să ce reți cu u stă ru i
 i in tă ă ca să ă scă ă păm din tru toa te pă ti
 i mi i i i i ri i i i le

te e le e e e e e e e să lăș lu i i i i

i i i i i in du se e ce e ra a îm po

tri i i i va a a fi i i i ți i i rii a a a a a

au lă ă ă ă ă ă ă sa a a a ța a a a at

ce e ra a a du u pă fi i i i i i re a a

au pă ă ă ă ă ă ă ă stra a a a a a a a

a au păs trat și i i i i ți i i de da a a

da a a a a a a a a a a a a ru u u

u u u uri ma a a ai pre e su us de e e

e e e fi i i i i i i i i re e e e e e

e e e e e s-a au î î în vre e e e e le

e e s-au în vre ed ni ci i i i ți i i i it iar no

o o o o o țe o o o uă ă ă ă ca a ța a a a a a

a a lea ne vo i i i i i i i in țe ei prin
 fa a ap te și cu vi i i i i i i in te ne-a a
 a a a au a a a a a a a ne-au a a ră ă ă
 tat pen tru a cea a a a a a a a sta du
 pă da to ri i i i i i i i i i i i e e
 lă u dâ â â â â â â ân du u u u u u u u
 u u u-i să stri gă ă ă ă ă ă ă ă ă să ă ă ă
 stri i i i gă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă ă
 ți i i me a Cu vi o o o o o o o și
 i i i i i i i i lo o o o o or sfin ți i i i
 i sfi in ți i i i i i i i ți i i i tă și
 de e Dum ne e ze eu râ â â â â âv ni toa a a a a a
 a a re e lle e e e e e o o o o o o o o o o o

o al bi i i i i i i ne de Dum ne ze e e

e e e e lue e e e e eu a a a a du a

du na a a a a te ca a a re în cră pă tu ri i

le e e e e e și-n pe e ște e e e lue e ri le

Mu u un te e e e e lu u ū u u u u ui

ca î î î î în ni ște stu u u u u u u u pi du u

u u u ho o ov ni i i i i i i i i ce e lue

e ești mie rea cea a a a a a mie rea cea prea du

u u u ul ce e e e e e e lue e e e

e prea a a a du u u u u ul ce e a a a i i

i i i i si u u hi i i i i i i i i i i i

i ei ați a go ni i si i i i i i i i i i i i

i i it mi re e e e e e e e e e

es me a le e e e e e Tre e e i i i i

i i i i i mi ii des fă tă ă ă ă ări a a le e

e Nă ă ă ă ăs că ă ă ă ă ă ă toa a a

a a a a re e e e e e lle ei de e Du um ne

e e ze e e e e e e e e e e e e e e e e e

e e e eu po doa a a a a a a be e e e e

a le A tho o o o o o nu u u u u u

u lu u ui și i i i i la a a a a a a a

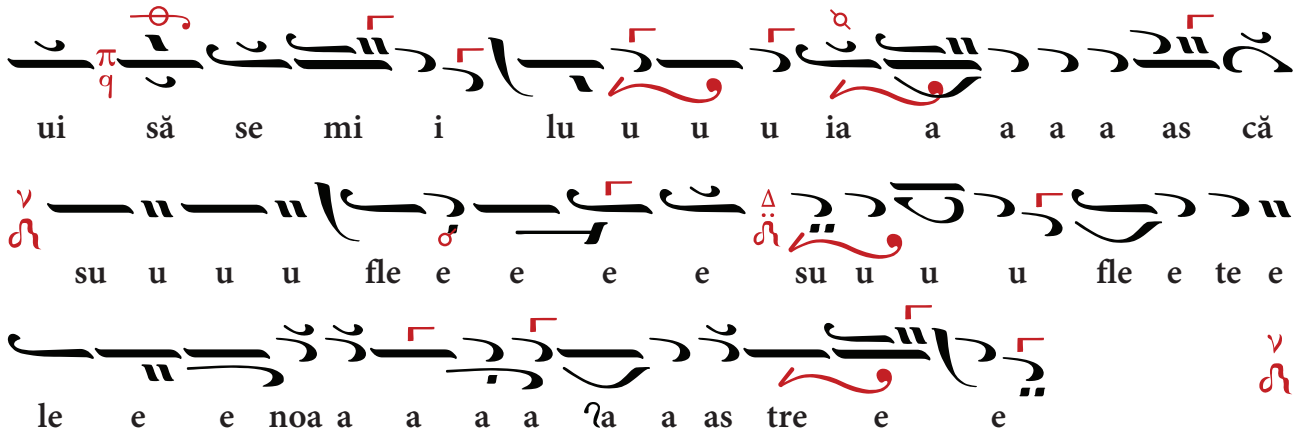
u u da a a a a a a î î î î î î în tre gi

i ii lu u u u u u u u u u la a a a

u da în tre e gii lumi ru ga a a a a a a a

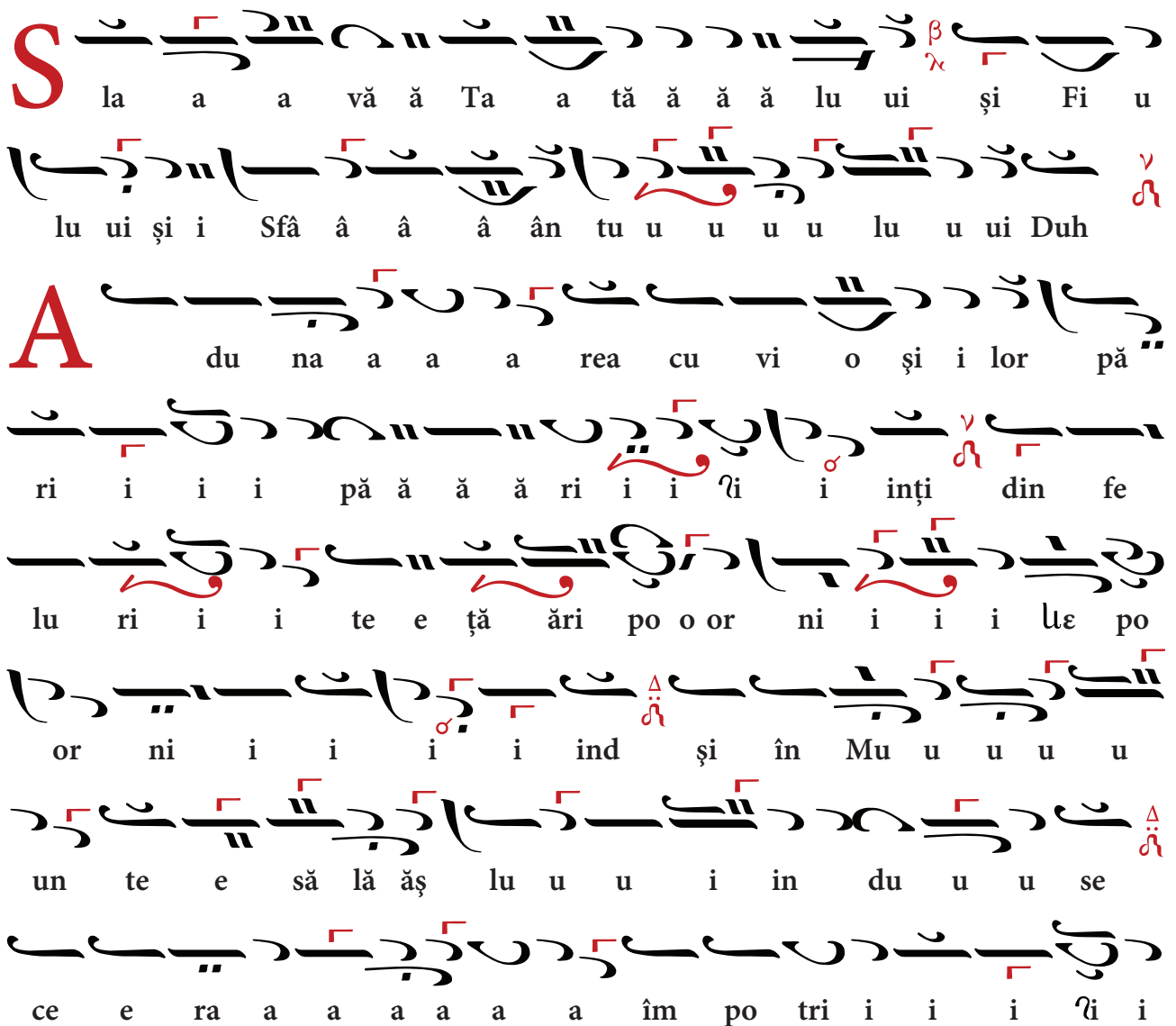
a a a a a a a a a a ru ga a a a ți

vă ă Do o o o o om nu u u u u u u lu u

Aceeași, argo-syntomo,
 după melurghisirea lui Teofan Vatopedinul

Glas $\lambda \pi \alpha \eta$ Nη

i va fi i i rii a a a au lă ă ă ă ă sa a a a
 au lă sa at ce e ra a a du pă ă fi i i re e
 a a au pă ăs tra a a a a a a a a at și
 de da a a a ru uri mai pre sus de e fi i re s-au î în
 vre e e e ed ni cit iar no o o uă ca a a ca a
 a a lea a ăa a a ne vo o i i i i
 i i in ței prin fa a ap te și cu vi i i in te
 e e e ne-a au a a a a ră ă ă ne-au a a ră tat
 pen tru a cea a a a sta a du pă da a a a to o
 ri i i e lă ă u dă ân du-i să ă ă stri i i
 i găm o o o o o o o o o mu ul ți i me e
 a a a Cu vi o o o și i i lo or sfi i in
 ți i i i i tă și de Dum ne ze e e eu rîv ni i

toa a a a a a a a re e o al bi i

ne de Dum ne ze e eu a du u na a a a te e ca

a a re în cră pă tu u u ri i i i le și-n

pe ște e ri le Mu u u u u u u u u Mu un te

lui ca în ni ște stu upi du hov ni i ce e e

e e ești mie rea a cea a a a a a prea a du u u u

u u u u Ńu u u ul ce a i si hi i e ei a

ați a go o o o ni i i i si i i Ńi i it

mi re e e e e e e es me a le Tre i i i

i i i a a le Tre i i i i mi ii des fă tă ă ă ări

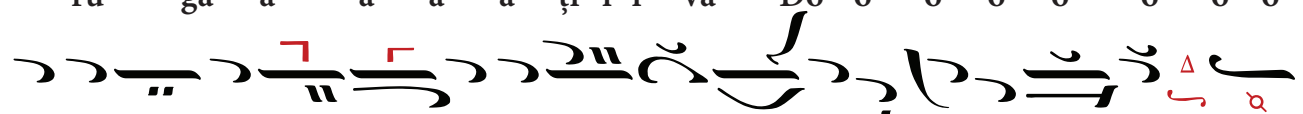
a le Năs că toa a a a a a re e ei de e Du um ne e zeu

po doa be a a le e e A tho o o nu u u lu ui și i

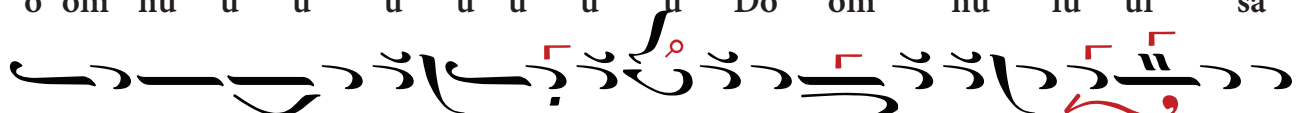
la u u da a î în tre e e e e gi i i ii lumii

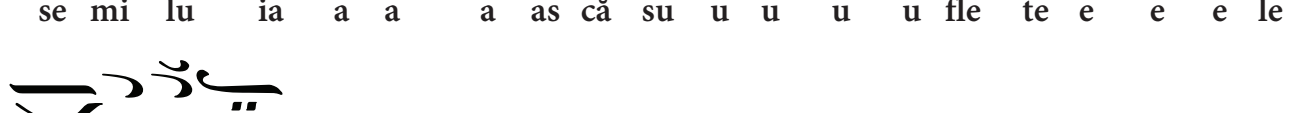
 ru ga a a a a ți i i vă Do o o o o o o o

 o om nu u u u u u u Do om nu lu ui să

 se mi lu ia a a a as că su u u u u fle te e e e le

 noa a a stre

LA LITURGHIE

FERICIRILE

Ale Învierii, glasul 1:

Glas $\frac{4}{q}$ Πα

Prin mân ca re de de mult a scos din Rai vrăj ma şul pe stră

mo o şul A dam ia ră prin Cru ce a + a dus în a ce

laşi şi Hri sto os pe tâl har po me neş te mă stri gând şi pe mi

i i ne în Îm pă ră ți i a a ta

Mă în chin cin stin du-ți Pa ti ma şi În vi e rea ta Hris

toa a se slă vesc şi cu A dam şi-a cel tâl har strig şi eu

cu a cel gla as lu mi nat Doam ne po me neş te mă şi pe mi

i i ne în Îm pă ră ți i a a ta

Ale Cuvioșilor, glasul al 8-lea, după irmosul:
„Doamne, Cela ce-ai făcut...” (Οὐρανίας ἀψίδος)

Glas λ π δ Γ α

M ai în tâi se cu vi i ne să cân te tot Mun te le
pe în tâ iul pust nic din A a thos Pe tru cel mult ves tit
și pe-A ta na si e în ce pă to rul de ob ște ce tă țe
nii ce ru lui în ge rii cei în trup

L ă u dăm te o lo o gii ce ne-au lă sat căr ți le
ce le in su fla te de Du u hul ca pe o pa vă ză
pe Pa la ma cel ce resc cu Fi lo tei pa tri ar hul Ni co
dim prea vred ni cul gla sul Pă rin ți lor

R u gă ciu nea în mi in te să o a vem pu ru rea
stân du ne ca pil dă 'na i in te Sfân tul Gri go ri e
dum ne ze ies cul Ma xim Ni chi for cel din pus ti e Io sif

cel din peș te ră și cu toți pust ni cii

Cu iu bi rea de oa a meni s-au ne vo it cei che mați

ca să în tă reas că no ro o dul prin ru ga și sfa tul lor

să îi cin stim a șa dar pe Si lu an ru gă to rul pe blân

dul Por fi ri e și pe Pa i si e

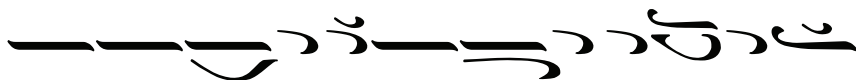
Să cin stim ma rii da as căli ce-au lu mi nat Mun te le

pe tâl cu i to rul Lu mi i nii Sfân tul So fro ni e

dar și pe as trul cel nou E mi li an gu ră de-a ur pis cul

în țe le ge rii spri ji nul mo na hi lor

Altele, același glas, după irmosul:

„Curățește-mă, Mântuitorule...” (Ιλάσθητί μοι Σωτήρ)

Glas   Γα

Pro dro mu a ză mis lit a le se flori de sfin țe ni e e

e e în tâ iul cti tor Iu stin și Ni fon prea vred ni cul An

ti pa Nec ta ri e și pe a alt An ti i pa iar la

ur mă pe Pe tro ni e

Pe vul tu rii cei ce rești pe fe ri ci ții pus ti u lu u

u ui I ro di on și E noh pe Tri fon Fa nu ri e să-i

la u de A tho sul că ei î în Kap sa a la bi ru

i t-au toa tă pa ti ma

Col ci u s-a prea slă vit prin as cul ta re și dra gos te

e e e căci de de mult a'n flo rit pe Sfân tul A ga pi e

a poi pe Ghim na zi e pe I oa an I li i e și

pe-n țe lep tul Di o ni si e

Cin sti voi în tru cân tări pe iu bi to rii vir tu ți lo

o o or cei doi nu miți Fi la ret și al tul du hov ni cul

cel ma re Do me ti e toți fi i ind a ce eș tia din

Chi li a lui I pa ti e

Să fi e cân tați a cum Te o fi lact nu mit Nip ti cu u

u ul iar din Pro va ta a vem și pe Te o do si e din

La cu Ma ca ri e iar din Ka a li mi i ța I la

ri on fi lo ca li cul

MEGALINARIA

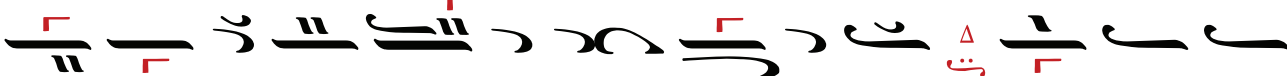
Glas Δι

P e cei din A tho on das căli și i pă ă ăs to

o ori pe toți cei din o o ob ște e și a le

e e și i ne vo o i i i i tori pe măr tu

ri si i i to o o ri ii cu vi o o și i + i e

ra a a a ar hii ce-au stră lu u u ci i it în Mu un

te în im ne să ă-i lă ă u u u dă ă ă ăm

